



FULBRIGHT  
UKRAINE



2005

Програма імені Фулбрайта в Україні  
Fulbright Program in Ukraine

# Зміст

## Contents

### Вступ | Introduction

- 04 Слівце директора  
*Марта Богачевська-Хомяк,*  
*директор Програми ім. Фулбрайта в Україні*
- 05 60-ліття Програм ім. Фулбрайта  
*Марта Богачевська-Хомяк,*  
*директор Програми ім. Фулбрайта в Україні*
- 10 Від редактора  
*Мирослава Антонович,*  
*редактор Щорічника*
- 11 From the Editor  
*Myroslava Antonovych,*  
*Editor, Fulbright Yearbook*

### Щорічний звіт 2005 | Annual report 2005

- 13 Звіт директора  
*Марта-Богачевська-Хомяк*
- The Director's Report  
*Martha Bohachevsky-Chomiak*

### Фулбрайтівські програми | Fulbright Programs

- 14 Фулбрайтівська програма для науковців
- 16 Fulbright Scholar Program
- 18 Українські фулбрайтівці в США (2005–2006)  
*Ukrainian Fulbrighters in the U.S. (2005–2006)*
- 22 Проекти американських фулбрайтівців в Україні  
*Recent U.S. Fulbright Projects in Ukraine*
- 26 Програма ім. Фулбрайта для молодих викладачів та дослідників
- 28 Fulbright Junior Faculty Program
- 30 Програма фулбрайтівських спеціалістів
- 31 Fulbright Senior Specialists Program
- 32 Програма ім. Фулбрайта для навчання в університетах США
- 35 Fulbright Graduate Student Program
- 42 Презентації, круглі столи та семінари

## Фулбрайтівці в дії | Fulbright in Action Конференції | Conferences

- 45 Фулбрайтівці обговорюють співпрацю інтелектуалів та влади  
*Мирослава Антонович*
- 48 Fulbrighters Discuss How Intellectuals and Government Work Together  
*Myroslava Antonovych*
- 52 Інтелектуал в умовах пострадянського авторитаризму  
Public Intellectual in Post Soviet Ukraine
- 54 Законодавство України про банкрутство в контексті отримання статусу Країни з ринковою економікою  
*Олександр Бірюков*
- 55 Fulbright Seminars and Events
- 56 Фулбрайтівський світ: єдність в строкатості  
*Ольга Гомілко*
- 59 The Fulbright World: Unity in Diversity  
*Olha Homilko*
- 62 International Education Week
- 63 Education Fairs in Kyiv

## Випускники Програми ім. Фулбрайта | The Fulbright Alumni

- 65 Звіт Фулбрайтівського товариства за 1999–2005 рр.  
*Ольга Гомілко*
- 67 Fulbright Association Report 1999–2005  
*Olha Homilko*
- 69 Публікації фулбрайтівців  
Alumni Publications

## Звіти та спогади фулбрайтівців | Profiles and Stories

- 72 Фулбрайтівські науковці  
Fulbright Scholars
- 90 Фулбрайтівські спеціалісти  
Fulbright Senior Specialists
- 94 Фулбрайтівські молоді викладачі та дослідники  
Fulbright Junior Faculty
- 98 Фулбрайтівські студенти  
Fulbright Students

## Слівце Директора A word from the Director



**Марта Богачевська-Хомяк**

Директор  
Програми ім. Фулбрайта в Україні

Фулбрайтівський науковець  
в Польщі (1976),  
в Київському державному універ-  
ситеті ім. Тараса Шевченка (1993),  
в Національному університеті  
«Києво-Могилянська академія» (1996)

**Martha Bohachevsky-Chomiak**

Director  
Fulbright Program in Ukraine

Fulbright Scholar  
in Poland (1976),  
in Ukraine at Taras Shevchenko  
National University (1993)  
and University of Kyiv-Mohyla  
Academy (1996)

За останніх п'ять років, живучи в Україні, я не мала можливості брати участь у багатьох зібраннях американських науковців, котрі вивчають гуманітарні дисципліни, пов'язані зі Східною Європою. Я чула повідомлення про перебування українських науковців в наукових поїздах до США то від них самих, то від американців. Та сталося так, що останніх три місяці я перебувала у Вашингтоні, і це дало мені нагоду побувати знову в рідному американському науковому середовищі. Це середовище, однак, тепер значно відмінне від того, що я покинула, виїхавши до Києва як представник наукових Програм обміну США ім. сенатора Фулбрайта.

Мене зустріло поширене та поновлене товариство науковців і культурних діячів США, які цікавляться Україною. До літературознавців, істориків та політологів долучились надзвичайно цікаві антрополози, соціологи, етнографи, психологи. Вони вивчають старі питання під новими кутами зору. У декотрих нові підходи, відмінно окреслені теми, нові ідеї, як підійти до старих тем. Вражає також повніше ознайомлення з науковим досвідом минулого.

Зміни, чи точніше, доповнення поколінь — нормальне явище. Та найприємніше вражає активна участь науковців — громадян України — в щораз частіших обговореннях тем, в яких Україна відіграє свою роль. Це справді нове явище. Я ще належу до покоління, яке пам'ятає, коли про Україну в науковому світі Заходу самі українці говорили мало, рідко і не завжди до теми. А вже натрапити на американського або німецького науковця, що володів українською мовою, вважалося ледь не чудом. Нині японські науковці беруть участь у конференціях українців.

Гуманітарні науки не можуть бути кодифікованими, бо тоді вони стають об'єктом віри, а не науки. Державна гуманітарна політика повинна не тільки забезпечувати відкритий доступ до наукової праці, але також сприяти, щоб все, пов'язане з вивченням власної країни і її спадщини, мало якусь підтримку. Науковцям не слід бути націоналістами вузького профілю, але без державної самостійності вивчення власної землі буде маргінальним заняттям в науці. Тож не треба дивуватись, що сучасна політична самостійність України перетворила тематику, пов'язану з Україною, з допоміжного на самодостатній предмет. Від того, яким змістом наповниться ця тематика, залежатиме рівень науки в Україні і про Україну. Цей зміст вже поза компетенціями будь-якого уряду, будь-якої ідеології, будь-якої кодифікації. Він — цей зміст — визначатиме, чи культура в Україні займатиме оборонне, зберігальне обличчя, чи активно включиться у вивуючий і ніколи остаточно не врегульований потік світової науки.

Я бачила, як американські науковці співпрацюють з колегами в Україні. Тепер я на власні очі побачила, як діють програми наукових обмінів України в США. Тепер вже не треба пояснювати, чому Україну слід вивчати.

На прощання можу тільки привітати нас всіх з успіхом та побажати плідної співпраці в наступних роках. І подякувати всім за співпрацю, котра, надіюсь, продовжуватиметься.

## 60-ліття Програм ім. Фулбрайта 60th Anniversary of the Fulbright Program

Цього року не тільки американці, але й наукова спільнота в цілому світі відзначає 60-ту річницю існування програм наукових обмінів ім. сенатора Вільяма Фулбрайта. У 2005 минуло сто років з дня народження Фулбрайта, і цю дату також відмітили у багатьох столицях світу. Навряд чи пам'ять про цього американського політика втрималась, якби не програми наукових обмінів, що носять його ім'я. Сьогодні начислюємо сотні державних діячів у різних країнах світу, і тисячі науковців, митців, представників різних професій, котрі провели рік чи два за програмою Фулбрайта. Біля 50 000 американців, у свою чергу, як фулбрайтівці стажувались або читали курси в 150 країнах світу. Слід зазначити, що програма Фулбрайта розрахована на широкий діяпозон науковців, гуманістів, діячів культури. За своєю природою вона не має політичної мети і не спрямована на політиків, хоч деякі фулбрайтівці і стають політиками. Тобто, ця програма розрахована на інтелігенцію. Та навряд чи сам Фулбрайт знав, що таке інтелігенція. Десь, мабуть, пам'ятав, що у нью-йоркському Френч Вілідж була якась групка письменників, згуртованих кругом журнальчика (та його назву «Маси» вже Фулбрайтові, мабуть, треба було підказати), що закликав до всесвітньої революції. Вони то й називали себе інтелігентами. То чому ж тепер у конкурсному підборі на стипендії Фулбрайта в широкому розумінні слова бере участь інтелігенція? США дали світові програму обмінів для інтелігенції. Щойно в 1970-их роках Радянський Союз дуже неохоче приступив до програми обмінів Фулбрайта, і сучасна Росія не надто захоплюється нею, проте інтелігенція Росії радо подається на Програму. Росія не дала світові популярних програм обміну, але дала велику літературу про інтелігенцію, яка творить свого роду об'єкт обміну.

Росія дала світові інтелігенцію не в значенні прикмет, що відрізняють *гомо сапієнс* від решти творіння, а як окреслення групи освічених людей, які не обов'язково мають труднощі із заробітками у своїх професіях. Інтелігенція відчуває потребу виробити власну позицію, якщо вже не теорію, про громадські, суспільні та етичні справи, приділяючи менше уваги не стільки нормам поведінки, скільки узагальнюючому теоретичному принципіві. Інтелігенти гордяться своєю відданістю народові, нехтують владою та багатством і роздумують, як краще розв'язати всі проблеми світу за одним помахом. Правда, термін «інтелігенція» постав-таки в Німеччині десь у 1820-х роках. Але німці швидко перейшли до творення г'рандіозних філософських систем і кинулись кров'ю та залізом єднати свій розділений народ. Ані поняття, ані каста інтелігенції не прижились у Німеччині у різко ексклюзивному значенні — інтелігенція і народ, інтелігенція і влада, інтелігенція і держава. Незважаючи на те, що поняття «інтелігенція» вживається на Заході, там воно більш розмите й не набуває імпліцитно опозиційного значення до влади чи «естаблішменту».

Поняття інтелігенції перекочувало на Схід разом із німецькою філософією, особливо з Гегелем. Гердер був більш актуалізований на Південному Заході, в Україні. Тут поняття «інтелігенції» частіше зливалось з «народом». Хоч, варто зазначити, поняття «народ» не надто точне, бо часто криє в собі поняття нації. У кожному разі, в Україні більше уболівали за народ, ніж переймались роллю інтелігенції.

У поточному вжитку серед світового, інтелектуально зацікавленого загалу, інтелігент — це людина освічена, суспільно заангажована, принаймі на рівні писання листів у редакцію чи відозв до світу, яка вважає за необхідне мати власну думку і, у разі моральної потреби, критикувати владу. Зазвичай інтелігенція живе на Сході Європи. Характеризувати себе як інтелігент на Заході не прийнято.

У жодному разі «поняття» інтелігент не передбачає бажання влади. Коли інтелігент погоджується на адміністративну чи навіть державну посаду, то тільки заради загального добра, а не для задоволення власної амбіції. Інтелігенція гордиться не так своєю самостійністю, як інтелектуальною зверхністю над владними і багатими цього світу. Інтелігенція позірно не амбітна, а власне вивищення бачить у відчуженні від тих, кого критикує.

Над тим, що властиво є інтелігенція, яка її роль і відповідальність перед долею народу, росіяни міркували протягом ста років на Батьківщині та за кордоном. Згодом американці з правдивої любові (це без будь-якої іронії) хотіли зрозуміти «русскую душу» і проливали море чорнила, намагаючись не так здефініювати поняття «інтелігенції», як зрозуміти, чого, власне, російська інтелігенція хотіла. А німецька інтелігенція в міжчасі вливалась то в освіту, то в державу, то просто в народ, і займалась хто чим — *eine kleine Nachtmusik oder eine sehr grosse Krieg*.

Росіяни так і не сформулювали чіткої дефініції інтелігенції, а дехто навіть заперечував саме її існування. Найповніше інтелігенція розвинулась-таки в старій Російській імперії. Там була відносно забезпечена й освічена верства людей, яка бачила надужиття влади й розуміла, що з цим й у інших частинах світу можна успішно боротись. Можливості практично протистояти суспільному та політичному злу були обмежені — можна було бути лікарем, агрономом, малим службовцем. І багато росіян ставали ними, але ні вони, ні про них багато не написано. Діти дворян і ті, які вирвались завдяки своєму розуму з бідності, повірили в силу інтелекту. «Пізнайте правду, і вона визволить вас», — цитували українські Кирилометодіївські братчики. Їх заарештовано, і українська інтелігенція переважно пішла визволяти не людство, а народ.

Російська інтелігенція, натомість, писала загально про людство, ототожнюючи свій народ із усім людством, так як мужеська стать ототожнюється із вселюдським. Інкубатором інтелігенції був університет. Студентська молодь імперії так розвинула рух студентських протестів, що напередодні революції 1905 року вже серед студентів зростав власний консервативний рух опору проти політизації студентства. Українські студенти, до речі, рятувались від утисків держави у центрі тої ж держави, у Петербурзі, зосереджуючись, як батьки, на народіві, а не на людстві. Інтелектуальне царство Геґеля частково подолав Кант, Ніцше і християнство. Мала групка професійних філософів, професорів Московського університету, до яких швидко прилучились капітети інших імперських університетів (особливо слід згадати Київ та Одесу), почали довгий шлях, який у 1903 році названо «від марксизму до ідеалізму». Частина російської інтелігенції, відкривши обмеження т.зв. стислої науки й позитивізму, формувала у своїх читачів духовні цінності. У той час,

як на Заході з філософії та історії народжувалась психологія та соціологія з їхнім намаганням витворити намацальні способи знання предметів, у Росії філософія надалі задавала тон психології. Російська інтелігенція так рятувала народ словесністю, що зрозуміла власне відчуження й безсилість. Критика інтелігенції, яка постала з лона самої російської інтелігенції, мала всі ознаки описаних вад. «Вехи» не були продуктом філософів — це блискучий плід інтелігенції. Двадцятилітній шум, що охоплював ці споріднені з ним видання — приблизно від 1909 до 1929 року, — не спопуляризував ідеї духовної відданості серед народів, які опирались на традиційне православ'я й імперське самодержав'я. Російська еліта, що повернулася на Батьківщину в 1920-х роках, виправдовувала своє повернення у збірці «Смена Вех», віддаючи перевагу патріотизмові. Їхні опоненти видали контр-збірку, «Із глибини», обстоюючи свій патріотизм і відданість духовним скарбам народу, які вони берегли від комуністичної заглади, котра нищила російський народ. Аргумент «Вех» і їхніх послідовників зводився до приписування російській інтелігенції зради традиційних ідеалів Росії, православ'я та згубного наслідування Заходу. Два наступні покоління російської інтелігенції прагнули згуманізувати Союз, видаючи підпільну збірку «Із под глиб» в 1979 році, де вони намагались знову повернути духовні цінності в історію Росії. Автори наслідували попередників і робили ті самі помилки, ототожнюючи віру з церковною структурою, а патріотизм зі святістю імперських кордонів.

Перебудова заторкнула і філософію, надаючи дискусії про інтелігенцію нового життя — безрезультатно для загалу навіть російської еліти. Народ не надто переймався інтелігенцією і її уболіванням за душу народу. Релігія, яка живиться тільки закодифікованим минулим, не занурюючись у живу матерію Божого сотворіння, тобто людей і людського життя, не зможе впливати на це життя.

«Вехи», з їхнім зідеалізованим баченням православ'я та самодержав'я, наочно продемонстрували слабкість інтелігенції як потенційно ефективної провідної верстви. Їхня слабкість полягала не в провалі з'єднатись з народом і його вірою, а у невмінні придумати практичні способи хоча б часткового втілення своїх благородних, але грандіозних бажань. Мала група російських академіків, для котрих навіть Владімір Соловйов, не говорячи вже про молодшого Ніколая Бердяєва, були лінивими крикунами, що заважали іншим працювати, не змогли приростити ідеал суспільно активного інтелектуала. Інтелігенція цурається вже за звичкою — громадською чи політичною — і тим збезцінює себе та залишається без можливості конкретного впливу на своє довкілля.

Російська інтелігенція показала безперспективність такої поведінки, навіть її згубні наслідки — то бездіяльність, то імперські мрії. Сьогодні, коли я хочу отримати практичну інформацію про готель у російській мальовничій глибинці, якщо такий є, про нього будуть знати в англомовній газеті Москви. Інтелігенція ж то в пошуках за душевним, то намагається відбудувати «велику Русь», і їй ніколи займатись таким трафаретом.

Інтелігенція протиставляє себе владі. Влада — це абстрактне поняття, на відміну від категорій «адміністрація», «бюрократія», «правління», навіть



«уряд», які є досить конкретними, зрозумілими і такими, що піддаються зміні. Влада, натомість, містить у собі невисловлене поняття зверхності, майже приймає за належне фіміям та похвалу. Вона просто невловима і тому може залякати нас. Та як кожне явище в природі, владу треба розглянути, простудіювати, зрозуміти і вміти «приручити» для загального добра. Злякавшись, прирікаємо владу на самознищення, бо не контрольована влада проростає бадиллям і душить здорові плоди, так як інтелігенція душить себе потоками слів.

Навіщо я згадую саме російську інтелігенцію, а не її, скажімо, французьких чи італійських відповідників, як-ото Камю чи Ігнаціо Сілоне? По-перше, російська інтелектуальна продукція поширена серед українських читачів (і серед галицьких теж), по-друге, російська інтелігенція, особливо еміграційна (обох повоєнних еміграцій), мала змогу безпосереднього спілкування і впливу на європейську інтелектуальну еліту. Так, Бердяєва читали у Франції, коли Шлемкевича в Америці ніхто й не знав. Російська інтелігенція після Першої світової війни писала про згубну суть комуністичного експерименту, українська розділилась: частина пішла-таки будувати українську вишивану загірну комуну, а частина звернулася до порятунку живої сили того народу, який залишився на рідній землі, вважаючи, що сила народу у самій землі, незалежно від того, хто нею править. (Коли замінили землю на місто, найшли духовність). По-третє, — і це найважливіше — російська інтелігенція, будучи представником знаного народу й маючи можливість працювати в університетах Європи й Америки, переосмислила свій досвід і частково передала його новій дисидентській інтелігенції. Позитивний імідж росіян за кордоном великою мірою створений приємним образом милого, волелюбного, терплячого та шляхетного російського інтелігента. На тому образі досі ґрунтуються погляди на Росію.

Здавалося, у 1990-их, у пору ще однієї ранньої зорі російської демократії, таки постануть сили, які зможуть втілити в життя Росію, в котрій «жити станет хорошо». Об'єктивно й історично на це були реальні можливості. Принаймі на папері інтелігенція добрих сто років виписувала всі концепції, остерігала перед небезпеками й вимальовувала світле майбутнє. Але не включалась у реальний процес, терпіла та не найшла конкретного шляху припинити терпіння. Постали церкви і хресні походи, не шпиталі при монастирях, як і не було російських менделєєв-ченців. Дух відділювався від матерії, чи в церквах, чи в університетах, чи на тому ж багатострадаючому журнальному папері.

Інтелігенція в Україні мала дещо відмінний шлях від побратимів росіян. І принаймі за останніх десять років перед тою ж інтелігенцією, як і перед російською, постають можливості поліпшити життя. В Україні недержавні громадські організації проявляють більше ініціативи ніж аналогічні товариства в Росії. Ну, правда, обидві країни великі. Але довкілля у кожного мале — під'їзд, катедра, школа, село, район міста. Невже ж Україні прийдеться повторити повністю російський досвід, не скориставшись з нього?

Пересічні американці мало знають про інтелігенцію, а для більшості саме слово є чуже. Воно в'яжеться з Нью-Йоркським Ґрінч Вілідж 1930-х років, або з деякими закритими політичними угрупованнями. Це не означає, що в



США не було інтелігенції. Однак, ці люди часами й не знали, що вони інтелігенти. Один із них був сенатор Дж. Вільям Фулбрайт. Він виростав у бідній родині в американській глибинці. Але йому пощастило потрапити в добрі школи і скористатись програмою британського мецената Сесіла Роадса, того самого імперіяліста, що розбудовував південну Африку для добра Британської Імперії і свого гаманця. Роадс залишив фонд, ціллю якого було привозити молодих хлопців із віддалених «колоній» до серця Британської Імперії, де вони всмоктували живучі джерела Альбіону. Ця подорож відкрила Фулбрайтові світ і переконала його, що світ можна змінити і що імперії не відзеркалюють геґелівського завершення історії. І взагалі, Фулбрайт не вірив у завершення історії перед кінцем світу, а той кінець, на відміну від інших закінчень, уважав в Божих руках, тому не надто переймався ним.

Як тільки закінчилась остаточно Друга світова війна, Фулбрайт побачив реальну можливість без зайвої витрати неіснуючих коштів — війна забрала їх забагато — поширити ідею Роадса на цілий світ. Фулбрайт запропонував використати частину заборгованості держав західної Європи перед США на підтримку американських науковців у тій же Західній Європі. На відміну від односторонньої програми Роадса, яка мала демонструвати хлопцям пріоритети Британської Імперії (значно побляклі після перемоги бурів, які, окрім того, що їхнім іменем названо невихованих людей, таки подолали панську імперську армію, тим породжуючи скавтінг), план Фулбрайта розвинувся у двосторонньому напрямку. Швидко план Фулбрайта став обопільним — американці пізнають світову науку, а науковці з решти світу приїжджають до американських університетів зі своїми проектами, дослідями та лекціями. Програма швидко розростається, американське фінансування поповнюється підтримкою інших країн, і вже шістдесяті рік біля 150 країн проводять наукові обміни студентами, дослідниками та професорами зі США. Сьогодні нарахуємо сотні державних діячів у різних країнах світу й тисячі американських науковців, мистців, представників різних професій, котрі провели рік чи два за програмою Фулбрайта. Маленький почин, без теорії, без конференцій, без філософської підстави. Такий собі почин простого малого політика зі штату Арканзас.

Може, і в тому є малий урок для інтелігенції, де б вона не знаходилась. Може, і про це варто поговорити у наших нескінченних дебатах про роль інтелігенції, інтелектуалів і влади.

*Марта Богачевська-Хомяк  
Директор Програми ім. Фулбрайта в Україні*

## Від редактора From the Editor



**Мирослава Антонович**

доцент факультету правничих наук  
Національного університету «Києво-  
Могилянська академія»  
Фулбрайтівський науковець  
1995–1996 рр.  
в Університеті Сінсіннаті

**Myroslava Antonovych**

Associate Professor of the Faculty of Law  
National University of  
«Kyiv-Mohyla Academy»  
Fulbright Scholar 1995–1996  
in the University of Cincinnati

Перший «Щорічник 2004» Програми ім. Фулбрайта в Україні був «приречений» на успіх. Це був рік Помаранчевої революції, яка не могла не бути відображеною в спогадах українських та американських фулбрайтівців — не часто щастить бути свідками історії. Успіх надихнув взятись за другий випуск щорічника, який, звичайно, не може за емоціями рівнятись до першого. 2005 рік був «звичайним» роком, хоч не менш результативним для досліджень та викладацької роботи фулбрайтівців.

Однак родзинка в Щорічнику 2005 року все ж є. Вперше ми видаємо двомовний щорічник, де переважна більшість текстів подана без перекладу, мовою оригіналу. Це, вочевидь, стане проблемою для тих американців, які не знають української мови, але, можливо, саме ці невідомі «ієрогліфи» і приваблять багатьох нових американських науковців до загадкової країни Помаранчевої революції, народ якої відстояв (у прямому сенсі — відстояв на морозі) свою свободу і гідність. Значення стажувань американських науковців для українських університетів та для наукового і суспільного життя в Україні в цілому важко переоцінити — від проекту Мирона Стахіва щодо порятунку культурної спадщини на забруднених територіях після Чорнобиля, проекту про збереження українського музичного фольклору Ентоні Поточняка до семінарів з американської поезики Філіпа Кавалієра. І це тільки окремі приклади, яких можна наводити дуже багато.

Структура «Щорічника 2005» в цілому залишається такою ж, як і в попередньому випуску. Він включає короткий опис проектів цьогорічних українських та американських фулбрайтівців, який, без сумніву, буде корисним для майбутніх аплікантів Програми. Матеріали директора Програми д-ра Марти Богачевської-Хомяк та координаторів Програми ім. Фулбрайта Наталії Залуцької, Вероніки Алексанич та Інни Бариш містять інформацію про фулбрайтівські програми та звіти за попередній рік. Найбільша частина Щорічника — це спогади американських та українських науковців про свій фулбрайтівський досвід, участь у семінарах і конференціях та огляд публікацій за минулий рік. Президент Фулбрайтівського товариства в Україні Ольга Гамілко подає звіт про роботу Товариства в 1999–2005 рр.

Час і частинку своєї душі у Щорічник вклало багато людей: директор Програми ім. Фулбрайта Марта Богачевська-Хомяк, всі працівники фулбрайтівського офісу, редактор англomовних текстів Керол Кавалієр, перекладач і редактор Людмила Матіяш, перекладачі Ентоні Поточняк і Оріся Кулик, дизайнери Мар'ян Лунів та Максим Заворотний, всі дописувачі Щорічника. Ми вдячні Посольству США в Україні за фінансову підтримку цього видання.

The Yearbook we published in 2004 was meant to give a picture of Fulbright in Ukraine. Little did we know that it would also be a historic year for Ukraine. The Orange Revolution imprinted itself on those who happened to be in the country, not only upon its participants. It was an exciting time to have a snapshot of the country.

This year marks the 60th anniversary of the Fulbright Programs, and our publication reflects its bilateralism. This publication tries to reflect the work of participants of all Fulbright programs in Ukraine. Reports of the activities of the office are translated, but other contributions appear in the language of the writer. We hope this Yearbook will show the vitality of the Fulbright idea in Ukraine.

The value of research done by American scholars working in Ukrainian universities as well their impact on the intellectual and social life of Ukraine, on the whole, should not be underestimated. For example, Myron Stachiw's project that deals with saving the cultural heritage in the post-Chornobyl affected territories, Anthony Potoczniak's project that facilitates the development of a national forum to address pressing issues in musical folklore collections, and Philip Cavalier's seminar on American poetry are only a few examples of the work that is being accomplished by American Fulbrighters in Ukraine.

The format of the «2005 Yearbook» in general remains the same as in the previous publication. It includes a short description of projects for this year by Ukrainian and American Fulbright scholars, which will be useful for future applicants to the Program. The material and information from the director of the Program, Dr. Martha Bohachevsky-Chomiak, as well as the information and reports from the previous year of the Program coordinators Natalia Zalutska, Veronica Aleksanych and Inna Barysh, are included in the Yearbook. The largest section of the Yearbook is devoted to the reflection and recollections of American and Ukrainian scholars about their Fulbright experience and participation in seminars and conferences. Also included is a general overview of the publications from the previous year. A Report by the president of the Fulbright Association in Ukraine, Olha Hamilko, which deals with the work of the Association from 1999 through 2005, is also printed in the Yearbook.

Many people put their heart and soul (as well as time) into this publication, namely, the director of the Program Dr. Martha Bohachevsky-Chomiak, the entire staff of the Fulbright office, the editor of the English texts Carol Cavalier, the translator and editor Liudmyla Matiash, translators Anthony Potoczniak and Orysia Kulick, designers Marian Luniv and Maxim Zavorotnyi, as well as all the Yearbook contributors. We are grateful to the U.S. Embassy in Ukraine for their financial support in this undertaking.

## Щорічний звіт 2005 Annual Report



Christopher Medalis, Director, European Office, Institute of International Education with Fulbright Office staff

## Звіт Директора The Director's Report



Dramatic political events, confirmed by a relatively free and honest election, placed Ukraine at least temporarily on the front pages of world media. Now more people have heard about Ukraine and more pay attention to its development. Behind the headlines we can see less dramatic but more substantive changes as the society struggles to overcome its totalitarian past. The exchange programs and the various activities that the Fulbright Office in Ukraine either organizes or in which it participates can serve as visible markers of the changing society. As you leaf through this booklet you will notice how the two key Fulbright programs — scholarly exchanges and graduate student exchanges — serve as a backbone for other shorter but nevertheless equally important undertakings. Ukraine uses up its quota of Visiting Short Term lecturers, and has an active corps of junior faculty who seek to expand their horizons by participating in American university life. Ukrainian scholars take part in many other programs of the United States, including the Century Scholars. Ukrainian universities actively welcome US scholars and Ukrainian scholars share their varied experiences with their fellows. The Ukrainian Fulbright Alumni Association seeks ways of cooperating with the worldwide Fulbright community.

To gauge the rate of change we should recall that as the world scholarly community marked the sixtieth anniversary of the Fulbright programs, these programs were barely fifteen years old. A fully functional Fulbright office in Kyiv was set up only toward the end of the last decade. At the time many Ukrainians could not fathom why American scholars come to Ukraine. Ukrainians felt their own lives were difficult and a voluntary decision to spend a year or so battling erratic electricity supplies, a dearth of meat, and spotty Internet service by people who had no connection to Ukraine seemed at best highly commendable. I wrote a little piece explaining to Ukrainians some of the reasons why American scholars apply for Fulbright and look forward to challenging experiences. With very few exceptions Americans found the Ukrainian experience gratifying and continue to value it highly. And while life in Ukraine has become significantly more comfortable, the major reasons for coming to Ukraine still hold. Americans find Ukraine intellectually stimulating and the work here gratifying.

The Fulbright office in Kyiv has become a little US scholarly center. Here we deal with the three critical pillars of academic life — teaching, research and administration. Administration — because if scholars leave the running of their institutions to those who do not know the value and meaning of scholarship intimately those core values may be undermined. Research — because each year we see the expansion of interest in Ukraine by American scholars and the broadening of scholarly initiatives among Ukrainian faculty. And teaching — well, running any research program has didactic as well as Socratic elements that justify the hours of administrative tedium. We watch projects being fleshed out, students develop, ideas turned into valuable and readable publications.

Today, I see the Fulbright office and the Fulbright Alumni Association functioning as two complementary units. I note with pride how good and effective individual initiatives are. I can even sit back and know that the office will function smoothly. I rejoice in the beehive hum of pre- and post seminar discussions, in people stopping by just to say hello, and often to say thank you for this or that little service. Regardless of formalities, Fulbright has become an institution in Ukraine.

So I too, as my American colleagues, consider that my time in Ukraine was intellectually stimulating and personally gratifying. And I thank the hundreds of people both sides of the ocean who have made it so.

*Martha Bohachevsky-Chomiak  
Director, Fulbright Program in Ukraine*

## Програма ім. Фулбрайта для науковців Fulbright Scholar Program



**Наталія Залуцька**

Координатор програми

---

**Natalya Zalutskya**

Program Coordinator

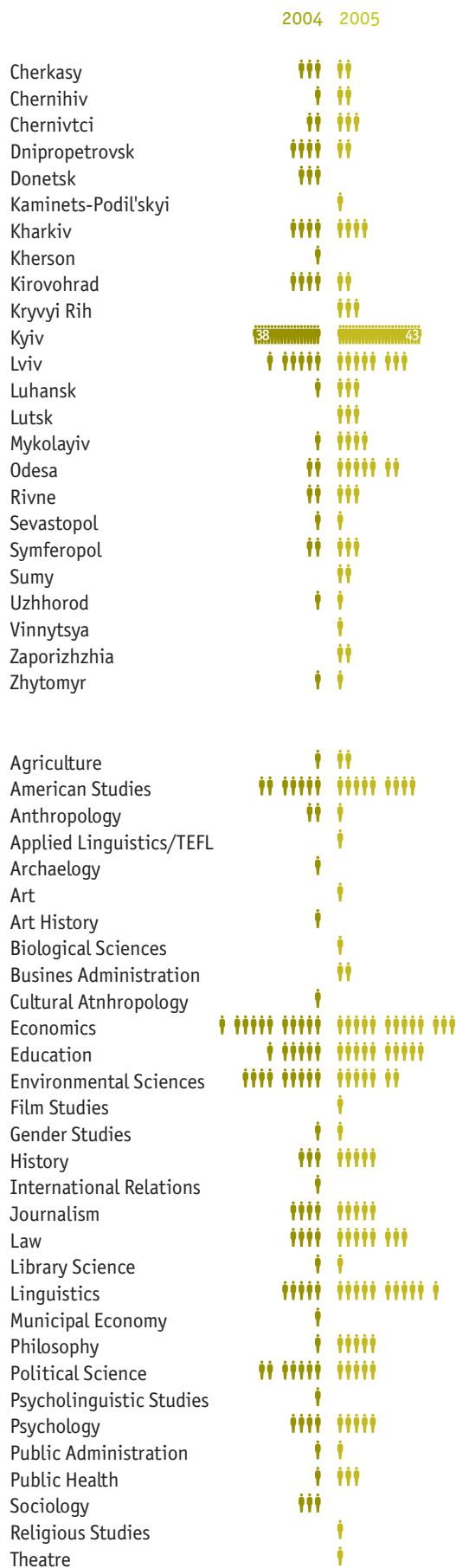
Програма обміну науковців та дослідників ім. Фулбрайта надає можливість українським науковцям провести дослідження за обраною темою або прочитати лекційні курси у вищих навчальних закладах США, а американським дослідникам — в університетах України. За час існування програми 255 українських науковців — кандидатів та докторів наук, діячів культури та журналістів здобули фулбрайтівський досвід, і 170 американських професорів працювали тривалий час в Україні.

Щороку за програмою US Fulbright Scholar Program до України приїжджають близько двадцяти американських спеціалістів для викладання протягом одного або двох семестрів. У 2004–2005 академічному році 19 американських фахівців, та 21 у 2005–2006 році викладали та проводили дослідження в Україні. Намагаючись втілити в життя основну ідею Програми ім. Фулбрайта — поглиблення взаєморозуміння, працівники Фулбрайтівського офісу щорічно збільшують кількість українських університетів, які приймають американських фахівців. Так, у 2005 році американські фулбрайтівські науковці вперше поїхали викладати до Острога, Ужгорода та Сімферополя, а у 2006 році — в Чернівці, Житомир і Кам'янець-Подільський. Як відзначають наші колеги, координатори Ради міжнародних обмінів науковцями (CIES) у Вашингтоні, які проводять відбір учасників Програми, інтерес до України серед американців значно зріс після Помаранчевої революції, коли українці заявили про себе на весь світ, що в свою чергу збільшило число бажаючих приїхати і викладати або проводити дослідження саме в нас.

Програма Visiting Fulbright Scholar є без перебільшення найпрестижнішою програмою для українських науковців. Щорічно близько двадцяти науковців та дослідників їдуть для проведення наукових досліджень до США. За умовами Програми, українські фахівці мають можливість самостійно обирати університети США для свого наукового стажування. Термін грантів коливається від 4 до 9 місяців. З 2002 року розпочала своє існування спільна програма Інституту Кеннана Міжнародного центру підтримки науковців ім. Вудро Вілсона з наданням стипендій ім. Фулбрайта. За цією програмою визначений фіксований 6-ти місячний термін стажування, яке починається у вересні або березні кожного року. Центр ім. Вудро Вілсона особливу увагу приділяє вивченню наукових проблем у таких галузях, як державне управління, зокрема, розбудова демократії та громадянського суспільства, становлення демократичних інститутів, роль США у світі та проблеми партнерства. Кожен рік троє-чотири науковців проводять наукове стажування за Програмою Фулбрайта-Кеннана.

Після проголошення початку відкритого конкурсу на здобуття стипендій ім. Фулбрайта крім рекламної програми в пресі та на телебаченні, працівниками нашого офісу було проведено низку презентацій у вищих навчальних закладах, освітніх центрах та наукових бібліотеках Києва та регіонів, з метою поширення інформації та агітації потенційних кандидатів до участі у Фулбрайтівських програмах. Як показують результати конкурсів, основну кількість заявок ми отримали з університетів, де проводили презентації, які спрацьовують і повністю себе оправдовують. Також ефективним рекламним заходом нашої Програми є гостьові лекції американських фулбрайтівців в українських університетах.





Для участі в конкурсі на отримання стипендій за Програмою обміну науковців ім. Фулбрайта 100 українських науковців та дослідників подали свої аплікаційні матеріали у жовтні 2004 року. 47 аплікантів із загальної кількості учасників вийшли до півфіналу, з яких 25 (18 досвідчених науковців та 7 молодих дослідників) було запрошено до участі у Програмі в 2005–2006 академічному році.

Слід зазначити, що у 2003 році загальна кількість аплікаційних форм була меншою і становила 77. На мою думку, збільшення кількості аплікантів свідчить про ефективну роботу нашого офісу у проведенні «recruitment». Також більшу кількість аплікацій ми отримали за рахунок молодих науковців, які ще донедавна були аспірантами та вже отримали кандидатські ступені і можуть брати участь у Програмі обміну науковців ім. Фулбрайта.

Якщо проаналізувати кількість учасників за останні два роки по містах, які вони репрезентують, то побачимо, що майже половину науковців становлять кияни. У 2004 році від них було отримано 38 аплікацій, крім того були також аплікації від науковців зі Львова — 6, Харкова — 4, Дніпропетровська — 4 та Кіровограда — 4. У 2005 році 43 аплікації надійшло з Києва. Ситуація по регіонах дещо змінилася, а саме, від Львова надійшло 8 аплікацій, від Одеси — 7, Харкова та Миколаєва по 4 (див. діаграми).

Якщо порівняти учасників цього річного конкурсу з минулорічним за галузями їх спеціалізації, то побачимо, що у 2005 році немає фахівців з міжнародних відносин, але з'явилися спеціалісти з релігійних студій, кінематографії, природничих (біологічних) наук та театру.

У 2004 році більшу кількість заявок ми отримали від економістів — 12, спеціалістів з охорони довкілля — 9, американських студій — 7, освіти — 6, політичних наук — 6 та лінгвістики — 6. У 2005 році серед учасників Програми переважали економісти — 13, лінгвісти — 12, фахівці у галузі освіти — 10, американських студій — 9 та правознавства — 8.

На мою думку, щоб збільшити кількість учасників конкурсу на здобуття стипендій програми обміну науковців ім. Фулбрайта, потрібно:

- звернутися до українських фулбрайтівців з проханням рекомендувати до участі у конкурсі своїх колег, викладачів вузів, дослідників, які відповідають вимогам Програми
- проводити презентації під час наукових конференцій як у Києві, так і по регіонах
- запрошувати півфіналістів Програми попереднього року, яким потрібно лише удосконалити свої роботи
- плануючи презентації по університетах, потрібно більше контактувати з кафедрами та деканатами і направляти наші матеріали безпосередньо до них, а не лише у міжнародні відділи, які не завжди достатньо добре поширюють нашу інформацію і збирають відповідну аудиторію на презентації
- активно залучати до «recruitment» американських фулбрайтівців, які крім презентацій зможуть провести також семінари з обговорення написання проектів відповідно до вимог Програми
- розширити рекламу Програми як у наукових традиційних та електронних виданнях та через поштову розсилку, так і в періодичних виданнях вищих навчальних закладів



## Fulbright Scholar Program

The Fulbright Scholar and Researcher Exchange Program provides an opportunity for Ukrainian scholars to conduct research on a selected topic or attend lectures at higher education institutions in the U.S. At the same time, American researchers are able to conduct their studies at universities in Ukraine. Since the program's inception, 255 Ukrainian scholars and candidates with doctoral degrees, cultural activists, and journalists have attained Fulbright experience, and 170 American professors have worked for an extended period in Ukraine.

Every year almost 20 American specialists participate in the U.S. Fulbright Scholar Program and teach one- or two-semester courses in Ukraine. During the 2004-2005 academic year there were 19 American Fulbright specialists. In 2005-2006, 21 participants either taught or conducted research in Ukraine. In an attempt to actualize the main goal of the Fulbright Program--to deepen mutual understanding — staff members at the Fulbright Office have made a concerted effort to increase annually the number of Ukrainian universities accepting American specialists into their programs. For example, in 2005 American Fulbright scholars taught courses at universities in such places as Ostroh, Uzhhorod, and Simferopol. In 2006, Chernivtsi, Zhytomyr, and Kamianets-Podilskyj were added to this list.

As we have been told by our colleagues in Washington from the Council for the International Exchange of Scholars (CIES), the agency that selects scholars to participate in the program, interest among Americans to work in Ukraine has increased considerably since the Orange Revolution, when Ukrainians showed themselves to the entire world. This event in turn has increased the number of applicants to come and teach or conduct research in Ukraine.

The Visiting Fulbright Scholar Program is without exaggeration the most prestigious program for Ukrainian scholars. Every year close to twenty scholars and researchers travel to the U.S. to conduct scholarly research in Ukraine. As outlined in the terms of the program, Ukrainian specialists have the opportunity to independently select U.S. universities for their research internship. The period of these grants ranges from four to nine months.

Since 2002, a joint program has been initiated with the Woodrow Wilson International Center for Scholars to support other Fulbright scholarships. This program has a fixed six-month term, which begins in September or March of every year. The Woodrow Wilson Center pays particular attention to issues regarding government administration, especially the promotion of democracy and civil society, the establishment of democratic institutions, the role of the United States in the world, and partnership. Every year three or four scholars participate in these research internships through the Fulbright-Kennan Program.

The Fulbright Office has also sought to inform the public more widely about its competitions. In addition to press releases about the Fulbright scholarship in various mass media sources, the Ukrainian Fulbright office regularly organizes activities and presentations at higher education institutions, educational centers, and scientific libraries in Kyiv and other regions of Ukraine. The goal of

these activities is to distribute information about the program and recruit potential candidates. As recent statistical data show, these presentations have proven to be very successful in promoting the Fulbright program. Guest lectures given by American Fulbrighters at various Ukrainian universities have also been effective in recruiting applicants.

In 2004, for example, the Fulbright office received 100 applications from Ukrainian scholars and researchers. Of these, 47 applicants made it to the interview stage, after which 25 applicants (18 senior scholars and 7 junior researchers) were invited to participate in the program during the 2005–2006 academic year. In the previous year, 2003, we had received only 77 applications overall. In my opinion, the increase in the number of applicants is proof of the Fulbright office's effectiveness in organizing its recruitment program. Similarly, we received more applications from junior scholars, who either were new graduate students or had already received their higher education degrees and were therefore eligible to participate in the Fulbright Scholar and Researcher Exchange Program.

If we analyze the number of participants for the past two years by cities represented in the applicant pool, we find that almost half of the applicants came from Kyiv. In 2004, for example, there were 38 applications from Kyiv, with several applications each from other cities such as Lviv — 6, Kharkiv — 4, Dnipropetrovsk — 4, and Kirovohrad — 4. In 2005, the number from Kyiv increased to 43 applications, and the situation from neighboring regions shifted somewhat, with the largest number of applications coming from Lviv — 8, Odesa — 7, Kharkiv — 4, and Mykolayiv — 4.

If we analyze the applicant pool by the disciplines they represent, we find that the majority of applicants in both 2004 and 2005 were specialists in economics — 12 in 2004 and 13 in 2005, environmental sciences — 9 and 7, American studies — 7 and 9, education — 6 and 10, and political science — 6 both years. In 2005, we had twice the previous number of specialists in linguistics 12 and law studies 8, as well as several disciplines not represented the year before: biological sciences, business administration, film studies, religious studies, and theater. Unlike the previous year's pool, we had no 2005 applications in archaeology, cultural anthropology, international relations, or sociology.

It is my opinion that the Fulbright office can continue to increase the number of participants in Fulbright Scholar Exchange Program by considering the following activities:

- Solicit Ukrainian Fulbright alumni to recommend their colleagues that meet the requirements of the Program to participate in the competition.
- Organize presentations at scholarly conferences in Kyiv and other regions of Ukraine.
- Invite semi-finalists of the program competition from last year's competition, who need only to revise their proposals.
- Contact department heads during the recruitment period and consider sending information about the program directly to them, and not only to the departments of international studies (the current practice), which do not always distribute adequately information about the program or invite the right kind of potential candidates to our presentations.
- Actively incorporate into the recruitment program American Fulbrighters, who can lead seminars on writing proposals that closely follow the terms of the program.
- Advertise the program both in traditional scholarly journals and electronic publications, as well as in periodicals at higher education institutions.

# Українські фулбрайтівці в США (2005–2006) Ukrainian Fulbrighters in the U.S. (2005–2006)

## **Tetiana Dyman**

Project Title:  
«Ecology of Nutrition»

Of the many problems facing contemporary Ukraine, none is more overwhelming than the general population health problem, which has reached crisis proportions. Ms. Dyman proposes to study American practices related to the field of nutrition, especially such aspects as food quality and safety issues, in which the U.S. is a world leader. Ms. Dyman has just become Head of the Ecotrophology Department at her home university, the first department of its kind in Ukraine entirely devoted to the study of nutrition complexities. Ms. Dyman expects to make her research available to Ukrainian government bodies currently embarking on creating a national nutrition policy.

## **Olena Etokova**

Project Title:  
«Democratic Principles of  
Corporate Governance in Globalizing  
the Economy»

The proposal addresses the need to improve the legal environment surrounding corporate governance and finance in Ukraine. This is a process which is only now underway after 14 years of independence. In particular, the proposed research will focus on U.S. legal and ethical principles of corporate governance and shareholder rights. The poorly developed mechanisms of anti-trust regulation for Ukrainian mergers and acquisitions are cited as an impetus for this study. Etokova hopes to study legislation as well as to interview regulators, professors, and corporate officers.

## **Serhiy Gorlyans'ky**

Project Title:  
«Comparative Analysis of  
Collective Bargaining in the  
United States and Ukraine»

This proposal addresses the need for further reform in Ukraine's trade unions through taking into account the best practices of the leading western democracies. Gorlyans'ky believes that U.S. labor relations are a better model for Ukraine than the European example because American labor-management relations have a history of general stability. In particular, Gorlyans'ky proposes to study and compare collective bargaining in the U.S. and Ukraine. The framework for labor negotiations and collective bargaining in the United States is a neglected topic in Ukraine, and more information could eventually lead to improvement in workers' rights while maintaining good labor-management relations. The U.S. model has generally promoted economic stability rather than nationwide labor stoppages as periodically occur in Europe.

## **Ernst Gyidel**

Project Title:  
«Whites and Secessionist Movements  
in Post-Imperial Space, 1918–1920»

This proposal addresses a topic that, strange as it might seem, has not yet been fully studied — the Russian revolution, especially on the non-Russian territories. With access to archival sources in the United States, especially the Bakhmeteff Archives and the Archives of the Ukrainian Free Academy of Sciences in New York, as well as those at the Hoover Institution and at the U.S. National Archives, Mr. Gyidel hopes to enhance the understanding of the critical period between the collapse of the Russian Empire and the creation of the USSR.

## **Oleksandr Irvanets**

Project Title:  
«Contemporary American Drama»

The Ukrainian theatre currently has a serious repertoire problem and is relatively isolated from developments in theatre in other parts of the world. Mr. Irvanets, who has published poetry and plays in Ukraine for the past two decades and worked with various directors and productions, proposes to study contemporary American dramatic texts and to translate a number of them, with a view to creating an anthology that will be of practical use for both academia and the Ukrainian theatre.

- Oleksandra Kravets** Ms. Kravets is a researcher in the field of radionuclide pollution, but during the Soviet period her area of research was considered politically sensitive, so she was unable to begin establishing scholarly contacts until after independence. Her research intersects with that of U.S. investigators in related fields, and particularly with work done at the University of Georgia. Methods for monitoring and measuring the migration of radionuclides into the human organism are of particular interest in the country in which Chernobyl is situated. Using American technology, Ms. Kravets proposes to develop a new method of computation based on interconnected mathematical models. She expects her contacts with US scholars to benefit research in both countries.
- Project Title:  
«Exposure Dose Reconstruction for Nuclear Cycle Influence Zones»
- Taras Luchuk** At present, Ukrainian universities do not offer creative writing programs despite the fact that Ukrainian students are traditionally fervent writers. Mr. Luchuk, a writer, editor, and scholar with a record of publication and teaching in the field of writing, proposes to research creative writing programs in the US to learn how such programs help young writers organize their time and become more efficient and professional writers. Combining theoretical and practical goals, he aims ultimately to implement a creative writing program at his home university which could then become a model for other Ukrainian institutions.
- Project Title:  
«Teaching Creative Writing»
- Tetyana Mykhed** The project aims to analyze the Puritan foundation of the American consciousness and its influence on modern American literature. In addition, the scholar proposes to study fundamental Ukrainian and American spiritual concepts and paradigms to compare and contrast their roots in literature and culture. Ms. Mykhed believes that learning more about the foundations of American literature and spiritual concepts may provide insight into Ukrainian spiritual development and literary consciousness as Ukraine embarks on a more democratic future.
- Project Title:  
«Puritan Discourse of American Romantic Literature»
- Tetyana Myronenko** This proposal asserts that studying comparative literature teaches students to understand the world and other cultures, and educates them as independent creative thinking people open to new ideas and integrated into a world culture without boundaries. As Ukraine currently works toward integrating itself into the world education community, studying comparative literature can help change both the curriculum and the traditional formal way of lecturing in seminars where students remain passive listeners. Ms. Myronenko will investigate how comparative literature is taught in the US and will also prepare a course on comparative literature which, while rather common in the US, is rarely taught in Ukraine.
- Project Title:  
«US Literature at the End of the 20<sup>th</sup> Century»
- Nataliya Petrova** Legislation and enforcement of human rights in Ukraine is not yet well-developed and is especially vital for protection of freedom of the press. The proposal's objective is to learn more about the ACLU with the ultimate goal of uniting Ukrainian human rights organizations into a national organization or network to better protect individual liberties and civil rights. It is important to study an institution such as the ACLU in terms of its history, structure, management, human rights policies, and fund-raising and lobbying efforts to provide a foundation for forming a similar national organization in Ukraine. The candidate also hopes to learn more about the challenges and risks of ACLU work. She is a Ukrainian human rights lawyer who has defended the rights of Ukrainian journalists in several cases, and she has been active in trying to strengthen legislation to promote freedom of the press in Ukraine.
- Project Title:  
«Familiarization with the American Civil Liberties Union's (ACLU's) Work in the Fields of Individual Civil Rights Defense»
- Nina Polishchuk** Ms. Polishchuk is convinced that neopragmatic philosophy, albeit unknown in Ukraine, holds the key to understanding the cultural transformations currently happening in Ukraine. She believes elements of neopragmatism have concrete effects that are both intellectual and practical, even including methods of classroom teaching and deliberating through dialogue to develop philosophi-
- Project Title:  
«The Historicism of American Neopragmatism»

cal and political positions, and are therefore of critical importance for the socio-cultural life of Ukraine. Because the bulk of critical works addressing pragmatism in Ukraine are from a one-sided Marxist perspective, Ms. Polishchuk aims to make neo-pragmatism comprehensible for Ukrainian intellectuals and general readers by first studying it and then presenting it in its local historical environment, concentrating particularly on the works and biography of philosopher Richard Rorty.

**Victor Pylypenko**

Project Title:  
«Urban Anthropology»

The great majority of Ukrainians now live in cities and city culture has replaced peasant culture as the dominant force of Ukrainian cultural life, yet despite these facts urban anthropology is an entirely new concept in the Ukrainian academic setting. Mr. Pylypenko, a historian and ethnographer, has in recent years researched the city in its various contexts, and now plans on creating a course (along with a textbook to be used in it) on urban anthropology, the first of its kind in Ukraine. He proposes a multi-disciplinary approach to ensure that the resultant research and course will appeal to scholars and students specializing in various fields.

**Maryna Tsehelska**

Project Title:  
«Social and Political Aspects of  
Language Change in the USA»

This project involves studying the manner in which social and political trends affect language usage. Beginning with «political correctness» and expanding to a broader focus, Ms. Tsehelska wants to understand whether political correctness — both the promotion and criticism of it — have been purely politically motivated movements or whether language usage aimed at tolerance and mutual understanding is a predictable or necessary stage in the development of multicultural democratic societies. She wants to understand, further, the stages through which it has gone and its relation to the language policy of the state and to national mentality. Finally, she aims to prepare updated materials on current language usage in English for the benefit of Ukrainian students of English, particularly those planning careers in diplomacy, law, academia, and business.

**Serhiy Tsokolov**

Project Title:  
«Interdisciplinary Discourse  
on Life Sciences»

How to define bio-complexity and how to understand the transition within a system from one step to the next, such as from a non-living to a biological being, then to a cognitive-conscious being, then to a being within a social system, remain unsolved questions that need further investigation. With training in both biology and philosophy, Mr. Tsokolov brings a philosophical approach to questions which in American science have been usually studied separately. He has also been a conduit for Western philosophical thinking, particularly constructivism, into Eastern Europe. The goal of this project is to use both quantitative and qualitative criteria in an attempt to define life and to understand why evolution tends toward ever-increasing bio-complexity. He has been invited by the University of California at Santa Cruz to collaborate there on similar efforts to understand bio-complexity.

**Volodymyr Tytov**

Project Title:  
«Main Trends in the American  
Philosophy of Law»

This project proposes a systematic study of the history of U.S. legal philosophy from the late 19<sup>th</sup> century to the present. The aim is to analyze American legal thought as an important foundation for democratic thought and action. With a better understanding of trends in U.S. legal philosophy, Tytov believes, Ukraine will be able more easily to adapt legislation and legal procedures to its new democratic reality. With the newly elected administration and a more open process of legislation, this need takes on added significance. Tytov is a senior professor of law and chair of the Department of Logic in Yaroslav the Wise National Law Academy in Kharkhiv.

**Vira Vovk**

Project Title: «Transatlantic  
Solidarity and Foreign Policy  
Strategy of Ukraine»

This project examines the shape of Ukrainian foreign policy within the context of transatlantic cooperation. The candidate is a researcher at Ukraine's Institute of International Relations and has been working on the development of Ukrainian foreign policy for almost a decade. Her previous work addressed issues of Ukraine's integration into the European community, with a focus on the French view of European security.

**Anatoliy Yefymenko**

Project Title:  
«US Regulation  
of Joint Stock Companies»

Mr. Yefymenko proposes to study U.S. legislation regulating joint stock companies' activities and securities circulation. Mr. Yefymenko argues that the lack of strong management in this area in Ukraine has exacted a severe toll on Ukraine's economy, the well-being of its population, and Ukraine's place in the world. With a concern for how heavy-handed corporate activity ultimately affects non-economic spheres of Ukraine's existence, this project also aims to raise social consciousness. Mr. Yefymenko, who has already studied and published on similar legislation in the EU, Armenia, Russia, Kazakhstan, and Germany, has been invited by the University of Delaware to conduct his research on the U.S. experience at its Institute for Corporate Governance.

**Olena Zavyalova**

Project Title:  
«Efficiency of Cross-Border Mergers  
and Acquisitions: American Practice,  
Lessons for Ukraine»

This candidate intends to research U.S. cross-border mergers with the belief that such information will be useful in two important spheres: designing economic policy recommendations regarding foreign takeovers in Ukraine, and informing the Ukrainian business community of the U.S. experience as they enter into international acquisitions in the future. She believes that the American experience will be useful to Ukrainian firms who are engaged in international direct investment. Zavyalova is active in several organizations that engage in economic education.





# Проекти американських фулбрайтівців в Україні

## Recent U.S. Fulbright Projects in Ukraine

### Dr. Patrice Dabrowski

Project title:  
«Discovering the Carpathians: Episodes in Imagining  
and Reshaping Alpine Borderland Regions»  
Host institution:  
Ivan Franko L'viv National University

A specialist in Polish and East European history, Dr. Dabrowski has published a book on the shaping of Poland and is currently researching the emergence of national identity or identities, especially in borderland areas populated by multiethnic, multinational populations. With an invitation from the Institute of Historical Research at Ivan Franko L'viv State University, she focused her work in Ukraine on the borderland region of the Carpathians.

### Dr. Gary Roseman

Project title:  
«Analysis of the Development  
of Mortgage Markets in Ukraine»  
Host institution:  
Dnipropetrovsk University of Economy and Law

Dr. Roseman researched Ukraine's mortgage markets, which have been slow to emerge since the collapse of the Soviet Union. Developing such markets is critical both to developing a market economy and to improving Ukraine's living standards. Dr. Roseman has already done previous research on real estate markets in Ukraine, particularly in Kyiv, and proposes to expand his study to the Ternopil region, which has very different credit conditions than Kyiv.

### Dr. Aleksandr Leskov

Project title:  
«The Problem of Scythian Rule:  
A Study of Kurgan Burials in South Ukraine»  
Host institution:  
Institute of Archaeology, NASU, Kyiv

A leading world authority on the Scythians, Dr. Leskov has excavated Scythian materials at sites throughout eastern Europe and has worked with collections of Scythian art in Russia, Germany, and the United States. In Ukraine he worked with the Ukrainian collections, and prepared a monograph with Ukrainian colleagues on burial mounds in southern Ukraine that will help illuminate the interaction between the realm of classical antiquity and the barbaric world to its north.

### Mr. David Eliet

Project title:  
«Theater and Directing»  
Host institution:  
Kirovohrad Pedagogical Academy

Mr. Eliet, a playwright and director with both professional experience and personal roots in Eastern Europe, has been invited by the Kirovohrad Pedagogical Academy to teach acting and playwriting, stage two plays, and assist in developing its theatre program. In addition to his work with the Academy's Little Globe Theatre, he hopes to develop a greater understanding of Jewish culture in Ukraine and to create a new play based on his grandfather's memoirs about life in that culture.

### Dr. Marian Mazzone

Project title:  
«Art History»  
Host institution:  
National University of «Kyiv-Mohyla Academy»

Dr. Mazzone, a specialist in art theory and contemporary art history with particular expertise in East European art, is interested in two interrelated questions: Has contemporary art in the United States, the epicenter of the art world, become increasingly international, and do contemporary art and theory support the process of national self-definition? Dr. Mazzone has been invited by the Department of Cultural Studies at Kyiv-Mohyla Academy to teach courses on the theory and methods of art history, on contemporary art, and on gender issues in contemporary art.

### Mr. Adrian Bryttan

Project title:  
«Multi Media Symphonic Works; First Edition of Rylskij's  
Ukrainian Translations of Italian Opera»  
Host institution:  
Lysenko Lviv State Academy of Music

Mr. Bryttan, with over twenty-five years' experience as an opera and symphony conductor, has worked with a number of international professional orchestras, and he has been invited by the L'viv State Academy of Music to serve as Conductor-in-Residence. While in residence, Mr. Bryttan prepared the student orchestra to perform two «multi media» symphonic works by living American composers: Gunther Schuller's Seven Paul Klee Studies with slides and Carl Davis's complete film score for Garbo's silent classic *Flesh and the Devil*. Mr. Bryttan also worked to complete a collected edition of the Ukrainian poet Rylskij's translations of Italian opera.



**Dr. Joseph Healey**

Project title:  
«Minority Groups in U.S. Society»  
Host institution:  
Uzhhorod National University

Dr. Healey's particular area of expertise is the sociology of minority groups in the United States, and he has done comparative research on minorities in other societies. With considerable experience also in curriculum development, Dr. Healey taught courses in Ukraine on minorities in the United States and on sociological research and methodology, and contributed to curriculum development in both sociology and American Studies.

**Dr. Philip Acree Cavalier**

Project title:  
«American Studies»  
Host institution:  
Kyiv Slavonic University

With expertise encompassing American literary texts in several different genres, poetry, non-fiction travel-writing, and the realist novel, Dr. Cavalier is particularly interested in American literature, including African-American literature, in the second half of the 19<sup>th</sup> century and first decades of the 20<sup>th</sup> century. His prior research on Northern travel writing and its effect on both American literature and Americans themselves led to his current book-length project on the cultural geography of novels by Henry James and other authors after the Civil War. Dr. Cavalier was especially successful in engaging Ukrainian students in discussion about connections among American literature, politics, and business and economic issues in 19<sup>th</sup> century America, when Americans were wrestling with how to establish an ethical capitalism.

**Dr. Marcus Jobe**

Project title:  
«Improving Business Decision-Making»  
Host institution:  
Lviv Institute of Management

With expertise in statistics and management information systems, Dr. Jobe focused his research and teaching on the practical application of business statistics, quality improvement, and data mining in order to strengthen strategic business decision-making. Dr. Jobe has produced a Ukrainian version of his textbook on statistical quality assurance methods. He now wishes to introduce new courses in the area of business decision making, to create a new introductory business statistics manual, and to revise his Ukrainian textbook in accordance with recent developments in business.

**Dr. Dennis Karney**

Project title:  
«Beyond the Anglo-American Business Model:  
Understanding the Emerging Model in Ukraine»  
Host institution:  
Ivan Franko Lviv National University

A mathematician by training, Dr. Karney became interested in production and operations management early in his career. Consulting work with businesses at home and abroad stimulated his interest in the field of international business and his recent scholarship and teaching have been in the area of «business cultures,» specifically how cultural differences influence business behavior and how business leaders and managers can work successfully across cultures and national boundaries. Dr. Karney taught courses about the essence and role of manufacturing and operations in business that sought to explain the principles essential for competition in a global economy, as well as how different countries or cultures have applied these principles successfully.

**Colonel Benjamin Abramowitz**

Project title:  
«Business Ethics and Leadership»  
Host institution:  
National University «Ostroh Academy»

During a 28-year career in the military, including service in Vietnam, Colonel Abramowitz held a number of positions that involved preparing future military leaders, and he taught courses at the U.S. Army Command and General Staff College on military ethics, personnel management, and leadership training. After retiring from the military, he began teaching in the management department at the University of Central Florida in the area of production operations and organizational management and became interested in the two subjects he proposed to teach in Ukraine, business ethics and society, and leadership and ethical decision-making.

**Dr. Mary Dodge**

Project title:  
«Critical Issues in American Public Education;  
Early Literacy: A Developmental Approach»  
Host institution:  
Odesa Pedagogical University

An educator whose professional career has been divided between teacher education and working directly with children, Dr. Dodge has over 30 years' experience teaching and a particularly strong record in curriculum development in early literacy education. With a longstanding interest in comparative education that has resulted in study, lectures, and articles about her visits to schools in many countries including Russia, Ukraine, Sweden, and Australia, as well as research on early education in Japan and China, she explored Ukrainian approaches to literacy education for young students and shared current developments in this field in the United States. In particular, Dr. Dodge worked with in-service teachers interested in learning about a developmental model of literacy instruction.

**Dr. David Churchman**

Project title:  
«Theories of Conflict»  
Host institution:  
Odesa National University

A specialist in conflict resolution with a strong knowledge of conflict theory and negotiation methods, Dr. Churchman has authored a textbook on negotiation, and he also has extensive experience in curriculum development. He has been invited by Odessa National University to lecture in conflict prevention, resolution, and negotiation tactics and to assist in developing a full-scale program in conflict resolution, a field of growing importance in Ukraine.

**Dr. James Hunt**

Project title:  
«The Role of Law in National Development:  
Historical and Business Perspectives»  
Host institution:  
National University of «Kyiv-Mohyla Academy»

Dr. Hunt combines training and expertise in multiple but interrelated areas: legal history, law and business, and American history. With advanced degrees in both American history and law, he has published research on American populism and on a prominent Wall Street banker. At his home institution Dr. Hunt holds a joint appointment in the business and law schools, where he teaches courses on the legal, ethical and regulatory environment in which businesses operate and on common law, statutory law, and constitutional law. In Ukraine he taught interdisciplinary courses that explored the relationship between the growth of a market economy and public political and legal institutions.

**Mr. Christopher Kelley**

Project title:  
«Administrative, Environmental,  
and Natural Resources Law»  
Host institution: Kharkiv National Agrarian University  
and Kharkiv National University of Internal Affairs

A nationally recognized expert in agricultural law, Mr. Kelley has published numerous articles on such topics as agricultural cooperatives, farm credit systems, timber sales, agricultural production contracts, and federal agricultural statutes. He also played a critical role in developing the only LL.M. program in agricultural law in the United States. He proposed to teach courses that demonstrated how governments, through administrative agencies, influence the development of agricultural, environmental, and natural resource law.

**Dr. Darryl Barnett**

Project title:  
«Teaching and Developing Curriculum in  
Environmental and Public Health»  
Host institution:  
Luhansk Medical University

With 21 years' applied public and environmental health experience as a Commissioned Officer in the United States Public Health Service, including several positions working on health care for Native Americans, Dr. Barnett has also been very active in research on vector control, the built environment, and curriculum development, as well as on health policy and organization of health services within the government and at accredited universities. In Ukraine he taught a number of courses in epidemiology and environmental health that are particularly relevant to Ukraine with its legacy of environmental degradation from the Soviet era and the continuing effects of Chernobyl.

**Dr. Jane Beckett-Camarata**

Project title:  
«Building Ukrainian Local Government Financial  
Capacity and Capability»  
Host institution:  
Kharkiv State Technical University of Construction  
and Architecture

A scholar in the field of comparative public finance and one of the few working on formerly socialist countries in transition, Dr. Beckett-Camarata brings particular expertise in comparative budgeting and tax systems, economic development financing, and regulatory policy. Having already conducted research on Russian public budgeting and taxation, she proposed to teach budgeting and financial management in Ukraine and to extend to Ukraine her research on the relationship between tax policy and economic development in transition countries.

**Dr. Calvin Woodward**

Project title:  
«Development of a Public Administration Curriculum»  
Host institution:  
Tavrida National University, Simferopol

During an academic career combining international relations, comparative politics, and public administration, Dr. Woodward has published five books on comparative politics in Ceylon, South Africa, and Canada and assisted in developing curricula in international relations and comparative politics at his home institution. With a particular interest in emerging democratic institutions, Dr. Woodward came to Ukraine in 2002 to teach political science at Tavrida National University in Simferopol, where he began collaborating with a Ukrainian colleague on a textbook, Public Administration in Democracy, that has been translated into several languages. The same university has invited him to return to develop there a master's program in public administration.

**Dr. Hal Foster Jr.**

Project title:  
«Precepts of Western-style Journalism»  
Host institution:  
Ivan Franko L'viv National University

With extensive and varied experience in both the newsroom and the classroom, Dr. Foster offered courses on precepts of Western-style journalism to Ukrainian journalism and law students. He has held multiple editorial and reporting positions with various American newspapers, including both those in small markets and media outlets of great prominence. He also worked for three years for the Asahi Evening News in Tokyo. In 1998 he was invited to fill the distinguished position as the Warner Endowed Chair of Journalism at Sam Houston State University. Under the auspices of IREX, Dr. Foster has provided short-term training seminars for Ukrainian, Bosnian, and Azerbaijani journalists.

**Dr. Hortense Simmons**

Project title:  
«African American Literature and Culture»  
Host institution:  
Mykolayiv Petro Mohyla University

Dr. Simmons has a distinguished record of achievement as an educator in the field of African American studies. Trained in literature at Howard University, Dr. Simmons has published a number of articles and developed courses on Black writers, helped pioneer the teaching of African American literature in the English Department at The Ohio State University, and played a critical role in developing African American and ethnic studies at her home institution, where she teaches in both the English and Ethnic Studies departments. Dr. Simmons has also taught American literature in Malaysia, and women's studies.

**Dr. Myron Stachiw**

Project title:  
«Rescuing Cultural Heritage After Ecological Disaster:  
Chornobyl and Cultural Heritage in Ukraine»  
Host institution:  
Taras Shevchenko Kyiv National University

Dr. Stachiw is currently involved in a multi-national American, Canadian, and Ukrainian project to document and conserve the cultural heritage of the Polissia ethnographic region of Ukraine that suffered from the Chornobyl disaster. His Fulbright project focused specifically on an evaluation of the process itself, the choices and methods used by Ukrainian specialists in their attempts to use the past to build a new environment for the future. As a study of the relationship between social and architectural agendas in working on «damaged» environments, Dr. Stachiw's research has significance for work on other «damaged» sites such as Beirut or Baghdad that contain the mark of their culture within them and will be inhabited by future generations.



## Програма ім. Фулбрайта для молодих викладачів та дослідників Fulbright Junior Faculty Program



**Вероніка Алексанич**

Координатор програми

**Veronika Aleksanych**

Program Coordinator

Серед пріоритетів українського сьогодення чи не найголовнішим є освіта, і будувати її треба у відповідності з вимогами і надбаннями усього світу. Вона набуває особливого значення тепер, коли ми не можемо мислити тільки для нас прийнятними категоріями, але маємо враховувати, зважувати погляди інших через знання цього «іншого».

Якість освіти великою мірою залежить від підготовленості та досвідченості самих викладачів, від їхнього вміння не тільки ділитись набутим досвідом, але й вміння набувати досвід самим, тобто вміння бути учнем, аби навчати інших.

Досвід не транслюється. Можна передати інструменти чи рецепти. Досвід вимагає безпосередньої присутності. Таку присутність для його набуття уможливорює Програма ім. Фулбрайта, яка у 2004 році запросила до участі у конкурсі, поруч з науковцями, молодих викладачів і дослідників, фахівців з бібліотекознавства та працівників у галузі культури віком до 35 років, без остаточного наукового ступеня.

Відтак, до сім'ї Фулбрайтівських Програм в Україні приєдналась Програма для молодих викладачів і дослідників — Fulbright Junior Faculty Program. Упродовж одного академічного року стипендіати Програми проводять індивідуальне дослідження, вивчають дотичні до своєї спеціалізації предмети та відвідують відповідні курси в якості вільних слухачів, знайомляться з актуальними надбаннями американських університетів у плануванні навчальних програм, розробці курсів та їх викладанні, беруть участь у наукових конференціях та семінарах, розвивають довготривалі дружні та професійні стосунки з американськими колегами і, врешті, стають членами міжнародної наукової спільноти.

Від учасників Програми очікується готовність до ініціювання та запровадження системних якісних змін у вищій освіті, розвиток сучасної наукової думки в галузі суспільних і гуманітарних дисциплін.

Конкурсу за Програмою для молодих дослідників передувала потужна презентаційна діяльність офісу ім. Фулбрайта. Попри те, що Програма ім. Фулбрайта є

**Ms. Olena Betli**

History,  
The European College of Polish  
and Ukrainian Universities/  
National University of «Kyiv Mohyla Academy»,  
University of Illinois, Urbana-Champaign



Ms. Olena Betli explored alternative interpretations of European regional structures. Her research focused on visions of what is «Central Europe» and what is not. This is an ongoing problem for historians of Eastern and Central Europe; for historians in Ukraine, the topic takes on particular significance in defining Ukraine as part of Europe or as part of the East.

**Ms. Natalia Bidasyuk**

American Literature  
Khmelnysky National University  
University of California, Berkeley



Ms. Natalia Bidasyuk is researching American literature through the prism of multiculturalism concentrating on new immigrant literature of Asian Americans.

достатньо відомою в Україні, і упродовж 13 років її можливостями скористалась велика кількість науковців, викладачів та студентів, офіс провів інтенсивну серію виїзних лекцій та семінарів в регіонах України. Через тісну співпрацю з представниками міжнародних відділів університетів ми ретельно відпрацьовували плани наших поїздок і намагались заздалегідь повідомити всіх зацікавлених осіб. Проведення таких виїзних лекцій було виправданим в багатьох відношеннях: в першу чергу, це нагода поінформувати тих, хто має обмежений доступ до інформації, по-друге, безпосереднє спілкування — це завжди можливість «індивідуалізувати» бесіду, зробити інформацію потрібною і необхідною саме для тієї аудиторії, перед якою виступаєш. Для мене особисто такі поїздки давали можливість побачити і проаналізувати «внутрішнє» життя наших університетів, а звідси — краще зрозуміти прагнення викладачів та умови реалізації цих прагнень. Так, ми спілкувались з викладачами з Черкас, Кіровограда, Рівного, Луцька, Львова, Харкова, Донецька, Запоріжжя, Дніпропетровська, Сум, Полтави, Одеси, Херсона, Миколаєва, Луганська, Хмельницького, Чернівців, Івано-Франківська, Тернополя, Чернігова. Наші зусилля не були марними, про що переконливо свідчить географія учасників конкурсу 2004: Донецьк — 5, Дніпропетровськ — 6, Житомир — 2, Запоріжжя — 4, Кіровоград — 4, Київ — 41, Кривий Ріг — 3, Луганськ — 4, Луцьк — 4, Львів — 10, Миколаїв — 5, Мукачево — 1, Ніжин — 2, Одеса — 8, Рівне — 3, Суми — 2, Харків — 7, Хмельницький — 6, Черкаси — 3, Івано-Франківськ — 4, Чернівці — 5, Чернігів — 5.

Не менш втішною виявилась картина галузевого спрямування учасників конкурсу — вона значно розширилась у порівнянні з попередніми роками. Однією з вимог до конкурсантів є знання англійської мови, і декілька років поспіль вагому частку конкурсних робіт становили роботи викладачів англійської філології. Звісно, не було упередженого ставлення до такої активності філологів, але в багатьох випадках її чинниками були знання англійської мови, якими не завжди могли похвалитись фахівці з інших дисциплін. У минулорічному конкурсі понад 60% робіт були подані нефілологами. Вони охоплювали економіку, юридичні дисципліни, охорону здоров'я, екологію, психологію, філософію, соціологію, релігійні студії, культуру, історію, політичні науки, сільське господарство, управління освітою.

Конкурс за Програмою відбувався за чітко відпрацьованою схемою, яка забезпечувала його прозорість та об'єктивність: спочатку рецензування робіт (6–7 фахівців скрупульозно вичитували конкурсні роботи), потім — співбесіда. Співбесіда була чи не найбільш яскравим та цікавим етапом конкурсу, що не тільки виявив готовність і відкритість наших викладачів до змін в українських університетах, але й переконливо продемонстрував їх безперечне бажання бути безпосередніми учасниками та ініціаторами цих змін.

#### Mr. Ihor Oleksiv

Economics  
Lviv National Polytechnic University  
Virginia Polytechnic Institute and State University



Mr. Ihor Oleksiv studied corporate decision-making from a multilateral approach that takes into account the interests of all stakeholders in the corporation. This approach is little understood in Ukraine where the privatized firm is only about a decade old. His work will be useful for educators and will help a students to be more effective managers and policy makers in the new Ukraine.

#### Ms. Olga Pyrozhenko

Film Studies  
Kharkiv Academy of Culture/  
Kharkiv V.N Karazin National University  
Oklahoma State University



Ms. Olga Pyrozhenko subjected American, Soviet, and post-Soviet animated films to structural comparative analysis. This was a pioneering foray, since animated films in Ukraine have so far not received much scholarly attention. Ms. Pyrozhenko's results will interest specialists in gender studies, nationalism studies, sociology, and psychology.



## Fulbright Junior Faculty Program

An important priority for Ukraine today, if not the most important, is education. No less important is that the education system reflect global progress and serve the needs of an integrated, interdependent world. Education is especially important for Ukraine today, when we can no longer continue to live according to a familiar paradigm but need to think «out of the box,» considering alternative worlds of reality and having to be open to them.

The quality of education is defined to a large extent by the quality of educators, by their education level, and by their level of competency. The quality of education also depends on the ability of educators to both share their skills, and to develop them further. In other words, to be both teacher and student.

Experience is hard to communicate. You can share formulas and learning tools. But in order to gain from experience, you must be in the moment, personally and directly engaged in the activity. This opportunity to be directly involved in the experience was made possible by the Fulbright Program, which in 2004 offered grants to young scholars, teachers, and researchers who were interested in library science and cultural areas (through age 35) who had not yet completed an advanced degree. This was the beginning of the Fulbright Junior Faculty Program.

This program supports a full academic year at an American university. Program members are able to do independent research, take courses and visit classes in their areas of interest. Junior Faculty take part in conferences and seminars, learn about course planning and syllabus design, and develop personal and professional networks as members of the international community of scholars. After returning home as Fulbright Alumni, they are expected to initiate and follow through with implementing quality systemic change in higher education and to develop scholarship in the humanities and the social sciences.

The Fulbright Office in Ukraine promotes the Junior Faculty Development Program through presentations and information seminars. In the 13-year history of the Fulbright Program in Ukraine, a large number of scholars, researchers,

### Mr. Vasyl Starko

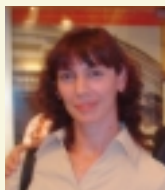
Linguistics  
Lesya Ukrainka Volyn State University  
State University of New York, Albany



Mr. Vasyl Starko worked on his Herculean project — the compilation of an English-Ukrainian phraseological dictionary. The project itself is especially worthy as the last dictionary of this kind was published back in the late 1960s. The project's dissemination plans, i.e. its existence in electronic (as well as book) form that will be freely available (CD and internet), make this work especially appealing.

### Ms. Elmira Muratova

Political Science  
Tavryda National V.I.Vernadsky University  
The University of Kansas



Ms. Elmira Muratova researched the revival of Islam in former Soviet republics of Central Asia and in her native Crimea that began in the 1980s. Her goal is to understand why some representatives of political Islam advocate radical methods (terror, extremism) and some not. Such understanding could help Ukraine construct policies in

and students have attended information seminars and lectures offered throughout the country. Thanks to the support of international departments at Ukrainian universities, the Fulbright Program was able to offer a busy schedule of promotional tours and planned meetings with grant candidates.

These trips were especially helpful to candidates with limited information access, and to those who «didn't get around» to learning about the Program. University conditions are so different throughout the country, with each university culture so unique, that we learned to listen to feedback that told us what each place was really like.

For me personally, these visits were invaluable. They showed me Ukraine's university landscape. I began to understand the aspirations that teachers have. We met with educators in Cherkasy, Kirovohrad, Rivne, Lutsk, Lviv, Kharkiv, Donetsk, Zaporizhzhya, Dnipropetrovsk, Sumy, Poltava, Odesa, Kherson, Mykolaiv, Luhansk, Khmelnytskyj, Chernivtsi, Ivano-Frankivsk, Ternopil, and Chernihiv. As a result, there were a total 134 applicants in 2004, hailing from the following regions: Cherkasy — 3, Kirovohrad — 4, Rivne — 3, Lutsk — 4, Lviv — 10, Kharkiv — 7, Donetsk — 5, Zaporizhzhya — 4, Dnipropetrovsk — 6, Sumy — 2, Odesa — 8, Mykolaiv — 5, Luhansk — 4, Khmelnytskyj — 6, Chernivtsi — 5, Ivano-Frankivsk — 4, Chernihiv — 5, Zhytomyr — 2, Kryvyj Rih — 3, Mukachevo — 1, Nizhyn — 2 and Kyiv — 41.

Another statistic the Fulbright Program can be proud of is the growing number of academic disciplines represented by recent applicants. Because program candidates are required to have a working knowledge of English, teachers of English language made up a majority of applicants in previous years. However, last year over 60% of the applications were submitted by scholars from other disciplines. These include economics, law area studies, health sciences, ecology, psychology, philosophy, sociology, religious studies, culture, history, political science, education administration, and agriculture.

The candidate selection process is transparent and is conducted according to objective criteria. Applications are first reviewed by a committee of 6–7 experts in the field who then recommend candidates to be interviewed. During the interviews, candidates demonstrated that they were ready to take on the challenge of implementing change in Ukrainian universities and were committed to being part of that change process.

The Fulbright grant not only provides financial support for a scholar's project but is also testimony to his or her scholastic ability and potential to bring about systemic change in Ukraine's education. The Fulbright grant also confirms the scholar's ability to generate and implement brave new ideas.

harmony with political Islam in Crimea. The resources available in the United States are richer than those in Ukraine.

### Ms. Valentyna Kharkhun

Language/Literature  
Nizhyn State M. Hohol Pedagogical Institute  
Pennsylvania State University, University Park Campus



Ms. Valentyna Kharkhun compared the communicative strategies of Ukrainian writers at home and abroad. The topic is of particular importance to Ukrainian studies as a significant number of important Ukrainian writers were systematically eradicated from the Ukrainian literary canon. Many of the archives of these writers still lie untapped in the U.S. A systematic comparison of their work as emigrés to the work of their colleagues who remained at home would help scholars understand 20<sup>th</sup> century Ukrainian literature.



## Програма фулбрайтівських спеціалістів Fulbright Senior Specialists Program



**Вероніка Алексанич**

Координатор програми

**Veronika Aleksanych**

Program Coordinator

Започаткована у 2001 році, Програма Fulbright Senior Specialists Program мала на меті збільшити участь провідних американських фахівців в академічних обмінах, впровадити нові види діяльності в додатку до традиційних - читання лекцій та проведення досліджень — та сприяти налагодженню і зміцненню зв'язків між американськими та зарубіжними вищими навчальними закладами. Зараз Програма успішно функціонує у 106 країнах; за п'ять років існування нею було підтримано більше ніж 1100 грантів в цілому, зокрема в Україні — 43.

За Програмою Fulbright Senior Specialists Program українські ВНЗ мають можливість запросити американських фахівців різного профілю на термін від двох до шести тижнів для читання лекцій, участі в наукових програмах та конференціях, консультування керівників та адміністраторів ВНЗ з питань управління освітою, проведення семінарів, спрямованих на підвищення кваліфікації українських спеціалістів, розробки навчальних планів/навчальних матеріалів.

Ця гнучка програма помітно розширила географічний засяг українських ВНЗ, що приймали американських фахівців. Вона охоплює не тільки так звані популярні серед іноземців столичні українські інституції, але й регіональні також: Запорізький державний університет, Українську академію банківської справи, Вінницький технічний університет, Рівненський національний університет водного господарства, Національний університет «Острозька академія», Луцький гуманітарний університет, Львівський національний університет ім. І. Франка, Львівський інститут менеджменту, Академію податкової служби України, Хмельницький національний університет, Харківський гуманітарний університет, Українську академію громадського управління, Сумський державний університет, Криворізький державний педагогічний університет, Київський слов'янський університет, Інститут літератури ім. Т.Г. Шевченка НАН України, Українсько-Американський гуманітарний інститут «Вісконсінський міжнародний університет (США) в Україні», Запорізьку державну інженерну академію, Національний технічний університет, Миколаївський державний університет імені Петра Могили, Національний університет «Києво-Могилянська академія».

Щороку за Програмою Fulbright Senior Specialists Program в Україну приїжджає 10 американських фахівців. Число університетів, які зацікавлені у їх перебуванні, значно перевищує зазначений вище ліміт: щороку ми отримуємо 40–50 заявок. Американські професори є напрочуд відкритими для спілкування, і навіть якщо працюють у раніше обумовленому навчальному закладі, вони радо погоджуються відвідати інші заклади, бо вбачають у цьому добру нагоду отримати різнобічний досвід, відчувати всі «за» і «проти» нашого українського академічного життя.

За порівняно недовге існування Програма викликала жвавий інтерес з боку українських інституцій. Серед дисциплін, які потрапляють в поле особливої уваги, слід зазначити управління в галузі освіти, американські студії, охорону довкілля, право, управління бізнесом, економіку, політичні науки, журналістику та інформаційні технології. Завдяки Програмі започатковано спільні з американськими науковцями, а через них — і з американськими університетами — проекти, які спрямовані на розробку навчальних програм, створення нових курсів, написання підручників та монографій.

Якими б не були результати Програми, очевидним залишається одне — це завжди чудова можливість професійного взаємозбагачення, яке є важливим і невід'ємним елементом сучасного академічного життя.



The Fulbright Senior Specialists Program was initiated in 2001 with several goals in mind: to increase the participation of distinguished American specialists in scholar exchange programs; to supplement traditional activities such as research and lectures; and to support cooperation between American educational institutions and those of other countries. In five years the Program has awarded more than 1,100 grants (43 of these to Ukraine) and is today operating in 106 countries. The Program allows Ukrainian institutions of higher education to invite American specialists from different disciplines to lecture and take part in educational programs in Ukraine for two to six weeks. During this time, the American specialists are encouraged to participate in conferences and seminars, offer advice on administrative issues in education, and work with their Ukrainian colleagues on developing teaching programs and curriculum.

Because of the flexibility built into the Program, a large number of regional educational institutions throughout Ukraine were able to work with American specialists. These include Zaporizhzhya State University, the Ukrainian Banking Academy, the Vinnytsia Technical University, the National Maritime Academy, University of Rivne, the National University «Ostroh Academy,» Lutsk Humanitarian University, the Lviv Ivan Franko National University, the Lviv Management Institute, the Ukrainian Academy of Tax Administration, Khmelnytskyj National University, Kharkiv Humanitarian University, the Ukrainian Academy of Public Administration, Sumy State University, the Kryvyj Rih State Pedagogical University, Kyiv Slavonic University, the Taras Shevchenko Institute of Literature at the National Academy of Sciences, the Ukrainian-American Humanitarian Institute at the «Wisconsin International University in Ukraine,» Zaporizhzhya State Academy of Engineering, the National Technical University, the Petro Mohyla State Humanitarian University of Mykolajiv, and the National University «Kyiv-Mohyla Academy.»

Each year the Fulbright Senior Specialists Program sponsors 10 American specialists, and each year the Fulbright Office receives between 40 and 50 invitations from interested host universities. The American professors are open to their professional colleagues and are eager to work with all institutions and departments, not only with their sponsoring universities. They often visit other educational institutions and in this way, learn about the pros and cons of Ukrainian academic life.

Ukrainian educational institutions quickly became interested in this Program, especially in hosting specialists from the following disciplines: education administration, American studies, environmental science, law, business administration, economics, political science, journalism and information sciences. As a result of this program, joint projects have been developed with Ukrainian and American scholars and universities. These cooperative efforts have addressed projects to develop new educational programs, curriculum, and courses, and have produced textbooks and research papers.

Whatever the results, the Program has enriched the professional development of each person who has taken part in it. This very personal benefit is a prerequisite for leading a quality academic life today.

# Програма ім. Фулбрайта для навчання в університетах США Fulbright Graduate Student Program



**Інна Бариш**

Координатор програми

**Inna Barysh**

Program Coordinator

Вже п'ятий рік Програма ім. Фулбрайта сприяє обмінам українських та американських студентів і в такий спосіб відкриває для багатьох своїх учасників стандарти західної освіти, освітні іновачії, найкращий досвід американських університетів.

Кожного року програма намагається знайти та підтримати людей допитливих, обдарованих і схильних до серйозної інтелектуальної праці.

У 2005 році 10 випускників українських вищих навчальних закладів отримали стипендії для навчання на магістерських програмах з гуманітарних та соціальних наук. Серед переможців — студенти, молоді дослідники, викладачі, спеціалісти, журналісти, які хочуть отримати свій другий диплом та освіту, не прив'язану лише до національних стандартів: Олексій Бурчевський (випускник Київської державної академії водного транспорту), Наталія Грицишин (студентка Львівської комерційної академії), Наталія Кім (аспірантка Національної юридичної академії ім. Ярослава Мудрого), Оксана Парило (випускниця Національного університету «Острозька академія»), Тамара Поліщук (аспірантка та викладач Національної академії образотворчого мистецтва і архітектури), Сергій Пономарьов та Віктор Ханжин (випускники Миколаївського державного гуманітарного університету ім. Петра Могили), Людмила Пустельник (журналіст, редактор відділу «Планета Україна» громадсько-політичного часопису «Україна»), Юлія Ткачук (аспірантка Інституту літератури Національної академії наук України), Олена Фім'яр (викладач Цурупинської гімназії).

У травні 2005 року ми прийняли 187 анкет (минулого, 2004 року було подано 224 заявки на конкурс). Зменшення кількості анкет до певної міри є симптоматичним. Відкриваються кордони, а відтак і нові можливості отримати освіту не лише в американських, а й в європейських університетах.

Програма ім. Фулбрайта в Україні завжди наголошує на тому, що є програмою, орієнтованою на пошук та заохочення до навчання в американських університетах молодих людей, щиро зацікавлених у науці, інтелектуально чесних, відкритих до нових знань та пошуків, тих, хто відрізняється високою мотивацією до навчання та досліджень у новому для себе науковому та освітньому середовищі. Конкурсна статистика 2005 року свідчить, що незважаючи на зменшення конкурсу, не зменшилась кількість робіт з яскраво вираженим академічним, дослідницьким інтересом. До півфіналу 2005 року було рекомендовано 60 учасників, з числа яких 21 учасника було рекомендовано до фіналу. Переважна більшість рекомендованих фіналістів — дослідники, молоді викладачі, спеціалісти — 13, менша група — студенти — 8.

Критерії відбору однакові для всіх конкурсантів: програма очікує від учасників доброго володіння англійською мовою, високої професійної та загальної ерудиції. Передбачається, що переможці матимуть можливість не лише засвоїти нові знання, але й збагатити своїм власним культурним досвідом американських колег.

Географія учасників конкурсу репрезентує всі регіони України, традиційно найбільша кількість учасників з таких міст: Київ — 66, Львів — 15, Харків —

12, Дніпропетровськ — 9, Луганськ, Полтава, Рівне, Тернопіль — по 4, Хмельницький, Острог, Суми — по 3. Вперше програма отримала 4 анкети з Криму.

Незмінними залишаються пріоритети програми — підтримка гуманітарних напрямків. У травні 2005 року найбільшу кількість анкет було подано на такі напрямки: економіка — 34, право — 31, лінгвістика — 20, психологія — 12, педагогіка та управління в газузі освіти — 11, мистецтво — 10, література — 7, журналістика/засоби масової комунікації — 7.

На конкурс 2005 року було подано більше робіт, — переважно, дослідницьких проектів, у сфері соціального менеджменту, що охоплює проблематику діяльності неурядових організацій, інститутів культурно-освітньої сфери та мистецтва. Це роботи з охорони здоров'я, соціальної роботи, гендерних студій, бібліотечної та архівної справи.

Як і минулого року, конкурсна статистика підтверджує інтерес до економічної та юридичної освіти. Розширивши перелік конкурсних дисциплін і включивши до нього економіку та право, програма все ж надає перевагу «гуманітарним» напрямкам. Так, підтримуючи такий освітній напрямок, як право, комісія розглядає переважно роботи тих студентів-правників, хто працює в ділянці філософії права, конституційного права, прав людини, теорії політико-правових вчень, міжнародного публічного права. Що стосується інших напрямків правової науки, то учасники підтримуються програмою в залежності від того, чи прочитується в їхніх конкурсних проектах та в їхніх конкретних наукових зацікавленнях критичний, аналітичний підхід, науково-порівняльний аспект, можливість позитивного соціального ефекту.

Отже, в першу чергу, програма намагається підтримати тих, для кого освіта не закінчиться лише досвідом навчання за кордоном, і хто бачить своє майбутнє тісно пов'язаним з наукою. Однак ми уважно розглядаємо анкети й тих, хто ще робить свій вибір. Це — юристи, які вагаються між кар'єрою практикуючого юриста й викладача, соціологи та психологи, які напевно працюватимуть не лише у дослідницьких організаціях, а й в неурядових або державних структурах, екологи — адже ми очікуємо соціального ефекту їхньої майбутньої екологічної освіти.



Як і в минулі роки, було проведено численні презентації магістерської програми у різних містах України. Водночас ми намагались не лише збирати університетські аудиторії, але й видозмінювати форму інформування студентів про можливість навчання в американських університетах. У листопаді 2005 та в січні 2006 року програма брала участь у двох республіканських освітніх виставках у Києві, в рамках яких проходили презентації вищих навчальних закладів України та семінари з питань міжнародного співробітництва в сфері освіти. Замість звичних презентацій, ми проводили семінари за участі американських студентів-дослідників, обговорюючи питання міжнародної освіти та особливості американських магістерських програм (зокрема, у Харкові, Луганську та Горлівці, де разом з представниками офісу виступали Медгурі Рей, Іна Гангулі, Брендан Тредгілл). Щоб віднайти кандидатів на програму з професійною мотивацією, гострим академічним інтересом, ми організували презентації під час університетських Днів науки, на студентських наукових конференціях у Києві, Сімферополі, Миколаєві. В рамках Тижня міжнародної освіти, 14–19 листопада 2005 року в офісі Програми ім. Фулбрайта було проведено три семінари, на яких темою обговорення були проблеми вітчизняної та міжнародної освіти, зокрема, досвід акредитації вищих навчальних закладів у США, традиції університетської автономії.

Не лише випускники ВНЗ та студенти старших курсів можуть отримати стипендії для здобуття магістерського ступеня в університетах США. Щороку українські університети приймають на стажування 8–10 американських

аспірантів. Це — молоді дослідники, які проводять академічний рік в Україні, співпрацюючи з українськими університетами та науково-дослідницькими організаціями. Для молодих американців Фулбрайт — це намагання пізнати іншу країну, форма культурного діалогу, більш ніж якась формалізована мета. Здебільшого американські стипендіати — серед яких є бакалаври, магістри, докторанти — приїжджають в Україну не за стандартною освітою. Щоправда, американські студенти беруть уроки української та російської мови, а багато хто з них відвідує курси з певних дисциплін або окремі лекції (як, наприклад, Оленка Велгаш — лекції з природничих дисциплін у Київському національному університеті ім. Шевченка, Джон Рейтер — семінари з політології, Медґурі Рей — з охорони здоров'я у Національному університеті «Києво-Могилянська академія», а Сюзана Полівка та Катріна Дурбак — семінари в Інституті архітектури Національного політехнічного інституту «Львівська Політехніка» та ін).

Американські студенти переважно займаються дослідженнями, і діапазон їхніх наукових зацікавлень є доволі широким та різнобарвним: наукові, вузькоспеціалізовані дослідження; сфера культури; освітня система та організація науково-дослідницької роботи. Майже половина конкурсних проєктів, які були заявлені на наступний рік, інспірована соціально-політичними подіями, які відбувались в Україні: динаміка політичних подій, стан свободи слова, характер та масштаб демократичних змін у країні, економічні реформи посттоталітарних / транзитних суспільств. Оголошуючи новий конкурс для американських студентів, ми підкреслили, що програма з особливим зацікавленням ставиться до проєктів з політичних досліджень, public policy, журналістики та засобів комунікації, етнічних груп та національних меншин, міждисциплінарних студій, міжнародної освіти.

Фулбрайтівський рік для молодих американців — це намагання визначити своє місце та подальші плани, а отже, це рік серйозної самостійної роботи. Тому Програма заохочує до участі в конкурсі кандидатів з високою мотивацією, чіткими уявленнями про те, чи можуть бути досягнуті на теренах України дослідницькі цілі, які ставить собі автор проєкту; тих, хто вміє працювати самостійно і ефективно.





## Fulbright Graduate Student Program

2005 marked the fifth year that the Fulbright program promoted the educational exchange of Ukrainian and American students. In doing so, the program has exposed many participants to standards in Western education, innovative thinking, and the best experiences that American universities have to offer.

In 2005, eleven graduates of Ukrainian higher education were awarded stipends to study in Master's Programs in the humanities and social sciences. Every year, the program aims to find and support creative, inquisitive, and talented people, who strive towards serious intellectual pursuits. It is not surprising, then, that only 4 finalists were fourth or fifth-year students, while 7 of this year's 11 winners were young researchers, instructors, specialists and journalists, who wanted to obtain a universally acknowledged degree.

In May 2004, we accepted 224 applications for the competition and in 2005, 187 applications. The smaller number of applications is, to a certain extent, symptomatic. Ukraine's borders are becoming more open, and as such, new opportunities have arisen to obtain education in not only American but also European universities. Moreover, interest in research in the humanities has also diminished, in favor of environmental studies and engineering. Advancing technologies have encouraged young people to obtain technical degrees that respond to the demands of the new market.

Another more objective reason is that the Fulbright Commission diligently selected proposals at the first stage of the competition that were well-focused and a good-fit with the possibilities offered by the Fulbright program — projects that were certain to develop the academic interests of successful applicants and could be fruitfully pursued in American universities.

The Fulbright program in Ukraine is oriented towards seeking out and encouraging young people who are genuinely interested in knowledge, intellectually honest, and open to new ways of approaching their fields of inquiry. Competitive applicants are those who are highly motivated to learn and research in a totally uncharted intellectual and educational environment. The competition statistics from 2005 illustrate that, despite the lower number of applicants, the number of proposals with a vivid articulation of academic and research interests did not diminish. Sixty participants were recommended to the semi-final, of which 21 were chosen to compete in the final.

The criteria for competitive proposals are the same for all participants. The Fulbright program expects an excellent command of English, as well as high professionalism and general erudition. We also anticipate that successful Ukrainian applicants will not only acquire new knowledge, but also enrich their American colleagues with new cultural experiences.

Geographically, 2005 competition participants came from all of Ukraine's regions and, as in previous years, the most applications were submitted from the following cities: Kyiv — 66, Lviv — 15, Kharkiv — 12, Dnipropetrovsk — 9. Four proposals each were submitted from Luhansk, Poltava, Rivne, and Ternopil. The Khmelnytsky, Ostroh, and Sumy regions submitted three applications each and, for the first time, the program received four applications from the Autonomous Republic of Crimea.

The main priority of the program has not changed — the support of research and education in the humanities. In May 2005, the largest number of proposals was submitted in the following disciplines: economics — 34, law — 31, linguistics — 20, psychology — 12, pedagogy and management in education — 11, art — 10, literature — 7 and journalism and mass media — 7. Thematically, many of the proposals received presented research projects directed at understanding the role of non-governmental organizations, and cultural, educational and artistic institutes in social management.

As in the previous year, competition statistics reveal a growing interest in economics and law among applicants. By expanding possible spheres of study to include economics and law, the Fulbright program does nevertheless support «humanities-oriented» study and research within these disciplines. As such, the committee reviews proposals submitted by students and practitioners, whose interests include the philosophy of law, constitutional law, human rights, the development of political-legal thought, as well as international law. In other words, the Fulbright program does firstly aim to support applicants whose education abroad is not an end in itself, but who see their future closely tied to academia.

As in previous years, Fulbright conducted presentations in numerous Ukrainian cities about the student exchange program. However, Fulbright also extended its informational campaign, in order to inform students about the program outside university settings. In November 2005 and January 2006, the Fulbright program participated in two Republican educational exhibitions in Kyiv, where Ukrainian institutes of higher learning conducted presentations and seminars about international cooperation in higher education. In addition to presentations, Fulbright conducted seminars throughout 2005 in Kharkiv, Luhansk and Horlivka, where the role of international education and the specificities of American Masters degrees programs were discussed. Members of the Fulbright staff, as well as several American students, including Madhury Ray, Ina Ganguli, and John Reuter, participated in these discussions.

In addition, Fulbright also gave presentations at a number of Ukrainian universities, during graduate student conferences in Kyiv, Simferopol and Mykolayiv. During International Education Week the Fulbright office conducted three on-site seminars, where problems in national and international education were discussed, ranging from lessons to be learned from the process of university accreditation in the United States, to the tradition of university autonomy worldwide.

In addition to the Ukrainian students who travel to the United States to pursue Masters education on the Fulbright student exchange program, roughly 8–10 American graduate students and young researchers come to Ukraine every year. Among them are young researchers who spend one academic year in Ukraine, cooperating with Ukrainian universities and educational-research organizations. For young Americans, Fulbright is a way for them to learn about another country, for initiating a cultural dialogue, as opposed to pursuing a formalized objective like a Masters degree. Most American student Fulbrighters, who range from those with BAs, to those in pursuit of Masters and Ph.D.'s, do not come to Ukraine in pursuit of a formal education, although a number of them take language classes in Ukrainian and Russian at their university affiliates. Some have taken courses within their own disciplines, such as Olena Wehasch, who took classes in environmental studies at the Taras Shevchenko National University in Kyiv, or Madhury Ray, who attended courses in Public Health at the Kyiv Mohyla Academy, or Suzahna Poliwka and Katrina Durbak, who attended architectural seminars at the Lviv National Polytechnic University.

Nonetheless, American students usually conduct independent research, and their interests are as wide as they are varied. Nearly half of all the proposals sub-





mitted in 2005 were inspired by the socio-political developments that took place in Ukraine in 2004–2005, including the dynamics of political change, freedom of speech, and the nature and scope of democratic and economic reforms in post-totalitarian and transition societies. In announcing the parameters of the competition, the Fulbright programs stressed that research projects pursuing politics, public policy, journalism and mass media, ethnic minorities, interdisciplinary approaches, and international education are of particular interest.

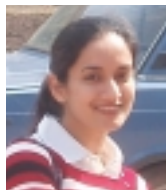
This year abroad on a Fulbright is an opportunity for American students to solidify their place in the world and their future plans, in addition to being a year of serious independent work. As a result, the Fulbright program seeks candidates who are highly motivated and appear able to independently and effectively pursue a clearly defined project during their time in Ukraine.

#### American Students 2004–2005



**Megan S. Buskey**

Applied Through: University of Chicago  
Field of Study: Creative Writing  
Topic: Exile and Return



**Ina R. Ganguli**

Applied Through: University of Michigan, Ann Arbor  
Field of Study: Economic Development  
Topic: Examining Labor and Social Welfare in Ukraine



**Kevin C. Lingerfelt**

Applied Through: University of Richmond  
Field of Study: Information Sciences/Systems  
Topic: Development and Implementation of Educational Technology



**Ora J. Reuter**

Applied Through: University of the South  
Field of Study: Eastern European Politics  
Topic: East European Politics



**Madhury E. Ray**

Applied Through: Pennsylvania State University, University Park  
Field of Study: Public Health  
Topic: Comparative Studies of Emergency Medical Systems in Ukraine and the Rural United States



**Brendan J. Threadgill**

Applied Through: School of the Art Institute of Chicago  
Field of Study: Photography  
Topic: Contemporary Art and Media Practice in Ukraine

## U.S. Student Grantees 2005–2006



2005-2006 Fulbright recipients for Ukraine during the orientation country session

### Stephan Clark

Master of Arts in English  
University of California, Davis  
Topic: Creative Writing  
Host Institution: V. Karazin Kharkiv National  
University, English Philology Department

Mr. Clark is a young journalist and writer whose short stories have already been published in several magazines in the U.S. He was introduced to Ukrainian history and social issues while a graduate student and began to write about intercultural marriage, specifically between citizens of Ukraine and the U.S. To prepare for his Fulbright research Mr. Clark studied Soviet history and Russian language. He hopes to capture the human side of cross-cultural relations by conducting informal interviews with potential «couples» and attending events arranged by marriage brokers. Mr. Clark taught writing while a graduate student and hopes to become an instructor of creative writing. He plans to publish a series of stories based on his Fulbright experience and which describe different cultural and historical perspectives.

### Carolyn Drake

Master of Arts,  
School of Visual Communication, Ohio University,  
Athens, Ohio  
Topic: Photography  
Host Institution: Ukrainian Catholic University, Lviv

Ms. Drake is a photojournalist whose work has won several professional awards and recognition by American museums and publications. Her qualifications include research in women's studies at Brown University, photographic training, and a photography internship with National Geographic Magazine. Ms. Drake hopes to launch a long-term photography project to document cultural change in Eastern Europe. Beginning with Ukraine, she plans to record the impact on women in the Lviv region of transition from a Soviet state to an independent nation. Her 10-month project using photo shoots and interviews will explore generational differences between Ukrainian women in different social groups. Ms. Drake hopes that the resulting multimedia presentation will provide a look into the daily lives of Ukrainian women and can be used for educational purposes by women's organizations throughout Ukraine.

### Michelle Goldhaber

Master of Divinity,  
Harvard Divinity School  
Cambridge, Massachusetts  
Topic: Theology & Religion  
Host Institution: Ukrainian Catholic University, Lviv

Ms. Goldhaber is a graduate of divinity studies, social work, counseling and comparative spirituality studies with a focus in «interfaith relations and conflict resolution.» Growing up in a multi-ethnic American environment she developed an appreciation for cultural diversity and a desire to bring awareness of «peaceful pluralism» to diverse societies. Results of her fieldwork in religions of Ukraine (2002–2003) were presented at Ukrainian Catholic University, Harvard Law School, and the Harvard Ukrainian Research Institute among others. Ms. Goldhaber plans to build on her earlier work by focusing on improved Jewish-Ukrainian relations in Ukraine and in the U.S. Her 7-month project will include informal discourse and interviews with several groups representing Ukrainian and Jewish populations in Western Ukraine as well as formal methods of field work such as focus groups and discussions, educational seminars, workshops and dialogues. Ms. Goldhaber studied Ukrainian language at Harvard University. Her research objectives include developing models for effective relationship building in communities with a legacy of conflict.

### **Katrina Durbak**

Bachelor of Arts (Urban Studies)  
Columbia College, Columbia University  
New York, New York  
Topic: Urban Development & Planning  
Host Institution: Lviv Polytechnic National  
University, Institute of Architecture

Ms. Durbak will investigate changes and trends in the urban development of Lviv's old city center with a focus on the past 13 years. She plans to study architectural development, planning proposals and preservation practices as indicators of the city's history and future directions. Her long-term goal includes integrating historic preservation into urban planning initiatives. Ms. Durbak participated in Habitat for Humanity and the Harlem Restoration project and taught in the Guggenheim Learning Through Art Program. Her field experience includes an archeological project excavating a 7th century pyramidal temple in Peru. Ms. Durbak grew up in a Ukrainian speaking family and is multi-lingual.

### **Michelle Linder**

Master of Arts,  
New School for Social Research, New School University  
New York  
Topic: Political Science  
Host Institution: Odesa National Academy of Law

Ms. Linder's project, «Refugee Rights & Representation in Ukraine», will focus on developing a comprehensive picture of the refugee experience and the influence of printed media on this experience. Her goal is to research the effects of Ukraine's revised refugee law of 2002 by giving refugees an opportunity to tell their own stories while collecting and documenting their experiences of flight and exile in their country of asylum. Her conclusions will point to the impact (if any) of print media on the perception of refugees in Ukrainian society as a result of legislation. Ms. Linder's graduate studies in International Affairs, Media and Communication and her undergraduate work in Religion and Anthropology provide the background for her project. Her work with immigration and refugee services includes Amnesty International in the US and case-work with refugee resettlement in Senegal. Ms. Linder has travelled to Russia and has been studying Russian language for several years.

### **Mariah Levin**

Bachelor of Arts (Russian Area Studies)  
Wellesley College  
Wellesley, Massachusetts  
Topic: Public Health  
Host Institution: National University  
of Kyiv-Mohyla Academy,  
School of Social Work & Social Technologies

Since 2004 Ms. Levin has worked as a medical services intern with an Inter-Governmental Organization (IGO) in Kyiv which promotes health care development. At the same time she is attending graduate classes at the National University of Kyiv-Mohyla Academy's School of Public Health. Her goal is to analyze the development of public health in Ukraine while examining the government's role in promoting health care, challenges preventing health assistance and international support of health services in Ukraine. While an undergraduate Ms. Levin studied Russian Language, Russian Area Studies and Philosophy and spent several semesters studying and teaching abroad (in Russia, Georgia, Scotland, Italy, France and Morocco). She was a language tutor in the Russian Department at Wellesley College. Her graduate thesis is dedicated to the role of government and non-government sectors in restructuring health services in Ukraine.

### **Aleksander Mehrle**

Juris Doctor Degree (J.D.),  
School of Law Washington & Lee University  
Lexington, Virginia  
Topic: Law  
Host Institutions: National University  
of Kyiv-Mohyla Academy,  
Law Faculty Institute of International Relations  
of Kyiv Taras Shevchenko National University

Mr. Mehrle plans to examine the legal aspects of creating nanotechnology start-ups with U.S. private funding used to finance innovation at Ukrainian universities. During his year at the Kyiv-Mohyla Academy School of Law he will establish contacts in Ukraine's legal, business, political and scientific communities to encourage the formation of Ukrainian-American nanotechnology joint ventures. Mr. Mehrle has an undergraduate degree in Philosophy from the College of the Holy Cross (Worcester, Massachusetts) and was a member of the Phi Beta Kappa academic honor society. His undergraduate thesis was titled «The Problem of Consciousness.» He spent one year as an undergraduate at Oxford and first visited Ukraine in 1999. While in law school he was also an intern at a nanotechnology venture capital firm in New York City. Mr. Mehrle speaks Ukrainian and plans to pursue a legal career in emerging-technology markets.

### **Tanya Soluk**

Bachelor of Arts (Economics & Media Studies)  
Claremont McKenna College,  
Claremont, California  
Topic: Business/Management  
Host Institution: National University of Kyiv-Mohyla  
Academy, Department of Culture Studies

Ms. Soluk will spend her Fulbright year researching the funding and artistic status of Ukraine's performing arts organizations. These include the Kyiv Opera and Ballet, Kyiv Symphony Orchestra and Chorus, and the Lviv Theatre of Opera and Ballet. She will study management, art and cultural history, and public economics and will investigate ways to establish relations between arts organizations in the U.S. and in Ukraine. Ms. Soluk held internships in public relations and marketing with the Los Angeles Opera, Los Angeles Chamber Orchestra and Miramax Films. As a student she was active in her local Ukrainian

community, attended Ukrainian language classes and completed the Harvard Ukrainian Summer Institute. She received several academic scholarships including recognition for photography and journalism.

**Anthony Potoczniak**

Doctoral Student  
Department of Anthropology  
Rice University  
Houston, Texas

Topic: Anthropology

Host Institution: Mykola Lysenko Lviv Music Academy

Mr. Potoczniak is researching cultural heritage and forms of property in post-Soviet Ukraine. During the academic year Mr. Potoczniak will study the "Music-Ethnographic Archives of Ukraine," focusing on the daily research activities of experts at 4 Ukrainian sound archives: the Scientific Laboratory of Music Ethnology in Lviv, the Institute of Folklore Studies in Odessa, the Laboratory of Folk Music in Kharkiv, and the Scientific Laboratory of Music Ethnology in Kyiv. His dissertation in Cultural Anthropology will explore how new definitions of cultural heritage are reflected in social practice. Mr. Potoczniak received his Bachelor's degree in music composition from Rice University and his Masters in Ethnomusicology from Mykola Lysenko Higher Music Institute in Lviv. His work in Ukrainian musical traditions has been featured in notable publications, conferences and TV programs.

**Elisabeth Sewall**

Bachelor of Arts (French & Russian)  
Occidental College,  
Los Angeles, California

Topic: Anthropology (Cultural Studies)

Host Institution: National University of Kyiv-Mohyla  
Academy, Philology Department

Ms. Sewall proposes to study the current cultural, social and ethnic factors affecting attempts to create a unified, homogenous Ukrainian national identity. Her research approach will include studying the history of Ukraine's political and cultural development, as well as its contemporary cultural and linguistic make-up. Ms. Sewall studied Russian language for 2 years, including a semester at St. Petersburg State University. Her university minor was Anthropology. She has volunteer experience at an archaeological excavation in Spain as well as with a scientific team researching turtles in the Virgin Islands.

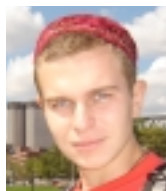
---

**Ukrainian Students**



**Tetyana Boryak**

History  
Kyiv Taras Shevchenko National University  
University of Kansas, Lawrence  
Master's program in History (2004–2006)



**Oleksiy Burchevskyy**

Sociology  
Kyiv State Maritime Academy  
University of Massachusetts, Boston  
Master's program in Dispute Resolution (2005–2007)



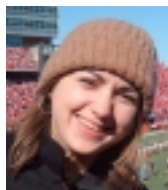
**Nataliya Hrytsyshyn**

Economics,  
Lviv Academy of Commerce  
Brandeis University  
Master's program in Economics (2005–2007)



**Natalya Kim**

Law / Human Rights  
National Law Academy of Ukraine, Kharkiv  
American University, Washington College of Law  
Master's program in International Legal Studies (2005–2006)



**Olena Kovtun**

Educational Administration  
Horlivka State Pedagogical Institute  
of Foreign Languages  
University of Nebraska, Lincoln  
Master's program in Educational Administration (2004–2006)



**Victor Khanzhin**

Economics  
Mykolayiv State Humanitarian University  
University of Nebraska, Lincoln  
Master's program in Economics (2005–2007)



**Svitlana Matviyenko**

Theory of Literature  
National University of «Kyiv-Mohyla Academy»  
University of Missouri, Columbia  
Ph.D. program in English (2004–2009)



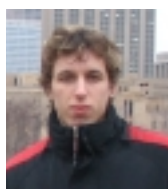
**Oksana Parylo**

Educational Administration  
National University of Ostroh Academy  
Southern Illinois University  
Master's program in Education (2005–2007)



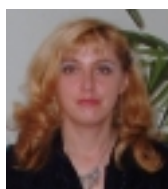
**Tamara Polishchuk**

Arts/Computer Arts  
National Academy of Fine Arts, Kyiv  
University of Cincinnati  
Master's of Fine Arts program in Media (2005–2007)



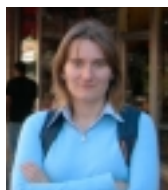
**Serhiy Ponomaryov**

Political Sciences  
Mykolayiv State Humanitarian University  
Iowa State University of Science and Technology  
Master's program in Public Administration (2005–2007)



**Lyudmyla Pustelnyk**

Political Science / Journalism  
«Prosvitas' Word» Ukrainian Weekly  
Western Michigan University  
Master's program in Political Science (2005–2006)



**Yuliya Tkachuk**

Comparative Literature  
Institute of Literature, National Academy of Sciences of Ukraine  
University of Illinois, Urbana-Champaign  
Master's program in Comparative Literature (2005–2007)

## Презентації, круглі столи та семінари

Дата	Тема круглого столу / зустрічі	Місце проведення
24 лютого	Орієнтація для американських фулбрайтівців, які проходили стажування в другому семестрі 2005–2006 навчального року	Київ, Офіс Програми ім. Фулбрайта
25 лютого	Круглий стіл «Інтелектуал в умовах пострадянського авторитаризму». Public intellectual in Post-Soviet Ukraine	Київ, Офіс Програми ім. Фулбрайта, Інститут літератури НАНУ, за участі Фулбрайтівського товариства, разом з Дослідницьким центром політичної філософії Інституту філософії НАН України
7 квітня	Круглий стіл «Роль наукових обмінів у формуванні політичної культури»	Донецьк, Фонд підтримки прогресивних реформ.
8 квітня	Дискусійний клуб за участі студентів Горлівського державного педагогічного інституту іноземних мов та фулбрайтівських студентів-дослідників Медґурі Рей (Pennsylvania State University) та Іни Ґангулі (University of Michigan, Ford School of Public Policy)	Ресурсний центр для викладів англійської мови, Горлівський державний педагогічний інститут іноземних мов
10 квітня	Круглий стіл «Історія вітчизняної науки. Роль університету»	Донецька обласна наукова бібліотека ім. Н. Крупської. За організаційної допомоги проекту «Вікно в Америку» та донецького центру ІАТР
12 квітня	Круглий стіл «Українки в історії»	Центральна наукова бібліотека Харківського національного університету ім. В.Н. Каразіна. За участі Харківського центру «Освіта»
березень–червень	Презентації Програми ім. Фулбрайта за участі американських викладачів та студентів — стипендіатів Програми	Вінниця, Горлівка, Донецьк, Кам'янець-Подільський, Київ (Інститут міжнародних відносин, НАУКМа), Луганськ, Полтава, Сімферополь, Суми, Харків, Чернівці
28 червня	Круглі столи «Громадянська позиція інтелектуала» та «Інтернаціоналізм чи русифікація» Івана Дзюби — 40 років опісля» в рамках шостого Міжнародного конгресу українців	Донецьк, Програма ім. Фулбрайта та Українське фулбрайтівське товариство
23 вересня	Орієнтація для американських фулбрайтівців — стипендіатів 2005–2006 н. р. в Україні	Київ, Офіс Програми ім. Фулбрайта, Посольство США в Україні (Public Affairs Section (PAS), U.S. Embassy)
7–9 жовтня	VIII щорічна Фулбрайтівська конференція «Інтелектуали і влада»	Львів, Українське фулбрайтівське товариство за участі Інституту історичних досліджень Львівського національного університету ім. Івана Франка
12 жовтня	Участь у презентації американських програм обмінів та програм американських університетів First Education Advising Fair.	Київ, Ресурсний центр для випускників американських програм. The Alumni Resource Center (ARC)
жовтень	Презентація книги «Покликання університету» — спільного проекту Програми ім. Фулбрайта та Фулбрайтівського товариства	Львів, Київ



Дата	Тема круглого столу / зустрічі	Місце проведення
жовтень– листопад	Презентації Програми ім. Фулбрайта за участі американських викладачів та студентів — стипендіатів Програми	Тернопіль, Чернівці, Вінниця, Львів, Дрогобич, Ужгород, Дніпропетровськ, Запоріжжя, Одеса, Миколаїв, Київ (Славістичний університет)
27 жовтня	Круглий стіл: «Україна в європейському компаративному вимірі: проблеми та перспективи досліджень» Модератор — В. Степаненко, ст. науковий співробітник Інституту соціології, НАН України, фулбрайтівський науковець	Київ, Офіс Програми ім. Фулбрайта
3–4 листопада	Науковий семінар з сучасної американської літератури на тему «Oral Tradition and Stories in Contemporary Written Prose and Movies by the Native American Writers and Artists.» Доповідач: Олена Федюк, випускниця фулбрайтівської магістерської програми (Університет штату Канзас у Лоуренсі, 2001) Філологічна секція за участі фулбрайтівських науковців: проф. Гортенс Сіммонз (California State University, Sacramento, CA), Галини Запорожець, завідувачки кафедри англійської філології (Woman Studies Department, University of Mariland College Park, MD, 2000–2001); та Вікторії Бокової, викладачки кафедри англійської філології (California State University, Fullerton, Master's Program in Linguistics, 2002–2005)	Миколаїв, Наукова конференція, присвячена 10-й річниці створення Миколаївського гуманітарного університету імені Петра Могили — «Могилянські читання — 2005»
13 листопада	Семінар з академічного письма. Доповідач: Стефан Кларк, фулбрайтівський студент-дослідник (США)	Київ, Ресурсний центр для випускників американських програм. The Alumni Resource Center (ARC)
14–19 листопада	Тиждень міжнародної освіти. International Education Week. Проведено 3 семінари, присвячені обговоренню проблем освіти — досвіду акредитації вищих навчальних закладів у США; сучасним методологічним проблемам компаративних студій в українській науці ( проблеми та перспективи досліджень в українській соціології)	Київ, Офіс Програми ім. Фулбрайта
17–19 листопада	Участь у виставці «Освіта та кар'єра — 2005»	Київ, Український дім
17–18 листопада	Участь фулбрайтівських науковців у науково-методичній конференції EkoEdu-2005: «Екологізація освіти України в контексті завдань Болонського процесу»	Львів, Національний лісотехнічний університет України
24 листопада	Вечір для американських та українських фулбрайтівців Fulbright Thanksgiving Dinner Table	Київ, Офіс Програми ім. Фулбрайта
28 листопада	Семінар з афро-американської поезії. Доповідач: проф. Гортенс Сіммонз, фулбрайтівський науковець(США)	Київ, Ресурсний центр для випускників американських програм. The Alumni Resource Center (ARC)
30 листопада	Семінар з проблем міграції в Україні. Доповідач: Мішель Ліндер, фулбрайтівська студентка-дослідниця (США)	Одеса, Одеський національний університет ім. Мечнікова, Центр міжнародних досліджень

## Фулбрайтівці в дії Fulbright in Action



## Конференції Conferences

### Фулбрайтівці обговорюють співпрацю інтелектуалів та влади



**Мирослава Антонович**

доцент Національного університету  
«Києво-Могилянська академія»,  
Фулбрайтівський науковець 1996 р.  
в Університеті Сінсіннаті (Огайо)

**Myroslava Antonovych**

Associate Professor, National  
University «Kyiv-Mohyla Academy»  
Fulbright Scholar at the University  
of Cincinnati, Ohio

7 — 9 жовтня 2005 року Програма ім. Фулбрайта в Україні та Фулбрайтівське товариство провели VIII щорічну Фулбрайтівську конференцію на тему «Інтелектуали і влада» на базі Львівського національного університету ім. Івана Франка. Конференція мала на меті продовжити діалог про громадську позицію інтелектуалів, обговорити механізми взаємодії інтелектуалів з владою, зокрема, через наукову експертизу урядових проєктів. Цей діалог був започаткований ще під час семінару «Громадська позиція інтелектуалів» у лютому 2005 р.

Відкриваючи фулбрайтівську конференцію, директор Програми ім. Фулбрайта в Україні Марта Богачевська-Хомяк акцентувала увагу на важливості для інтелектуалів, з одного боку, бути суспільно-активними, а з іншого боку — на необхідності «приручити владу для загального добра». Президент Українського фулбрайтівського товариства Ольга Гомілко говорила про «владу» розуму в суспільстві, яку покликані здійснювати інтелектуали. Ректор Кременчуцького політехнічного університету Михайло Загірняк акцентував увагу на необхідності надання інтелектуальній еліті певної автономності. Ректор Українського католицького університету Борис Гудзяк зазначив, що, з одного боку, ми маємо в Україні інтелектуалів, неспроможних переконливо комунікувати з владою, а з іншого — владу, яка не вміє користуватись з цього інтелектуального середовища. Обидві ці галузі могли б зустрітись у новому вимірі — служіння народу. Цікавими думками поділився у своєму виступі директор Інституту історичних досліджень Львівського національного університету ім. Івана Франка Ярослав Грицак. Він виділив три типи інтелігента: опозиційного до влади революціонера, державного бюрократа і інтелігента англо-саксонського зразка, який займається професійною діяльністю і час від часу протестує проти обмежень політичних прав. Ярослав Грицак висловив переконання в тому, що наука і держава мають бути двома незалежними одиницями, а звідси необхідність ліквідації всіх атестаційних комісій, які виступають від імені держави.



Під час конференції паралельно працювали шість секцій та три круглих столи, що дало можливість провести предметне обговорення за інтересами та спеціалізаціями учасників конференції більшої кількості питань. Зокрема, були проведені секції «Інтелектуал і публічний простір» (модератори: Наталя Висоцька (Київський національний лінгвістичний університет) та Володимир Навроцький (Інститут філософії НАН України); «Автономія університетів, консорціум університетів» (модератор: Тетяна Яхонтова (Львівський національний університет ім. Івана Франка); «Суспільство знань» (модера-



тор: Ярослав Шрамко (Криворізький державний педагогічний університет); «Успіхи і прорахунки в демократичному розвитку в світлі політичних подій після виборів 2004 р. (з досвіду України та США)» (модератори: Антоніна Колодій (Львівський регіональний інститут державного управління Національної академії державного управління) та Сергій Пролєєв (Інститут філософії НАН України); «Роль інтелектуалів у вирішенні проблем екології, життєзабезпечення, здоров'я людини» (модератори: Юрій Посудін (Національний аграрний університет, Київ), Ольга Решетнікова (Луганський державний медичний університет) та «Механізми взаємодії інтелектуалів з владою» (модератор: Олег Білий (Інститут філософії НАН України).

Актуальні проблеми взаємодії інтелектуалів та влади обговорювались і під час круглих столів «Інтелектуали і мовно-культурна політика влади» (модератор Олександр Коновець (Інститут журналістики, Київський національний університет); «Звільнення спеціалізованих вчених рад з під опіки ВАКУ — шлях до автономізації університетів» (модератор Елеонора Носенко (Дніпропетровський національний університет) та «Громадська оцінка приватизаційних процесів» (Модератор: Іванна Бакушевич (Тернопільський інститут соціальних та інформаційних технологій.)

Всеволод Речицький, доцент Національної юридичної академії ім. Ярослава Мудрого (Харків), в інтерв'ю газеті «День» зауважив: «Наша влада ніколи не вважала, що вона повинна прислухатися до науки. Наука виконувала атрибутивну функцію при владі. З іншого боку, наука в тому стані, в якому вона перебуває, не дуже владу й цікавить. Скажімо, особисто я працюю в галузі конституційного права і знаю, що в Україні існує величезна різниця між офіційною позицією юридичної спільноти і її неофіційною позицією. Тому я вважаю, що для інтелектуалів нині вихід — неурядові організації, зокрема правозахисні. Я сам належу до Харківської правозахисної групи, певно, однієї з найбільших в Україні. Ми видаємо книжки, маємо власні часописи і ведемо роботу в багатьох напрямках. Загалом існує велика спокуса створювати громадянські інститути, вважаючи їх панацеєю, часткою прогресу. В Україні є величезна кількість формально освічених людей, але мало інтелектуалів. Вважаю суто міфологічною позицію, що Україна є загалом добре освіченою країною».



Ця конференція також дала можливість тридцяти новим американським фулбрайтівським науковцям, які проведуть 2005—2006 навчальний рік в університетах України, познайомитись з механізмами взаємодії інтелектуалів з владою в Україні та поділитись своїм власним досвідом.



Результатом конференції стало звернення її учасників до українського уряду, яке засвідчило глибоке занепокоєння проблемами, що стоять перед українським суспільством у галузі освіти і науки, та сформулювало конкретні пропозиції щодо їх подолання.

### **Звернення учасників восьмої міжнародної конференції Українського Фулбрайтівського товариства (Львів, 7–9 жовтня 2005 р.)**

Ми, учасники Восьмої щорічної міжнародної конференції «Інтелектуали і влада» Українського фулбрайтівського товариства звертаємось до українського суспільства і українського уряду із закликом провести глибокі і системні реформи у галузі освіти і науки нашої країни. Наше переконання в необхідності реформ ґрунтується на усвідомленні того, що стан науки, освіти та інформатики в Україні знаходиться практично на рівні імітації їх відповідності сучасним вимогам, а саме:

- Україна має непропорційно низький до своїх потреб рівень наукового книговидавництва, книготоргівлі та доступу до засобів електронного зв'язку. Справжньою пустелею, з огляду на вимоги сучасного інформаційного обміну, виглядають українські університетські та академічні бібліотеки.
- Ми констатуємо відсутність в українських університетах справжньої академічної свободи. Не науковці, а чиновники вирішують в Україні питання: кому вчити, кого вчити, чому вчити та як вчити.
- Закордонні наукові стажування та відрядження професорів та викладачів українських вищих навчальних закладів навіть четвертого ступеня

акредитації не мають гарантованої адміністративної підтримки. Вже довгий час в інститутах Національної академії наук наукових відряджень немає навіть в межах України. Відомим є приклад звільнення молодого доктора наук з роботи в столичному університеті тільки за те, що він скористався можливістю закордонного стажування.

- Визначення наукової кваліфікації здійснюється в Україні на основі застарілих і формалізованих Вищою атестаційною комісією (ВАК) критеріїв оцінки. Прикро, але Вищою атестаційною комісією стандартизується не тільки загальна форма (стиль) викладення наукових результатів. Панування шаблону сягає нині рівня методології наукових досліджень.
- Скерування наукової та освітньої політики в напрямку до стандартів Болонського процесу здійснюється в Україні директивно-примусовими методами. При цьому очевидними є адміністративні намагання змінити форму української вищої освіти за умов збереження її застарілого змісту. Академічна свобода жодним чином не заохочується на українських науково-освітніх теренах.
- Ми також мусимо визнати, що в Україні не створено ефективної системи розпізнавання, заохочення та винагородження наукових талантів. Здібні, щедро обдаровані студенти й молоді науковці в Україні існують, проте не існує результативних державних програм їх пошуку, виокремлення, надання їм можливості продовжити навчання в кращих українських і закордонних університетах. Громіздка, адміністративно вбудована національна експертиза наукових здобутків дуже часто не перешкоджає появі фіктивних кандидатів і докторів наук.

На основі наведеного вище ми висловлюємо своє переконання в тому, що реформа національної науки та освіти має відповідати сучасним вимогам суспільства. Вона повинна унеможливити приниження гідності української інтелігенції, наукової еліти, покласти край авторитарним методам керівництва у сфері науки та освіти. В переліку необхідних змін найважливішою ми вважаємо запровадження університетської автономії — однієї з історичних підвалин демократії в Європі. Університетська автономія сприятиме:

- реальному зв'язку академічної та вузівської науки,
- підвищенню стандартів інтелектуальної творчості,
- підвищенню якості підготовки фахівців та їхньої відповідальності перед суспільством,
- реалізації курсу України на європейську інтеграцію.

Сподіваємось, що український уряд якнайшвидше вступить у діалог з інтелектуальною громадою в Україні щодо питань системних реформ у науці та освіті.



## Fulbrighters Discuss How Intellectuals and Government Work Together

October 7–9, 2005, the Fulbright Program in Ukraine, together with the Ukrainian Association of Fulbright Alumni, held the 8th Annual Fulbright Conference dedicated to the topic «Intellectuals and Power: 60 years of the Fulbright Program.» The conference was held at the Lviv Ivan Franko National University and was intended to do several things: continue the discussion of the intellectual's role in the community, and suggest means for improving cooperation between intellectuals and government, for example, through expert feedback to government projects. This dialogue was initiated at the April 2005 conference «The Intellectual in the Community.»

This conference also provided an opportunity for 30 new American Fulbright scholars who will be spending the 2005–2006 school year at Ukrainian universities to become familiar with the cooperative efforts between Ukrainian intellectuals and government and to share their own experiences.

Director of the Fulbright Program in Ukraine Martha Bohachevsky-Chomiak stressed the need for intellectuals to be active in their communities and to «engage government for the general good.» Olha Homilko, President of the Ukrainian Fulbright Alumni Association, talked about the «rule» of reason and rationality in society as the mission of intellectuals. Rector of the Kremenchuk State Polytechnical University Mykhailo Zahirniak stressed the need for autonomy among the intellectual elite. Borys Gudziak, Rector of the Ukrainian Catholic University, said that intellectuals in Ukraine are not effectively convincing in their dialogues with government which, in turn, doesn't know how to make use of Ukraine's intellectual resources. Both of these «groups» could come together on a different level — to serve the community. Yaroslav Hrytsak, Director of the Institute for Historical Research at the Lviv Ivan Franko



Monument to Taras Shevchenko, Lviv



National University, identified three types of intellectual: the revolutionary opposed to government, the government bureaucrat, and the Anglo-Saxon intellectual who has a professional job and occasionally protests limitations to his civil rights.

Six sections and three round tables were going on at the same time. This allowed conference participants to

In an interview with the newspaper Den', Vsevolod Rechytskyj, Associate Professor of Constitutional Law at the Yaroslav Mudryj National Law Academy in Kharkiv, pointed out, «Our government has never considered paying attention to science. Science always played a secondary supporting role for government. My expertise is in constitutional law, and I know that there is a major difference between the official position of the legal community and its unofficial position. That's why I believe that the solution for intellectuals today includes non-government organizations and civil rights groups. I belong to the Kharkiv Human



work out issues on different topics of interest. Sections included: «The Intellectual and the Public Domain» (moderators Natalia Vysotska of the National Linguistics University, Kyiv, and Volodymyr Navrotskyj of the Institute of Philosophy, Ukrainian National Academy of Sciences); «University Autonomy and University Consortium» (moderator Tetyana Yakhontova of the Lviv Ivan Franko National University); «The Knowledge-Based Society» (moderator Yaroslav Shramko of the Kryvyj Rih State Pedagogical Institute); «What Went Right and What Went Wrong with Democracy — Events Following the 2004 Elections (the Ukrainian and American Experiences)» (moderators Antonina Kolodiy of the Lviv Regional Institute of State Administration, National Academy of State Administration, and Serhiy Proleyev of the Institute of Philosophy, Ukrainian National Academy of Sciences); «The Role of Intellectuals in Addressing Problems in Ecology, Health and Safety» (moderators Yuriy Posudin of the National Agricultural University, Kyiv, and Olha Reshetnikova of the Luhansk State Medical University); and «Achieving Cooperation Between Intellectuals and Government» (moderator Oleh Bilyj of the Institute of Philosophy, Ukrainian National Academy of Sciences).

Barriers to cooperation between intellectuals and government were also discussed at Conference round tables: «Intellectuals and Cultural-Linguistic Policy» (moderator Oleksandr Konovets of the Institute of Journalism, Kyiv National University); «Eliminating VAK's Oversight of Expert Scholar Committees: A Step Towards University Autonomy» (moderator Eleonora Nosenko of Dnipropetrovsk National University); and «Public Assessment of the Privatization Process» (moderator Ivanna Bakushevych of the Ternopil Institute of Social and Information Technologies).

Rights Protection Group which is one of the largest in Ukraine. We publish books, newsletters and carry out work in several different areas. There's a strong temptation to set up public institutes as short-term panaceas during periods of progress. There are many formally educated people in Ukraine, but few intellectuals. I believe it's purely a myth that Ukraine is a well-educated nation.»

As a result of this conference, the participants produced a joint statement addressed to the Ukrainian government in which they expressed their concern and dissatisfaction with the state of science and education in Ukraine.



**From the Participants**  
**The 8<sup>th</sup> Annual International Fulbright Conference of Ukraine**  
**(Lviv, October 7–9, 2005)**

We, the participants of the 8<sup>th</sup> Annual International Fulbright Conference «Intellectuals and Government» sponsored by the Ukrainian Fulbright Association, invite the Ukrainian government and the Ukrainian community to institute fundamental systemic reforms in science and education in this country. Our conviction in the need for reform is founded on our belief that the quality of education and of research sciences in Ukraine is in a state of non-development and that these areas are irrelevant to the needs of a contemporary society. Specifically:

- The quality of scientific publications, of the book industry, and of access to electronic communication in Ukraine is disproportionately low given the needs of the society. University and academic libraries in Ukraine can in no way meet the demands of modern information exchange.
- There is no real academic freedom in Ukrainian universities. Subject matter, teaching methodology, and the decisions who will teach, who will be taught, and why, are all made by administrators, not by educators.
- Research and study experience abroad for educators of even the most highly accredited Ukrainian educational institutions is not guaranteed administrative support. Institutes of the National Academy of Science have not been offering field or research trips for many years, not even domestically. There is a well-known incident concerning a young Ph.D candidate who was fired from his position at a major university for accepting a foreign research grant.





- Scholastic aptitude and academic qualifications in Ukraine are determined according to archaic criteria controlled by the VAK (the Ukrainian Higher Certification Commission). Consequently, all research methodology is forced into an inflexible standard format. It is unacceptable for the VAK to dictate the presentation style and format of all research results
- Research and education policies in Ukraine are being directed to conform to the Bologna Process by use of administrative methods. This is an example of administrative efforts to change Ukrainian higher education by maintaining the old context. Academic freedom is in no way encouraged in Ukraine's academic environment.
- There is no effective system in Ukraine for recognizing, motivating, and rewarding scholastic talent. The government does not offer programs to identify gifted Ukrainian students and talented young researchers and which support their development in quality domestic and foreign universities. An enormous national database of academic research makes it easy for desperate Ph.D candidates to plagiarize dissertations by cut and paste.



Based on the above, we affirm that national education and research must be reformed to meet the needs of society. The reform process must guarantee a climate which allows for self-respect, prevents the abuse of Ukrainian intellectuals and scholars, and which makes authoritarian rule in educational communities obsolete.

We believe that the needed change having the highest priority is university autonomy — historically one of the fundamentals of democracy in Europe. An autonomous university will result in:

- A direct connection of academic and university science
- Higher standards in intellectual creativity
- Better qualified researchers and educators who are able to fulfill their responsibility to society
- Positioning Ukraine for European integration

We look forward to a dialogue between the Ukrainian government and Ukraine's intellectual community for the betterment of science and education in Ukraine through systemic institutional reforms.



## Законодавство України про банкрутство в контексті отримання статусу країни з ринковою економікою



**Олександр Бірюков**

Фулбрайтівський стипендіат,  
голова правління Громадської  
організації «Український інститут  
банкрутства»

24 червня 2005 року в приміщенні Інституту міжнародних відносин Київського національного університету імені Тараса Шевченка відбувся круглий стіл на тему «Законодавство України про банкрутство в контексті отримання статусу країни з ринковою економікою» за участі українських випускників Програми ім. Фулбрайта. Захід був організований Громадською організацією «Український інститут банкрутства» спільно з Інститутом міжнародних відносин Київського національного університету імені Тараса Шевченка за фінансової підтримки Посольства США в Україні.

В роботі круглого столу взяли участь випускники програм обмінів, що фінансуються Урядом США, учені, представники державних органів влади, міжнародних організацій, ведучих спеціалізованих юридичних фірм, неурядових організацій, судді Вищого господарського суду України, дослідники, практикуючі юристи та економісти з різних регіонів України (Київ, Вінниця, Дніпропетровськ, Донецьк, Івано-Франківськ, Іллічівськ, Ірпінь, Кіровоград, Одеса, Полтава, Сімферополь, Суми, Тернопіль).

З доповідями виступили доктор юридичних наук, професор, випускник Програми ім. Фулбрайта Олександр Мережко (Інститут Кеннана, 2004–2005 рр.); головний редактор журналу «Практика Європейського суду з прав людини. Рішення. Коментарі» Юрій Зайцев; кандидат юридичних наук, суддя Вищого господарського суду України В. Джузь; заступник Голови Судової палати з розгляду справ про банкрутство Вищого господарського суду України О. Удовиченко; кандидат юридичних наук, асистент Інституту міжнародних відносин Київського національного університету імені Тараса Шевченка І. Забара.

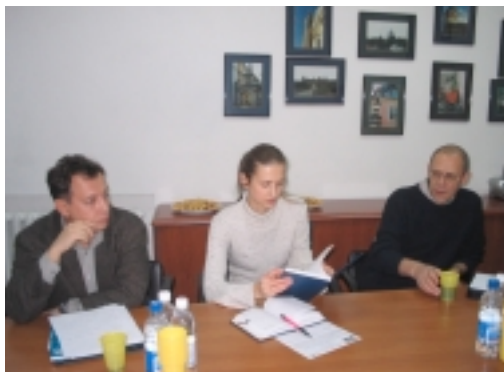
Основна презентація про проблеми і перспективи отримання Україною статусу країни з ринковою економікою була зроблена кандидатом юридичних наук, докторантом Київського національного університету імені Тараса Шевченка, Головою Правління Громадської організації «Український інститут банкрутства», Фулбрайтівським стипендіатом (Нью-Йоркський університет, 2000–01 рр.) Олександром Бірюковим.

Під час інтерактивного обговорення піднімалися різні проблеми, пов'язані з отриманням Україною статусу країни з ринковою економікою. Учасники круглого столу обговорили питання здійснення реформ у сфері права та розробили пропозиції щодо удосконалення чинного законодавства України про банкрутство.

Більш детальну інформацію про круглий стіл можна знайти на сайті громадської організації «Український інститут банкрутства»

[www.BankruptcyInstitute.org.ua](http://www.BankruptcyInstitute.org.ua)

## Fulbright Seminars and Events



The Fulbright Humanities Seminar «New Criticism,» held on 27<sup>th</sup> of October 2005, was devoted to modern methodology problems of comparative studies in Ukrainian sociology. The speaker, Viktor Stepanenko, grappled with such questions as how it is possible to compare different socio-cultural realities, and what the meanings of special cultural contexts are.

The seminar dealt with the results of the European Social Survey conducted by the Institute of Sociology, National Academy of Sciences of Ukraine. Ukraine was represented there along with 20 other European nations. Some of its preliminary results were presented and perspectives on the development of sociology as well as of other social disciplines in comparative research were outlined.

Олександр Коновцю, фелбрайтівському стипендіату 1998–1999 рр., пощастило влітку побувати в Китаї, у місті Пекіні, де він брав участь у ХХІІ Міжнародному конгресі історії науки.

Окрім наукових дискусій, зустрічей зі своїми колегами Олександр прагнув побачити обличчя країни, відчувати порухи, ритми нації. Нації, яка останнім часом дивує світ своєю економічною і торгівельною експансією, вражаючими технологічними змінами, культурними і спортивними досягненнями. Перед ним справді відкрився дивовижний, загадковий світ китайської цивілізації — такої стародавньої, і такої сучасної.



Phil Cavalier takes the hard job of tackling the Thanksgiving turkey



Carol Cavalier with Toby, Benjamin and Elijah at the Fulbright Thanksgiving Party



## Фулбрайтівський світ: єдність в строкатості



**Ольга Гомілко**

голова Українського  
Фулбрайтівського товариства,  
старший науковий співробітник  
Інституту філософії НАН України  
Фулбрайтівський науковець  
1998–1999 рр. в Пенсільванському  
державному університеті

**Olha Homilko**

President of the Ukrainian Fulbright  
Alumni Association,  
Senior Research Fellow of the  
Institute of Philosophy,  
National Academy  
of Sciences of Ukraine  
Fulbright Scholar 1998–1999  
at Pennsylvania State University

*Враження від 28-ї щорічної фулбрайтівської конференції «Зростання контактів між фулбрайтівськими випускниками як чинник досягнення глобальних результатів» (Connecting Fulbright Alumni: Achieving Global Results) Балтімор, США, листопад, 2005.*

Про Програму академічних обмінів ім. Фулбрайта писалось чимало: і про історію її створення, і про її значення у зміцненні міжнародних наукових зв'язків, і про роль у житті багатьох із нас. Здавалось би загальні міркування вичерпали себе і черга лише за конкретними справами. Тим паче нещодавно відбулася VIII щорічна фулбрайтівська конференція Інтелектуали та влада (Львів, жовтень, 2005), на котрій мені, як голові Фулбрайтівського товариства, довелося звітувати про його діяльність. Перелік заходів, здійснених випускниками Програми в Україні, виявився значним: конференції, семінари, круглі столи, видання книжок, щорічника, вісників тощо. Отже, можна бути задоволеним. Але, потрапивши на 28-му щорічну конференцію фулбрайтівських випускників «Зростання контактів між фулбрайтівськими випускниками як чинник досягнення глобальних результатів», що відбулася у листопаді 2005 року у м. Балтіморі (США), зрозуміла, що фулбрайтівський світ є невичерпним ресурсом творення світу на засадах практичної раціональності та комунікативної справедливості. І те, якою є спільнота українських фулбрайтівців, складає лише його окрему частку. А тому кожне нове бачення фулбрайтівського світу відкриває нові його можливості та перспективи. Саме цей, умовно кажучи, практичний вимір фулбрайтівської Програми принципово відрізняє її від інших наукових програм і визначає особливу місію його випускників бути відповідальними за конкретне здійснення своїх знань.

Фулбрайтівська конференція в Балтіморі ще раз продемонструвала багатимірність фулбрайтівського досвіду. І хоча головна мета Програми об'єднує всіх її учасників єдиною метою — встановлення у сучасному світі влади розуму, кожен здійснює її по-своєму. Навіть функціонування Програми в Україні свідчить, наскільки по-різному виглядає виконання проектів українськими та американськими її учасниками: і в формулюванні теми проекту, і в мотиваціях його виконання, і в очікуваних результатах. Очевидно, що фулбрайтівський досвід для українського вченого зовсім інший, ніж для його американського колеги. Тут мова йде не лише про їх певні культурні та соціальні відмінності, а про принципово різне ставлення до власної участі в програмі. Так, американські вчені, головним чином, їдуть в Україну щоб навчатися, тоді як українські — щоб навчатись. Далі постають наступні питання: «Чому навчати/сь і як, кого і коли?» тощо. Всі ці нюанси складають те, що представляє ту чи іншу фулбрайтівську спільноту — з певним своїм духом та образом.

**І хоча головна мета Програми об'єднує всіх її учасників єдиною метою — встановлення у сучасному світі влади розуму, кожен здійснює її по-своєму**

Саме амальгама фулбрайтівських спільнот утворювала атмосферу згаданої вище конференції. Хоча остання була організована американською фулбрайтівською асоціацією, на неї були запрошені випускники Програми з різних країн, зокрема, Чилі, Японії, Кореї, Індонезії, Малайзії, Марокко, Китаю, Іспанії, Великої Бри-



танії, Нігерії, Таїланду та ін. Кожен з них представляв не просто свою країну, а спосіб вмонтованості в неї фулбрайтівського досвіду. Для когось це були чи лише короткі слова вдячності, чи презентація власної книги, чи детальний звіт про діяльність фулбрайтівської асоціації або пропозиції цікавих проєктів. Так, наступна щорічна фулбрайтівська конференція планується у Марокко. А тому представники асоціації цієї країни ознайомили з її основними ідеями та організаційними деталями. Цікаво, що тема наступної конференції присвячена впливу марокканського мистецтва на розвиток європейської художньої культури. Як на мене, така тема є несподіваною пропозицією для фулбрайтівських конференцій, але разом з тим цікавою з точки зору їх подальших перспектив.

Слід зауважити, що присутність представників фулбрайтівських асоціацій з різних країн на цій конференції не була випадковою. Серед пріоритетів діяльності американської фулбрайтівської асоціації чітко простежується посилення зв'язків зі своїми колегами з інших країн. Така налаштованість на спільну роботу збагачує власний досвід, відкриває нові можливості та перспективи роботи американської асоціації. Остання ж функціонує через розлогу систему її регіональних ланок (Chapters), яких наразі налічується 49. У своїй діяльності ці регіональні структури є незалежними і вільними у виборі власних пріоритетів. Робота з науковцями, що приїхали до американських університетів з інших країн, складає один із них. Також серед пріоритетів діяльності асоціації є «адвокатування» (advocating) Програми, суть якого полягає у посиленні її соціального престижу. Всього американська фулбрайтівська асоціація налічує дев'ять тисяч своїх членів. Цікаво зазначити, що членами асоціації можуть бути не лише випускники Програми, але й всі небайдужі до неї, як говорять американці, «її друзі». Відразу хочеться зазначити, що наше товариство також намагається розвивати регіональну структуру. Створення Ради регіональних представників — це перший крок у даному напрямку. Маю великі сподівання на появу потужних регіональних осередків нашого товариства з власними незалежними програмами дій.

Враження від строкатості фулбрайтівського досвіду переросли в основний сюжет мого виступу на конференції. І хоча заздалегідь я, як і більшість запрошених представників міжнародних фулбрайтівських асоціацій, приготувала детальний звіт про діяльність, але в останню мить зрозуміла, що, знаходячись серед такої різноманітної фулбрайтівської спільноти, маю розказати не про кількість конференцій та семінарів (для цієї мети став у нагоді наш Yearbook), а про те, що робить функціонування нашого товариства відмінним від інших, або іншими словами — у чому наша унікальність та цінність у загальній картині фулбрайтівського світу.



Mrs. Harriet Fulbright with Olha Homilko

Замислитись над власною ідентичністю примусила мене присутня на конференції атмосфера відносно подій, пов'язаних з Помаранчевою революцією. Якщо тут, в Україні, ця подія для багатьох з нас стала прекрасним спогадом, то там, в іншій країні, набагато краще відчувалась її історична реальність та значення не лише для українського народу, а й для багатьох людей у всьому світі. Це відбувалось мов би в підтвердження слів Збігнева Бжезінського, котрий сказав, що «Помаранчева революція має величезне глобальне всесвітнє значення» (з інтерв'ю газеті «Дзеркало тижня» № 47 від 3 грудня 2005 р.) Було приємно відчувати гордість за свою країну. Бо нерідко, будучи за кордоном, переймаєшся жалем, усвідомлюючи, як мало нас знають і що саме про нас знають: Чорнобиль, футбол та декілька слів російською — ось і весь спектр знайомства з Україною.

Особливе ставлення до України відчувалось не тільки на конференції. Вашингтонський таксист з Ефіопії, з котрим довелося мені спілкуватись, знав про українські справи не менше. І якщо мені, на превеликий сором, було невідомо про ситуацію, що сталася в результаті цьогорічних парламентських виборів у цій африканській країні, де люди, натхненні ідеями народодовладдя, виступили проти порушень під час виборів (за даними сайту [www.freemedia.at/Protests2005/pr\\_Ethiopia08.11.05.htm](http://www.freemedia.at/Protests2005/pr_Ethiopia08.11.05.htm) багато людей, особливо серед журналістів, вкинугі до в'язниць та засуджені до смертної кари; є серед протестантів і загиблі), то ефіопський водій у деталях пригадував помаранчеві події, за котрими спостерігав по телебаченню. В контексті нашої розмови я усвідомила, наскільки ми маємо бути відповідальними за власне сьогоднішнє. Адже воно виявляється справою не лише нашої країни. За перемогою ідей та цінностей демократії на Майдані стоять і інші народи, і не лише, як нерідко представляють опоненти помаранчевих подій, заможні західні держави, а й ті, що прагнуть демократичних змін. І якщо для перших Майдан означає солідарність, то для останніх — надію на краще життя.

Отже, шукати власну ідентичність слід у теперішньому часі, коли саме на теренах нашої країни твориться всесвітня історія. Зрозуміло, що багато хто в

...Шукати власну ідентичність слід у теперішньому часі, коли саме на теренах нашої країни твориться всесвітня історія.

нашій реальності піддає сумніву таке твердження, на кшталт розчарувань та втрати у багатьох людей віри у здійснення ідеалів Майдану. Але творення історії це не споживання готових цінностей, а власне їх відстоювання та реалізація, що передбачає тривалий та болісний процес. Революція лише його започатковує або, іншими словами, — дає історичний шанс. Без усвідомлення нашої відповідальності, як це не звучить пишномовно, перед всесвітньою історією, можна втратити цю унікальну можливість. А тому в даних умовах особлива місія фулбрайтівців в Україні полягає у збереженні демократичних надбань, наданні їм статусу скеровуючої сили в суспільстві. Саме причетність до творення історії, коли її можливості є відкритими, робить нас в даний момент унікальними. Саме цим ми можемо стати цікавими для інших. Адже творити історію — це не тільки відповідально, але й дуже привабливо. Не всім і не завжди життя дарує такий шанс. Мій заклик до міжнародної фулбрайтівської спільноти полягав у приєднанні до наших зусиль у справі побудови сильного демократичного суспільства в Україні.

### ... недостатня заангажованість у функціонуванні міжнародної фулбрайтівської спільноти

Важливо зазначити, що конференція також показала мені і недоліки в діяльності нашого товариства. Одним з основних, як на мене, є його недостатня заангажованість у функціонуванні міжнародної фулбрайтівської спільноти.

Нерозвиненість контактів з іншими асоціаціями звужують коло наших можливостей, надають нашим заходам певної одноманітності та присмаку провінціалізму. Представлені на даній конференції презентації проектів, тренінги, лекції продемонстрували, як цікаво та по-різному можна організовувати фулбрайтівські заходи. Особливо важливим напрямком роботи, котрий практично відсутній у діяльності нашого товариства, є організація благодійних заходів, метою яких має бути не лише збори коштів на певні важливі проекти, але й «адвокатування» програми, завдяки якому програма здобуде високий статус не лише серед науковців, але й в українському суспільстві в цілому.

Отже, наша унікальність вимагає відкритості світові. Без загальних зусиль важко впоратися з поставленими завданнями. Сподіваюсь, що дух цієї конференції не залишиться лише у гарних спогадах її учасників, а започаткує нову реальність фулбрайтівського світу, в якому наше товариство займе гідне місце.



## The Fulbright World: Unity in Diversity

*Impressions from the 28th Annual Fulbright Conference «Connecting Fulbright Alumni: Achieving Global Results,» Baltimore, Maryland, November 2005.*

A lot has been written about the Fulbright Scholar Exchange Program — how the program was started, its role in supporting international relations among scholars, and its impact on the lives of many of us. You would think that the whole story has already been told. Recently I attended the 8<sup>th</sup> Annual Fulbright Conference «Intellectuals and Political Power» held October 2005 in Lviv, and as President of the Ukrainian Fulbright Alumni Association, had to report on the Association's activities. There was a lot to report: conferences, seminars, round tables, publications of books and the Fulbright Yearbook, newsletters, etc. But, when I had a chance to attend the 28<sup>th</sup> Conference of Fulbright Alumni in Baltimore this November, «Connecting Fulbright Alumni: Achieving Global Results,» I realized that the world of Fulbright is a rich resource for building a world based on a foundation of reason and communicative fairness. I also realized that the Fulbright Alumni Association is only a small part of that world. For this reason, every new vision of our Fulbright community reveals new potential and possibilities for the world we all share. This so-called practical side of the Fulbright Program is what dramatically distinguishes the Program from other scholar programs and defines a personal mission for each alumni — to be accountable for applying one's knowledge in a concrete way.

Once again, the Baltimore conference demonstrated the multi-faceted nature of the Fulbright experience. Although the Fulbright Program unites all Fulbrighters under one goal — to create a world in which reason and rationality rule — each person achieves this goal in a different way. The Fulbright Program in Ukraine is itself an example, because even Fulbright projects are implemented differently by Ukrainian and American Fulbrighters. This includes differences in how project topics are defined, differences in motivation for projects, and even differences in what kinds of project results are expected. Apparently, the Fulbright experience is completely different for American scholars than it is for Ukrainian scholars. Discounting language and cultural or social differences, the principle difference seems to be in the scholar's attitude towards his or her role in the Program. American scholars usually come to Ukraine to teach, while Ukrainian scholars go to the United States in order to learn. So the questions we need to ask are, «to teach what/who?» «to learn what?» «when?» «how?» etc. These differences add up and define significantly different Fulbright communities, each one with its own structure and spirit.

In fact, the conference atmosphere was defined by a melange of different Fulbright communities present. The conference was organized by the American Fulbright Association, but guest alumni represented different countries including Chile, Japan, Korea, Indonesia, Malaysia, Morocco, China, Spain, the United Kingdom, Niger, Thailand, and others. Each alumnus represented not only his or her country, but also gave testimony about how the Fulbright experience affected each country. Some alumni voiced their thanks, others presented publications, and some reported in detail about association activities or proposed interesting projects. Because next year's Annual Fulbright Conference will be held in Morocco, association members from the host country introduced topics and planning issues. Next year's conference is dedicated to the influence of

Moroccan art on European art culture. I thought this was an unusual topic for a Fulbright conference, but one that had interesting potential.

The presence of Fulbright Alumni from different countries at the Baltimore conference served a purpose. One of the American Fulbright Association's priorities is to strengthen relations with Association members of different countries. This focus on cooperation enriches personal experiences and opens new possibilities for the American Association which is comprised of 49 independent regional chapters. Each chapter sets its own priorities. One of these is cooperation with visiting Fulbright scholars from other countries. Another priority is advocacy, specifically, increasing the positive image or social prestige of the Fulbright Program. Today, nine thousand members belong to the American Fulbright Association. The Association includes not only Fulbright alumni, but anyone who considers himself or herself to be a «friend» of Fulbright. The Ukrainian Fulbright Alumni Association is also working on developing regional chapters and, to this end, has set up a Committee of Regional Representatives. I look forward to an Association of dynamic regional chapters, each with its own independent program.

Listening to the many different renditions of the Fulbright experience in Baltimore eventually influenced the topic of my presentation. I had come prepared to talk about our program and its «results,» just as did most of the other speakers representing Fulbright associations from other countries. But, rather than talk about how many conferences and seminars our program had organized, I decided at the last minute to describe what makes the Ukrainian Fulbright Alumni Association unique and different from the rest. Our Fulbright Yearbook was already a good record of program facts and successes. Instead, I wanted everyone to know what differentiates the Fulbright Alumni Association in Ukraine, and how this difference brings unique value to the world of Fulbright.

Recalling the Orange Revolution during the conference made me think about my own identity. For many Ukrainians, this event is without a doubt a wonderful memory. But there, in a foreign country, the Revolution's meaning and historic significance for Ukrainians and for many other peoples were felt much more keenly. This was echoed in the words of *Zbigniew Brzezinski* when he said, «the Orange Revolution has enormous global and universal significance» (*Interview, Dzerkalo Tyzhnia, No. 47, December 3, 2005*). It felt good to be proud of my country. Often when I travel abroad, I sadly realize how little people know about Ukraine, and what they actually remember: Chernobyl, soccer, and a couple of words in ... Russian.

While in America, I noticed a changed attitude towards Ukraine in other places, too. One of the taxi drivers in Washington DC, an Ethiopian, was surprisingly well-informed about Ukraine. I'm ashamed to admit that I was unaware of events following recent parliamentary elections in his country and how Ethiopian citizens, inspired by the idea of public rule, protested elections fraud. According to the website [1], many of the protestors, especially those who were journalists, were jailed and put to death. The driver told me details about «my» Orange events which he remembered seeing on television. This conversation made me realize how accountable we all are for what happens around us, to all of us. This accountability is not country-specific. The victory of ideas and democratic values which Ukrainians celebrated on Kyiv's Independence Square was won with the help of people from other nations as well. Our victory was backed not only by affluent western nations (something which opponents of the Revolution like to mention), but also by nations seeking democratic change. Kyiv's Independence Square signifies solidarity for some nations, and for others, hope for a better life.

[1] [www.freemedia.at/Protests2005/pr\\_Ethiopia08.11.05.htm](http://www.freemedia.at/Protests2005/pr_Ethiopia08.11.05.htm)

So, this is a good time to be looking for a self identity, especially since global history is being made within our borders. Given the conditions in Ukraine today, it's no wonder that many people are disillusioned or have lost faith in the potential for new ideals and values to become reality. But history is not made automatically out of instant values. Instead, history requires that values be defended and implemented, a long and painful process. Revolution is just the beginning of this process and creates historic possibilities. Unless we become responsible for our own history now, we could lose this unique opportunity to create our own story as we would like it to be recorded.

So, the mission of Fulbrighters in Ukraine today is to protect our democratic victories and to assign them powerful, influential social status. It is this opportunity to create our own history which makes us unique at this time, and which can make Ukraine interesting to others. «Creating history» is not just a responsibility, it is a very seductive idea, and not an opportunity that comes along every day. So, I invite the international Fulbright community to join us in building a strong, democratic society in Ukraine.

Finally, this conference allowed me to see opportunities for improvement in the way our Association functions. One area would be to increase our participation in the international community of Fulbrighters. Improving contacts with other Fulbright Associations will widen our sphere of opportunities and raise the professional and creative qualities of our activities. Many of the projects, training sessions, and lectures at the conference gave me ideas for making our activities more interesting. One important activity which we need to develop, is to organize volunteer events with the primary goal to promote the Fulbright Program and to help it develop prestige in Ukrainian society through advocacy.

Finally, we need to show the world how special we are. It's hard to do this alone. I hope that the spirit of this conference in Baltimore will continue to live within all of us as we define Ukraine's new role in the Fulbright community, and in the world.





## International Education Week



On Wednesday, November 16, 2005, a seminar was held on «The Effect of the U.S. Regional Accreditation Process on General Education Curricula: Implications for the Bologna Process.» The speaker was Philip Acree Cavalier, Assistant Dean and Associate Professor of English, Catawba College, Salisbury, North Carolina, U.S. Fulbright scholar and guest lecturer at the Kyiv International Institute (2005–2006). Following on discussions at the recent Fulbright Conference in Lviv regarding university autonomy, he raised, among others, the following questions:

- How does the increasing push to assess educational success using quantifiable measurements put pressure on the shape of curricula?
- How do assessment and accreditation standards affect university autonomy?
- How do Ukrainian universities establish and maintain their Ukrainian-ness while also establishing their European-ness?

Fulbright Program in Ukraine celebrated International Education Week 2005 by organizing three seminars on issues of international education. On November 15, 2005 a seminar on «Ukraine in the European Comparative Dimension: The Issues and Perspectives of Research» was held. The speaker Victor Stepanenko, Head of the Department of Sociology, National Academy of Sciences of Ukraine, Fulbright Scholar at the Kennan Institute (2003–2004) talked about modern methodology problems of comparative studies in Ukrainian sociology.

The third seminar on «Visions & Spaces of Kyiv: The Gendered Experience of the City,» was held on Thursday, November 17, 2005. It raised the question — Why use gender theory as a tool of analysis? Claims put forward for consideration and discussion were:

- Subject positions and viewpoints are engendered; this affects the subjectivity and identity of the city's inhabitants, and their spatial-visual experience of the city and its monuments.
- Gender theory asserts the discursive importance in academic study of the body and material, corporeal experience — in addition to the mind, the abstract, or idea. This challenges the imbalance in values attached to mind vs. body, and greatly improves methods to analyze the city and its experiences.
- Analyzing the spatial and visual aspects of the city through gender leads the scholar to cross disciplines, to question divisions and hierarchies within academic study, and to become more aware of their own position in relationship to what they study.



The speakers at the seminar were Marian Mazzone, Professor of Art History, College of Charleston, Charleston, South Carolina, U.S. Fulbright scholar, Guest lecturer at the National University of «Kyiv Mohyla Academy» (2005–2006); Myron Stachiw, Associate Professor, Roger Williams University, Bristol, RI, U.S. Fulbright researcher, Institute of Ethnography, National Academy of Sciences of Ukraine, Lviv (2004–2005), U.S. Fulbright researcher, Kyiv Taras Shevchenko National University (2005–2006) and Svitlana Shlipchenko, Senior Research Fellow, Maxym Rylskyi Institute of Art Studies, Folklore and Ethnology, National Academy of Sciences of Ukraine, Fulbright scholar, Pennsylvania State University (2002–2003).



## Education Fairs in Kyiv



On October 12, the International Educational Advising Center (EAC) in Kyiv held its first-ever educational advising fair in Ukraine. Public Affairs Officer Michelle Logsdon and American Councils Country Director Christina Pendzola-Vitovych opened the event that featured presentations and/or booths from the American-Canadian Consortium of Independent Schools (ACCIS); American Councils for International Education: ACTR/ACCELS; The American University of Paris; American University's School of International Service in Washington, DC; Dickinson State University; The Fulbright Program in Ukraine; The International Research & Exchanges Board (IREX); and Troy State University.

Thanks to the fair, nearly 230 Ukrainian students learned about U.S. college application procedures, financial aid options, standardized testing requirements, and international exchange opportunities.



On November 17–19, 2005 coordinators of Fulbright Program in Ukraine participated in the exhibition «Education and Career — 2005:»

- participation in round tables and seminars on students' research;
- round tables on international cooperation in educational sphere;
- youth programs and students' exchange programs;
- new technologies in education.

November 18, 2005

Participation in the Round table «Developing of Joint Educational Projects and Further Cooperation in Education» with representatives of foreign universities, of international educational programs and funds, vice-rectors on international cooperation and of Ukrainian educational elite.

## Fulbright at Petro Mohyla Readings



Conference «Petro Mohyla Readings» dedicated to the 10<sup>th</sup> anniversary of Mykolayiv Petro Mohyla Humanitarian University was held in Mykolayiv on November 3–4, 2005. Fulbright Program in Ukraine was a co-organizer of the seminar on Modern American Literature as a part of this conference.

Fulbright alumna Olena Fediuk gave a lecture and two seminars on «Oral Tradition and Stories in Contemporary Written Prose and Movies by the Native American Writers and Artists.» The points raised by Fediuk served as the basis for a later discussion in the American Club in Mykolayiv.

## Випускники Програми ім. Фулбрайта Fulbright Alumni



# Звіт Фулбрайтівського товариства за 1999—2005

## Fulbright Association Report 1999–2005



**Ольга Гомілко**

Голова Українського  
Фулбрайтівського товариства

**Olga Homilko**

President of the Ukrainian Fulbright  
Alumni Association

Українське Фулбрайтівське товариство було засновано у 1999 році.

Основна мета товариства: сприяння імплементації фулбрайтівського досвіду, його координація та розвиток в Україні.

### На здійснення фулбрайтівського досвіду в Україні впливає:

- невідповідність функціонування наукових та освітніх установ США та України
- вплив старих (тоталітарних) наукових та освітніх структур
- недостатня розвиненість сучасних форм організації науки та освіти
- розмежування дослідницької та викладацької діяльності
- специфічна (посттоталітарна) форма функціонування університету
- відставання від міжнародних стандартів у багатьох наукових галузях, як наслідок: відсутній вплив застарілих підходів, ідей, методологій, джерельних баз тощо
- нерозвиненість етичного виміру освіти та наукової діяльності, як наслідок: розквіт плагіату, списування, корупції
- не завжди сприятливий психологічний клімат у професійних спільнотах щодо випускників програми

Ці та інші чинники негативно впливають на ефективне застосування набутого українськими вченими в американських університетах досвіду та знань.

Для діяльності товариства характерно:

- вихід за межі власних корпоративних інтересів з метою усунення згаданих вище перепон фулбрайтівської діяльності
- фокусування на розбудові публічного виміру українського життя
- тісна співпраця з Програмою ім. Фулбрайта.

Товариство не є закритою науковою структурою, що опікується вузьким колом власних питань, а відкрита до співпраці громадська організація.

### Напрямки діяльності товариства:

Щорічні фулбрайтівські конференції

- |                   |  |
|-------------------|--|
| Київ, 1999        | • Вплив американських Програм наукових обмінів в Україні: фулбрайтівський вимір                      |
| Пуща-Водиця, 2000 | • Звіт Інституту Кенана: соціальні та гуманітарні науки в колишньому Радянському Союзі               |
| Київ, 2001        | • Науковець, вчитель та громадський лідер: від шансу до вибору                                       |
| Київ, 2001        | • Введення до української освіти   |
| Київ, 2002        | • Наука в Україні в глобальному контексті — погляд фулбрайтівців                                     |
| Київ, 2003        | • Ідея університету  |
| Київ, 2004        | • Визначення та зміст українознавства та україністики. Українські студії як зразок регіональних наук |
| Львів, 2005       | • Інтелектуали і влада: до 60-річчя Програми ім. Фулбрайта   |

- Поточні (Mid-Year) конференції:
- Київ, 2003 • Конференція з проблем безпеки
  - Миколаїв, 2004 • Етика в освіті
  - Харків, 2004 • Бібліотеки та доступність інформації в сучасному університеті
  - Київ, 2004 • Інтелектуальна ідентичність (Exploring Intellectual Identity abroad)
  - Київ, 2004 • Експортування релігії, трансформація вірувань: американські релігії в Європі (Exporting Religion, Translating beliefs: American Religions in Europe)
  - Київ, 2005 • Публічність інтелектуала
- Семінари:
- Київ, 2005 • Фулбрайтівський семінар з американських студій «Thanksgiving: An American Idea, Tradition, and History»
  - Київ • Науковий семінар «Нова критика» (постійно діючий)
  - Київ, 2003, 2004, 2005 • Міжнародна освіта: партнери чи суперники
- Круглі столи:
- регулярно • Living and Studying in America (круглі столи з орієнтації учасників програми — Pre-Departure Orientations, Welcome Orientations)
- Участь у наукових заходах, що проводяться іншими науковими організаціями:
- Пуща-Водиця, 2001 • Міжнародна літня філософська школа «Глобальні трансформації сучасного світу» (разом з Українським філософським фондом)
  - Чернівці, 2002 • Круглий стіл «Українознавчі студії в фулбрайтівських проектах» (разом з П'ятим Міжнародним конгресом українців)
  - Донецьк, 2005 • Круглі столи «Громадянська позиція інтелектуала» та «Інтернаціоналізм чи русифікація Івана Дзюби» (разом з Шостим Міжнародним конгресом українців)
- Видавнича діяльність. Опубліковано:
- Фулбрайтівський Вісник (9 випусків) та поточні додатки до нього
  - Щорічник (1 випуск)
  - Покликання університету (наукове видання, 2005)
  - Виклик глобалізації (матеріали Міжнародної літньої школи «Глобальні трансформації сучасного світу» разом з Українським філософським фондом, 2001)
  - Створення та підтримка функціонування сайту Фулбрайтівського товариства
- Діяльність щодо поліпшення складу учасників Програми:
- Формування регіональних осередків Товариства. Утворення Ради регіональних представників
  - Участь у презентаціях Програми
  - Рецензування поданих до конкурсу проектів
  - Участь у відбіркових комісіях Програми
- Діяльність у програмі малих грантів:
- Розроблені критерії відбору монографій
- Створення в Україні двосторонньої фулбрайтівської комісії:
- Участь представників Правління товариства у переговорних процесах
- Контакти з фулбрайтівськими асоціаціями інших країн:
- Участь у семінарі Фулбрайтівської асоціації Польщі (2002)
  - Участь у 28 щорічній фулбрайтівській конференції «Розширення контактів між фулбрайтівськими випускниками як чинник досягнення глобальних результатів» (the 28<sup>th</sup> Annual Conference «Connecting Fulbright Alumni: Achieving Global Results», November 10–13, 2005, Baltimore)

# Fulbright Association Report 1999–2005

The Ukrainian Fulbright Alumni Association was founded in 1999.

The Association's main goal is to help coordinate, implement, and develop the Fulbright experience in Ukraine.

## **Barriers to implementing the Fulbright experience in Ukraine include:**

- a disconnect between the activities of educational institutions in the United States and in Ukraine
- influence of old (totalitarian) research and educational institutions
- under-developed organizational structures in education and research
- inconsistent research and teaching standards
- post-totalitarian university management and practices
- outdated processes and areas of research which do not conform to international standards, i.e. continued influence of archaic approaches, ideas, methodologies, sources, etc.
- undeveloped ethical standards in education and in research, i.e. plagiarism, cheating and corruption
- a prevailing negative attitude towards Program Alumni in professional organizations

These barriers and other factors have a negative impact on how well Ukrainian Fulbrighters are able to apply the research and knowledge gained from their American experiences.

## **An effective, working Association requires:**

- abandoning individual institutional interests in order to overcome the above mentioned barriers to Fulbright activities
- focusing on defining a transparent standard of public life in Ukraine
- A close working relationship with the Fulbright Program.

The Association openly welcomes cooperation with community organizations. The Association does not pursue a narrow set of personal issues and does not advocate closed research activities.

## **Activities of the Association:**

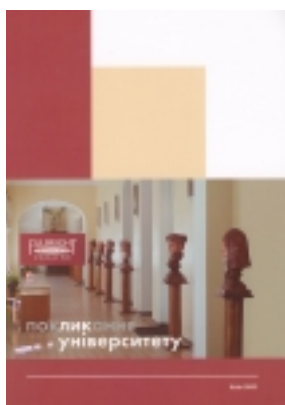
Annual Fulbright Conferences

- |                        |   |
|------------------------|---|
| Kyiv, 1999             | • The Influence of American Scholar Exchange Programs in Ukraine: The Fulbright Standard      |
| Pushcha-Vodytsia, 2000 | • The Kennan Institute Report: Social and Humanitarian Scholarship in the Former Soviet Union |
| Kyiv, 2001             | • Scholar, Educator and Community Leader: Chance vs. Choice                                   |
| Kyiv, 2001             | • Introduction to Ukrainian Education   |
| Kyiv, 2002             | • Ukrainian Scholarship in the Global Context — The Fulbright Scholar Perspective             |
| Kyiv, 2003             | • The Idea of the University  |
| Kyiv, 2004             | • Ukrainian Area Studies — Limits and Dimensions  |
| Lviv, 2005             | • Intellectuals and Political Power: 60-Year Anniversary of the Fulbright Program             |

- Mid-Year Conferences:
- Kyiv, 2003 • National Security
  - Mykolayiv, 2004 • Ethics in Education
  - Kharkiv, 2004 • The Library and Access to Information in the University
  - Kyiv, 2004 • Exploring Intellectual Identity Abroad
  - Kyiv, 2004 • Exporting Religion, Translating Beliefs: American Religions in Europe
  - Kyiv, 2005 • The Intellectual and the Public Domain
- Seminars:
- Kyiv, 2005 • Fulbright Seminar in American Studies Thanksgiving: An American Idea, Tradition, and History
  - Kyiv, on-going • Fulbright Humanities Seminar «New Criticisms» (interdisciplinary, on-going seminar series)
  - Kyiv, 2003, 2004, 2005 • International Education: Partners or Competitors
- Round Tables:
- Kyiv, on-going • Living and Studying in America (Pre-Departure and Welcoming Orientations, on-going)
- Participation in Activities of Other Scholar Organizations:
- Pushcha-Vodytsia, 2001 • International Philosophy Summer School «Global Transformations in the Modern World» (with the Ukrainian Philosophy Fund)
  - Chernivtsi, 2002 • Round Table «Ukrainian Area Studies» in Fulbright Projects» (with the 5<sup>th</sup> International Congress of Ukrainian Studies)
  - Donetsk, 2005 • Round Tables The Intellectual in the Community, «Internationalism or Russification» Ivan Dzuba: 40 Years After (with the 6<sup>th</sup> International Congress of Ukrainian Studies)
- Publications:
- The Fulbright Newsletter and updates (9 editions)
  - The Fulbright Ukraine Yearbook (1st edition)
  - The Mission of the University (scholarly edition, 2005)
  - The Challenge of Globalization (materials from the International Summer School «Global Transformations in the Modern World» with the Ukrainian Philosophy Fund, 2001)
  - The Ukrainian Fulbright Alumni Association Web-site
- Recruiting Quality Candidates for the Fulbright Program:
- Set up regional branches of the Association and organized committees of representatives
  - Promote the Program at public presentations
  - Evaluate grant applications and project proposals
  - Participate in candidate selection committees
- Involvement in Small Grants Program:
- Developed publication selection criteria
- Developed a Fulbright Partner Commission in Ukraine:
- Association officers take part in negotiations
- Support Contacts with Fulbright Associations in Other Countries
- Participated in the Poland Fulbright Association Seminar (2002)
  - Participated in the 28<sup>th</sup> Annual Fulbright Conference «Connecting Fulbright Alumni: Achieving Global Results» (November 10–13, 2005, Baltimore)



## Публікації фулбрайтівців Alumni Publications



Збірка наукових праць **Покликання університету** (К.: РІА «Янко»; «Веселка», 2005) є спільним проектом Програми академічних обмінів ім. Фулбрайта та Фулбрайтівського товариства. Основна мета цього видання — розгорнути широке обговорення проблем освіти в Україні, зокрема статусу та перспектив університету як потужного культурного феномену зростання та зміцнення людського мислення. Дається аналіз ідеї університету, етики в університетській освіті, ролі в ній бібліотеки, статусу нових університетських студій та українознавства в університеті. Книга розрахована на широке коло читачів — науковців, викладачів університетів, аспірантів, студентів та працівників освіти.

Collection of articles titled **«The University — a Higher Calling.»** published in 2005 by Veselka Publishers is a joint project between the Fulbright Program in Ukraine and the Ukrainian Fulbright Association. This publication was motivated by the need to engage a wide audience in Ukraine to address problems requiring educational reform. Among these are the present status of the university and its potential. Authors discuss the idea of the university, ethics in university education, the role of the university library, Ukrainian area studies, and the status of new disciplines. This book is intended for a wide reading audience that includes scholars, university teachers, graduates and other students, and stakeholders in education.

The book of Alexander Biryukov and Inna Shyrokova **«Law and Legal System of Ukraine»** (JURIS Publishing Inc., 255 p.) examines the Ukrainian legal system and its sources. The work deals with laws governing property, commercial enterprises, contracts and business regulation. The book systematically and comprehensively covers all significant areas of domestic civil law (including General Principles, Contracts, Obligations, Legal Persons); Property Law; Conflict of Laws; Civil Procedure; Company Law; Foreign Investment Law; Criminal Law and Procedure; Constitutional Law; Administrative Law, and Labor Law. Appendices include expert English translations of all pertinent commercial and investment laws, decrees and regulations.



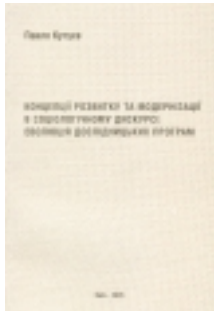
У книжці Тамари Гундорової **«Післячорнобильська бібліотека. Український літературний постмодерн»** (Київ: Критика, 2005) усупереч традиційному віктимізаційному сприйняттю Чорнобиля післячорнобильська бібліотека постає явищем постапокаліптичним, яке засвідчує народження в Україні нової літератури — постмодерністської. Післячорнобильська бібліотека стає метафоричним образом водночас загроженої та збереженої культури, ковчезом, музеєм, бібліотекою, списком. Чорнобиль трактується при цьому як точка відліку українського постмодерну, а післячорнобильська бібліотека — як набір текстів, топосів, топограм, цитат, дискурсів, баїв, сюжетів, імен, канонів, розгорнутих упродовж 1990-х років.



The book by Tetyana P. Kalna-Dubinyuk and Stanley R. Johnson **«The Development of Extension Service in Ukraine and the Worldwide Experience»** (Kyiv: Ahrarna nauka, 2005. — 200 p.) reviews the conceptual basis for the development of Extension Services in the nations of the world. The focus is on Agricultural Extension Services. The book highlights the American experience in the development of the Agricultural Extension Service and investigates approaches to the initiation of Extension Services and programs, learning systems and international projects for Europe, Asia, Africa and America. Particular attention is paid to the development of Extension Service in Ukraine.



У монографії Павла Кутуєва «Концепції розвитку та модернізації в соціологічному дискурсі: еволюція дослідницьких програм» (К.: «Сталь», 2005) проаналізовано та реконструйовано дослідницькі програми модернізації, залежності та розвитку недорозвитку, світ-системного аналізу, держави, що сприяє розвитку, досліджується ідеальний тип ленінських режимів та стадій їхнього розвитку / занепаду.



Монографія актуалізує спадок класичної соціологічної теорії (зокрема Веберової) та окреслює ідеї соціологічного дискурсу про розвиток та модернізацію, які є релевантними потребам аналізу та розв'язання соціальних проблем сучасних суспільств загалом та України зокрема.



«Англо-український словник-довідник бібліотечно-інформаційної термінології» (К., 2004), укладений Надією Стрішенець, містить близько 6000 термінів з бібліотечознавства, бібліографії, інформатики, а також суміжних галузей: книгознавства, видавничої діяльності, архівознавства. Словник розраховано на бібліотекарів, викладачів та студентів бібліотечних вищих навчальних закладів, а також працівників інформаційних центрів, архівів, видавництв.

Монографія актуалізує спадок класичної соціологічної теорії (зокрема Веберової) та окреслює ідеї соціологічного дискурсу про розвиток та модернізацію, які є релевантними потребам аналізу та розв'язання соціальних проблем сучасних суспільств загалом та України зокрема.

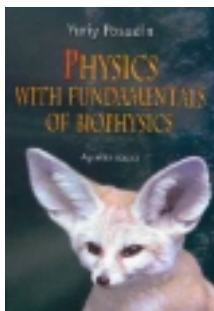


У монографії Володимира Навроцького «Логіка соціальної взаємодії» розглядаються проблеми, що пов'язані з побудовою теорії соціальної взаємодії. Головна увага приділяється тим сучасним підходам обговорення цих проблем, які розробляються в рамках аналітичної традиції. Логікою соціальної взаємодії у пропонованій книзі названа теорія відношень, що організують структуру соціального світу, теорія значень елементів соціальної взаємодії, теорія інваріантів універсума дискурсу учасників взаємодії. Автор розраховує на широке коло читачів, а не тільки на науковців та студентів.



У монографії Василя Непійводи «Правове регулювання в галузі лісів: Доба утвердження підтримного розвитку» (К.: НДІ приватного права і підприємництва, 2004. — 339 с.) розглянуто правові аспекти утвердження підтримного лісового господарства. Поряд з теоретичними положеннями вона містить практичні рекомендації. Обговорення ґрунтовано насамперед на досвіді Західної Європи, Північної Америки та перехідних країн. Висунуто пропозиції щодо вдосконалення українського докільного законодавства. Перші розділи висвітлюють загальні питання підтримного розвитку. Щоб з'ясувати кінцеву мету та пріоритети правового регулювання в цій галузі, розглянуто застосування принципів підтримного розвитку щодо лісів. Далі відображено розвиток лісового законодавства. Продовжує це обговорення аналіз теоретичних питань лісового права. У роботі розглянуто інститут права власності на лісові землі й ресурси. Проаналізовано роль держави в лісогосподарській галузі. Охарактеризовано різні моделі державних лісогосподарських органів та шляхи їх розвитку. Проведено огляд окремих напрямків взаємодії публічних і приватних суб'єктів у лісовому секторі — приватизації, діяльності приватних лісозаготівельних компаній на публічних лісових землях, охоронних обмежень, екомаркування й сертифікації лісової продукції. Значну увагу звернено на роль міжнародного докільного права в становленні підтримного розвитку щодо лісів.

Монографія актуалізує спадок класичної соціологічної теорії (зокрема Веберової) та окреслює ідеї соціологічного дискурсу про розвиток та модернізацію, які є релевантними потребам аналізу та розв'язання соціальних проблем сучасних суспільств загалом та України зокрема.



Книга Юрія Посудіна «Фізика з основами біофізики» (Physics with Fundamentals of Biophysics) (Київ: Аграрна наука, 2004, — 195 с.), затверджена Міністерством освіти і науки України як підручник для студентів вищих аграрних навчальних закладів України, видана англійською мовою, призначена для підготовки студентів, що слухають лекції англійською мовою в аграрних навчальних закладах III–IV рівнів акредитації. Основна мета підручника — навести основні положення, закони та теорії з курсу загальної фізики; розглянути фізичні процеси та механізми, що складають основу життєдіяльності живих організмів; викласти проблеми впливу зовнішніх фізичних факторів на живі організми та їх здатності реагувати на ці фактори; висвітити принципи дії та можливі застосування сучасних фізичних методів та приладів у сільськогосподарській, біологічній, екологічній та медичній практиці. Підручник містить приклади розв'язання практичних біофізичних проблем, контрольні завдання для перевірки засвоєння матеріалу студентами та запитання, відповіді на які студенти зможуть дати у разі ознайомлення із відповідними розділами підручника. Кожен змістовний модуль має словник фізичних та біофізичних термінів.

В монографії Олександра Недбалюка «Програми розвитку сільської місцевості як теорія, методологія і практика діяльності дорадчих служб



в США» (Вінниця: Видавництво «Поділля-2000», 2005) розглядаються основні принципи і методи діяльності в США дорадчої служби «Екстеншен». Узагальнено досвід США щодо розробки та виконання програм розвитку сільської місцевості через дорадчу

службу, визначені шляхи, напрямки та можливості адаптації даного досвіду до сучасних соціально-економічних умов України. Книга розрахована на науковців, працівників дорадчих служб, представників органів державної влади, місцевого самоврядування та громадських організацій, які займаються вирішенням проблем розвитку сільської місцевості.

The books «Freedom of Religion» and «Civil Rights» (in 2 volumes) continue the series of translations into Ukrainian of the U.S. Supreme Court decisions based on the laws of the United States which defend freedom of religion and civil rights. The books were edited by Fulbright Scholar Vsevolod Rechytskyi and published thanks to support from Excellent Books Publishers (California, USA), the Embassy of the United States of America in Ukraine, National Endowment for Democracy and the Fulbright Program in Ukraine.



Книжка «Гендерна перспектива» (К.: Видавництво «Факт», 2005) включає статті, що впродовж кількох років публікувалися в інтернет-журналі «Виднокола» і репрезентують кілька цікавих напрямків сучасних гендерних досліджень. Серед них статті директора Програми ім. Фулбрайта в Україні Марти Богачевська-Хомяк «Жінки і розуміння Східної Європи», фулбрайтівців Оксани Забужко «За що ми любимо Лесю?», Тамари Гундорової «Марліттівський стиль: жіноче читання, масова література і Ольга Кобилянська» та Світлани Шліпченко «Урбаністичні візії». В книзі висвітлюються гендерні аспекти модернізації українського письменства впродовж ХХ століття: ранній модернізм, нью-йоркська група, література після 1991 року тощо.



Збірка «Соціологічне знання та влада: суперечливі взаємовідносини соціологічних досліджень і політичної практики» (К.: Вид. дім «Стилос», полігр. центр «Фоліант», 2005) підготовлена за матеріалами доповідей учасників міжнародного круглого столу, серед яких фулбрайтівський науковець Віктор Степаненко. Віктор Степаненко також є співавтором переднього слова до збірки. Збірка присвячена осмисленню



теоретичних і практичних аспектів складних взаємин соціологічного знання та влади в сучасних Україні та Росії. Це одна з перших спроб вітчизняної «соціології соціології», дискусії навколо основних професійних і моральних підвалин функціонування соціологічного знання, взаємин між владою, громадянським суспільством і соціологами-експертами.

# Звіти та спогади фулбрайтівців Profiles and Stories

## Фулбрайтівські науковці Fulbright Scholars

### Костянтин Гломозда

доцент кафедри історії Національного університету «Києво-Могилянська Академія», працював над проектом «Вільний світ історії: значення американського досвіду для пострадянської історичної науки України» в Інституті Кеннана при Центрі ім. Вудро Вілсона (Вашінгтон, Округ Колумбія) з вересня 2003 по лютий 2004 р.

Під час гранту Костянтин ознайомився з досвідом організації сучасних досліджень у гуманітарній та суспільній галузях, досліджував точку зору американських політиків і педагогів на питання, чому історія важлива для самоувідомлення, які події і процеси сформували громади, суспільство і умови життя в сучасних США і які освітні підходи і методи вважаються адекватними й продуктивними в навчанні історії. Він намагався висвітлити, як в американській науці опрацьовується загальний підхід до власної і всесвітньої історії. Багатий матеріал, зібраний для виконання проекту, дозволив йому підсумувати уявлення про розуміння місця історії в демократичному суспільстві, вироблене в США, новітні уявлення про доцільність історичних студій для сучасності й майбутнього. Під час стажування Костянтин проаналізував, як формується американський інтерес до



історичної науки як джерела об'єктивного знання про витоки сучасного становища суспільства, охарактеризував розробку і застосування новітніх методологічних підходів в історіографії США для забезпечення світоглядних функцій історичної науки на підставі простеження еволюції розуміння в США соціально значущих завдань історії, створення раціональної і привабливої історії миру і власної нації.

За результатами дослідження у США Костянтин опублікував дві статті в українських виданнях, здійснив наукову презентацію «Сенс і стан історичних досліджень як актуальна проблема наукової та освітня спільноти США» на науково-методологічному семінарі Інституту історії України НАН України, готує до друку монографію.

### Олександр Дем'янчук

завідувач кафедри політології Національного університету «Києво-Могилянська академія», проходив стажування у січні-липні 2001 року в Університеті Міннесоти у Міннеаполісі, штат Міннесота (University of Minnesota, Minneapolis, MN). Назва його проекту — «Освітні реформи в Україні в контексті процесів глобалізації».

Основним результатом свого дослідження Олександр вважає написання спільно з американськими колегами Даре-

лом Л'юїсом (Darrell R. Lewis) і Дарвіном Генделем (Darwin Hengel) книги *Private Higher Education in Transition Countries*, що була опублікована у США, а також навчальних матеріалів для викладання курсів з аналізу публічної політики, теорій національного розвитку, політологічної теорії держави, наукових матеріалів для подальших досліджень.

Зараз Олександр готує до друку ще одну книгу, в якій будуть використані зібрані в США матеріали і, крім того, пише книгу про свої враження під час перебування у США від подорожі по 32 штатах протягом 6 тижнів.

### Олена Іванова

завідувачка кафедри психології факультету психології Харківського національного університету, перебувала на стажуванні у Вашингтонському університеті в Сент-Луїсі штату Міссурі (1998–1999 рр.) та в Меморіальному музеї Голокосту Сполучених Штатів Америки, м.Вашингтон (2002–2003 рр.). Вона виконувала проекти «Права людини: психологічний аспект» і «Голокост: уроки минулого заради майбутнього»; Йельський університет в 1998 році і коледж

м.Шарлотсвіль штату Вірджинія; Масачусетський Інститут технології в 2003 році. Олена продовжує підтримувати зв'язки з обома установами, де проходила стажування.

Під час роботи над проектами вдалося зібрати матеріали за темами проектів, ознайомитися з ідеями американських вчених щодо їх проблематики, краще зрозуміти проблеми прав людини та голокосту, обґрунтувати необхідність міждисциплінарного підходу до обох проблем, взяти участь з доповіддю в науковій конференції та



зробити презентації на наукових семінарах. Дуже корисним було познайомитися з різноманітною діяльністю музеїв, включаючи освітню, та принципами створення музейних експозицій, а також отримати від них матеріали для подальшого дослідження.

Основним результатом свого перебування у США Олена вважає передачу своїх наукових та культурних знань та досвіду, отриманих в США, колегам та студентам в Україні та Росії; участь у наукових конференціях та школах; використання нових даних та методології в курсах та нових методів спілкування в аудиторії; підготовку до друку низки публікацій за темами проєктів; розповсюдження інформації про Сполучені Штати.

За результатами досліджень опубліковано понад 20 статей, розділів у книжках тощо, у Києві, Харкові, Москві, Санкт-Петербурзі, в тому числі англійською мовою: *Changes in Collective Memory. The Schematic Narrative Template of Victimhood in Kharkiv Museums*. (Journal of Museum Education, Vol. 28, Number 1, Winter 2003, pp. 17–22); *How students comprehend human rights/Together we will learn: ethnic minorities and education* (eds.

V.Smekal, H.Gray, C.Lewis). — Brno: Barrister & Principal, 2003, pp.151–158); *Memory and National Identity: The Case of Ukraine*. («CaucasUS Context», US-Caucasus Institute for Strategic Cultural Studies, Tbilisi, Georgia, 2003, N2, p.79–93); *Ukrainian High School Students' Understanding of the Holocaust* («Holocaust and Genocide Studies», Vol. 18, N. 3, Winter 2004, pp. 402–420).



### Ольга Кульчицька

доцент кафедри англійської філології Прикарпатського університету ім. В. Стефаника, проходила стажування за програмою академічних обмінів ім. Фулбрайта при Відділенні англійської мови як міжнародної в Університеті штату Іллінойс, Урбана-Шампейн у 96 році. Метою стажування було вивчення принципів організації процесу викладання іноземної мови в університетах США.

Найбільш корисними для себе курсами Оля вважає семінар з прагматики і курс інноваційних методик викладання англійської мови як іноземної. Набутий досвід дозволив зробити декілька висновків:



Біля Капітолію, Вашингтон, округ Колумбія

- вдосконалення системи освіти в Україні передбачає зміну філософії освіти: знання не викладаються і не споживаються, суть освіти полягає у навчанні активного мислення, вміння здобувати знання і правильно ними користуватися;
- у цьому контексті надзвичайно великого значення набувають університетські бібліотеки; нам у першу чергу слід дбати про збагачення фондів бібліотек, як кількісне, так і якісне, і про оснащення їх передовими технологіями;
- у процесі навчання студент повинен мати свободу вибору, яка передусім базується на відповідальності;
- ми повинні розробити таку тактику ведення заняття, при якій сплисування стає непотрібним.



### Юрій Посудін

завідувач кафедри біофізики Національного аграрного університету України, проходив стажування за Програмою ім. Фулбрайта в Інженерному центрі Дріфтмаєр Університету Джорджії (The University of Georgia, Driftmier Engineering Center). Юрій працював над проєктом «Спек-

троскопічний контроль за забрудненням сільського господарства та довкілля» (Spectroscopic Control of Agriculture and Environmental Pollution). Під час фулбрайтівського стажування Юрій розробив новий міждисциплінарний курс лекцій у сфері спектроскопічного моніторингу біосфери, а також підготував інші серії лекцій, підручники, навчальні програми. Зокрема, Юрій опублікував підручник «Спектроскопічний моніторинг агросфери» (Київ, 1998) українською мовою та два підручники англійською мовою — *Lasers in Agriculture* (Science Publishers, USA, 1998) і *Physics with Fundamentals of Biophysics* (Київ, Agrarna Nauka, 2004). Нині Юрій працює над проблемою неруйнівної оцінки харчової та сільськогосподарської продукції.





**Олександр Очередько**

доктор математичних наук, професор кафедри соціальної медицини та організації охорони здоров'я Вінницького Національного медичного університету ім. М.І.Пирогова (ВНМУ), стажувався в Університеті Айова Сіті штату Айова та в Університеті штату Алабама, що в Бірмінгемі (UAB).

За час перебування в США Олександр прочитав низку лекцій в рамках підготовки магістрів — адміністраторів з охорони здоров'я та бізнес-адміністраторів на кафедрі адміністрування охорони здоров'я (Health Administration Department at Iowa City University, US).

Наукова робота Олександра торкалась проблеми заснування факультету менеджменту охорони здоров'я при ВНМУ, а також проектів: «Запальні ускладнення м'яких тканин у споживачів ін'єкційних наркотиків у м.Вінниця: дослідження рівнів та чинників надання медичної допомоги» («Soft tissue infections in injection drug users in Vinnytsia, Ukraine: Investigation of incidence and factors responsible for delays»). По завершенню перебування Олександра в США було підписано Меморандум про співробітництво між ВНМУ і університетом Айова Сіті, штату Айова. Продовжується праця над спільною статтею щодо міжнародних тенденцій охорони здоров'я.

Під час перебування в UAB Олександр працював над організацією спільної ВНМУ-UAB конференції з менеджменту та можливих шляхів розширення співпраці ВНМУ-

UAB з питань менеджменту охорони здоров'я. Протягом двох тижнів в грудні 2005 співробітники ВНМУ-UAB провели збір даних по вивченню потреб практичних організаторів охорони здоров'я в знаннях та навичках з менеджменту за методом номінальних груп. Групи включали менеджерів різних рівнів від завідувачів відділами охорони здоров'я обласних адміністрацій Вінницької, Хмельницької, Житомирської областей до завідувачів окремими підрозділами обласних та міських медичних закладів. Аналіз ситуації за методом номінальних груп був розпочатий у 2004 році, і з того часу був накопичений великий матеріал, що ліг в основу кількох спільних статей та грантової пропозиції кафедрі. Перебуваючи в UAB як директор проекту по заснуванню факультету менеджменту охорони здоров'я при ВНМУ, Олександрові вдалося віднайти кошти для заочного навчання молодих співробітників кафедри охорони здоров'я ВНМУ в UAB для отримання ступеня магістра наук з адміністрування охорони здоров'я. Зараз домовлено розширити програму обміну за рахунок проходження частини інternатури з адміністрування охорони здоров'я студентами заочного відділення UAB в ВНМУ та медичних закладах Вінниччини.

По поверненню в Україну Олександра повідомили про зацікавленість коледжу Франклін Пієрс, штату Нью Гемпшир, США в проекті Олександра щодо розвитку спільних програм післядипломної підготовки спеціалістів клінік. Було обговорено можливості такого проекту з послом США в Україні Джоном Гербстом, а також президентом коледжу Франклін Пієрс Джорджем Гаґерті на зустрічі в резиденції посла США в жовтні 2005 р. В результаті в грудні 2005 р. група представників коледжу Франклін Пієрс на чолі з президентом коледжу відвідали ВНМУ і підписали меморандум про партнерство.

З часу повернення Олександра в Україну йому вдалося розробити та впровадити новий курс в програмі навчання клінічних фармацевтів — «Фармакоекономіка» в обсязі 260 акад. годин, а також перекласти курс з історії медицини англійською мовою.

### **Ігор Соловій**

доцент інституту екологічної економіки Національного лісотехнічного університету, впродовж одинадцяти місяців реалізовував науковий проект в Університеті штату Північної Кароліни на кафедрі лісівництва та довкілля (Department of Forestry and Environmental Resources, North Carolina State University). Дослідження були зосереджені на економічних механізмах регулювання екологічних аспектів лісової політики, аналізі ефективності відповідних урядових програм та ролі різних посередників у формуванні лісової політики.

Однаково важливими для реалізації проекту виявились усі форми активності — робота в бібліотеках, консультації та дискусії із науковцями у сфері forest policy and economics, environmental policy, лісівниками-практиками та

представниками громадських організацій, участь у практичній роботі комісії з аудиту лісів університету на предмет їх відповідності вимогам сертифікації. Ігор багато спілкувався зі студентами під час лекцій і семінарів про Central and Eastern European forestry and forest policy в рамках курсу World Forestry, відвідував лекції з циклу щорічних лекцій видатних науковців в Університеті Північної Кароліни та Duke University, відвідав американську столицю, де зустрівся з фахівцями з USDA Forest Service (International Programs та інші відділи), а також World Wide Fund — World Bank Alliance та взяв участь у конференції Community Forests Conference (Missoula, MT). Весь цей час Ігор співпрацював з іншими фулбрайтівцями. Першою несподіванкою було те, що основний американський партнер проекту професор Fred Cabbage мав достатньо свіжий фулбрайтівський досвід, щойно повернувшись з

аналогічного стажування в Аргентині, де вивчав можливість досягнення сталого ведення лісового господарства, стан та перспективи запровадження екосертифікації лісів. Інші співробітники з Department of Forestry and Environmental Resources радо ділились своїми близькими планами, також вигравши гранти за програмою ім. Фулбрайта і збираючись у подорож: професор Garry Blank — до Чехії, а професор Joe Roisy — до Канади.

Впродовж цього року Ігор відчував дружню підтримку ще двох фулбрайтівців, які мають спільні наукові інтереси та плани на майбутнє. Це Юрій Бігун, фулбрайтівський науковець 2003–2004 рр. і Сергій Зібцев, український фулбрайтівець в Єльському університеті. Поєднавши зусилля, троє науковців організували наукові семінари із проблем environmental and forest policy, challenges for sustainable forestry в Колумбійському, Єльському та інших університетах, а також конференцію в Товаристві ім. Шевченка у Нью-Йорку. За час стажування було опубліковано статтю з оглядом екологічної і лісової політики в університетському журналі «Sylvanet», підготовлено спільно з амери-

канськими науковцями і надіслано статті до журналів «Sustainable Forestry», «Forest policy and economics». Нині до друку готується монографія з оглядом міжнародної лісової політики, написана в значній мірі за результатами досліджень у США.

Дружина Ігоря Люба, бандуристка та співачка, популяризувала українську пісню, даючи можливість відчутти американцям «real Ukrainian spirit» як під час приуроченої до подій Помаранчевої революції презентації в стінах університету, так і на музичних вечорах. Цікаво було почути, як чергувався на деяких концертах український спів з типово південними стилями blue grass, country, gospel, або коли українська колядка відкривала американський різдвяний вечір. Діти — Ірина (10 років) та Віталій (12 років) не лише успішно навчались весь цей час у школі (їх стіни зараз прикрашені грамотами, якими вони відзначені, постерами статуї Свободи та цікавими фото), а й знайшли добрих друзів і відкрили для себе культуру й історію США, мандруючи з батьками.



## Віктор Степаненко

завідувач відділом історії, теорії та методології соціології Інституту соціології НАН України, проходив стажування за Фулбрайтівською програмою в березні — липні 2004 року. Тема його проекту — «Громадянське суспільство в пострадянській демократії та в США: поняття і політика». Віктор виконував свій проект в Інституті Кеннана Міжнародного центру ім. Вудро Вілсона — прекрасному місці для проведення дослідження. Вдалось також відвідати Колумбійський та Нью-Йоркський університети. Під час стажування Віктор зробив презентації в Інституті Кеннана, приготував публікацію для «Eastern European Society and Politics», взяв участь у 9-й щорічній Конвенції американських студій щодо національностей (ASN Convention). Він також подав дві публікації до інтернет-газети «Українська правда».

Віктор зібрав матеріали для своєї монографії, використав набутий теоретичний та практичний досвід для викладання курсу «Сучасна соціологічна теорія» в Національному університеті «Києво-Могилянська



Мадлен Олбрайт та Віктор Степаненко

академія» та опублікував статті з проблем громадянського суспільства в Україні. Віктор також є членом редакційної ради журналу «Агора» проекту Інституту Кеннана в Україні.

## Vasyl Nelyivoda

Research Fellow at the V. Korytsky Institute of State and Law, was a JFDP grant winner in 2002–2003 and shares his impressions.

### Remembering Moscow

Thanks to advanced technology and its role in the world, the United States of America can hardly be considered terra incognita. Every corner of the world has most likely heard of America and has some idea of what it's like, a claim to fame not shared by any other country.

But, what's America really like? Is the face of America profiled in historical research or in detailed gossip and colorful folk tales? Or, is it defined by anti-American rallies, exported up-beat Hollywood productions, and hard and soft computer ware? Anyone who's been to the US will agree that the American experience was at once familiar, and like nothing anyone could have imagined.

My «window on America» became the town of Moscow, Idaho. This is a typical American town, unique in its own way. The view is mesmerizing — a stretch of other-worldly terrain. Everything is one gigantic and endless flat plateau, covered in rolling hills and mysterious geologic formations which look like giant fossilized sand dunes. Their profiles are outlined in terra-cotta brown ridges, sprinkled with emerald-colored, round dots. And in the middle of all this, twisting and shimmering like some apparition, the Snake River pours its way through the open spaces. The Internet will tell you a lot more about this place. But once you've finally touched down on solid

The settlers named the vicinity Hog Heaven, short and sweet

Where I come from in Pennsylvania, we have the same kind of hills and we call that place Moscow

ground, you see that the sand dunes, in their differing tones of a Martian color scheme, got their shading from the reflection of endless fields of wheat stacks (it was harvest time). And that the bright green patches are not really landing platforms for extra-terrestrial space craft after all, but irrigated circular plots.

Many towns and cities in America have European place names. When the first settlers came to the New World, they named their new homes after familiar places. But here, the story is different. In the middle of the 19<sup>th</sup> century, when white settlers finally reached this corner of the Northwest, they found massive herds of wild hogs which thrived on the camas bulbs growing wild on the rolling hills. Logically, the settlers named the vicinity Hog Heaven, short and sweet. But, as the population grew into a town, the name Hog Heaven didn't appeal very much to the female settlers. As the story goes, ranger proposed changing the town's name to «Moscow» because «Where I come from in Pennsylvania, we have the same kind of hills and we call that place Moscow.»

And that's how «Moscow» became the official 12<sup>th</sup> city in America with the same name. Technically, the local inhabitants are considered to be Idahoan Moscovites, which is both scientifically accurate and politically correct.

As any place called Moscow deserves, this one also has its designated Kremlin. Here, it's dominated by an enormous grain elevator which is crowned with a five-pointed red star, an eye-sore featured center-stage in the middle of town. Around Christmas,



the star is brightly lit up. But at other times, it's nearly invisible as part of the elevator shaft and usually goes unnoticed. Unlike the famous landmark in Russia, Moscow here can not boast having its own mausoleum.

Moscow is located on the edge of Idaho State. Some eight miles away is a whole other state, the State of Washington, and another university town, Pullman. This geographic proximity has its advantages, albeit purely practical ones. Due to tax differences, groceries are cheaper in Moscow while other consumables are cheaper in Pullman. Historically, there was another fundamental difference. In Washington State, the legal drinking age used to be 21, and in Idaho State it was 18. In America, where the law is the law, selling alcohol to a minor is a serious offense. So, every night, Moscow would be crawling with university students from Pullman, all at the tender drinking age between 18 and 21. Loaded with legal liquor and tanked to the maximum on friendly Moscow territory, this group would then get behind the wheel to drive home. This commute resulted in a high fatality rate so lawmakers in Idaho State raised the legal drinking age to 21, presenting the lucky teenage crowd with a few more years of alcohol-free innocence.

Another benefit of this geographic location is the symbiotic relationship between two universities. Students and faculty of these neighboring universities are able to take advantage of each other's educational facilities. For example, students can attend lectures and even take exams at the partner institution while receiving credit. Sharing library resources is another advantage, and the American university library is a whole other topic which deserves an article.

Moscow, Idaho, breaks down all stereotypes of what a metropolitan center and a provincial, rural area should be like. It's hard to call a city with spotless streets and parks, and where there isn't a single scrap of litter on the streets, «provincial.» Here, 24-hour hot and cold running water is taken for granted and the electricity never goes out. There's a phone booth on every corner, each with its own telephone directory, all for calling home, or for calling abroad anywhere in the world. In fact, there's more order here than in any capital city or world-famous metropolitan center.

There is room in Idaho for spiritual development: churches of different denominations, local theatres, and respectable university basketball and football teams. Just about anyone can satisfy his or her spiritual and cultural needs by selecting from a long list of organizations, for example, joining a rose growers' club or a Muslim students' union.

The Internet also plays an important role in providing materialistic and spiritual satisfaction, and, in this respect, Moscow is no different from any other American city. Every university is packed full of computers, thicker than raisins in a box of Raisin Bran

Benefit of this geographic location is the symbiotic relationship between two universities

Cereal. Thanks to technology, you can hook up to the «global village» 24 hours a day and get just about anything you need, whether it's to make a purchase or to get the latest news from Ukraine, or from Papua New Guinea, or from wherever.



Moscow Kremlin

At the same time, Moscow is blessed with rural peace and quiet and a home-town atmosphere. Everybody knows his or her neighbor and nearly half the entire town.

Of course, not all of America is like Moscow. This idyllic corner of paradise has managed to escape a lot of serious problems like homelessness and crime — no doubt thanks to the residents of Moscow, Idaho, themselves.

Thanks to America's well-developed air transportation network with its reasonable rates and all kinds of discounts, a person could get to just about anywhere

### Олександр Тохтамиш

старший науковий співробітник Київського міського педуніверситету ім. Бориса Грінченка, у 2003–2004 рр. працював над проектом «Адаптивність та ефективність методів психологічної допомоги дітям з сімей різних етно-культурних середовищ» в Університеті Віденера (Widener University), м. Честер штату Пенсильванія. Він також відвідав Університет Аргосі (Argosy University), м. Фінікс, штату Арізона.

Під час роботи над проектом Олександр зібрав та опрацював велику кількість інформації, брав участь у конференціях, семінарах, круглих столах, читав лекції. Основ-

ним результатом свого стажування Олександр вважає публікацію статей та включення результатів свого дослідження до лекційних курсів. У співавторстві з американськими колегами К. Хіллі і Ж. Морісом була написана стаття «Сучасні методи психологічного супроводження дітей із дефіцитом уваги» у Матеріалах Міжнародної науково-практичної конференції КМПУ ім. Б.Д. Грінченка (2005 р.). Публікації Олександра вийшли у збірках поезії «The Silent Journey» (International Library of Poetry, Owings Mills, 2004) та «A Celebration of Poetry» of American Poets Society, (Baltimore, 2004) а також в електронній бібліотеці [www.poetry.com](http://www.poetry.com)

### Володимир Владимиров

доктор філологічних наук, професор Київського міжнародного університету, проходив стажування у 2003–2004 роках у Школі журналістики Університету Міссурі штату Колумбія.

Головним здобутком під час перебування у США Володимир вважає те, що він знайшов однодумців, які, вважають, що проблема розуміння є не тільки філософською, а й журналістськознавчою.

Американська традиція в світових розвідках щодо природи розуміння відрізняється від європейської традиції, і тому цікавим є порівняльний аналіз основних гілок світової науки у цьому напрямку. Володимир продовжує працювати над книжкою під умовною назвою «Три гілки світової теорії розуміння або про герменевтику ХХ століття». Після повернення в Україну Володимир очолив Інститут журналістики та телемистецтва Київського міжнародного університету, в якому навчається понад 500 студентів і який першим в Україні запровадив викладання спеціальних дисциплін англійською мовою.



### Сергій Зібцев

доцент кафедри лісівництва та мисливствознавства Інституту лісового та садово-паркового господарства Національного аграрного університету, проходив стажування з серпня 2004 до серпня 2005 р. у Йельському університеті в м. Нью Гейвен штату Коннектикут. Тема його проекту — «Інституційна структура моніторингу біорізноманіття та сталого управління лісами в державних та приватних лісах у Сполучених Штатах Америки та в Україні — порівняльний аналіз».

Під час стажування Сергій відвідав Університет штату Вермонт, Колумбійський університет в Нью Йорку,

Університет штату Мейн в м. Ороно, Університет штату Алабама та Університет штату Вашингтон у Сіетлі, Метрополітен університет (Сан Хуан, Пуерто-Рико) та Університет штату Монтана в м. Мізула.

Під час гранту Сергій опублікував *Interview for New Haven Register*, (November 29, 2004) та три статті в українських виданнях. Він виступив з доповідями, прочитав лекції та провів семінари в університетах та наукових установах США (загальною кількістю 24). Він отримав базову інформацію для розробки та впровадження в НАУ нових академічних курсів (Динаміка деревостанів, Лісові пожежі: політика та наука, Професійна етика у лісовому господарстві, Охорона природи у лісовому господарстві, Інвазійні види, Управління лісами на рівні ландшафту) а також нове демонстраційне програмне забезпечення, розроблене у США для лісівництва, лісового господарства та лісових пожеж з метою застосування його в навчальному процесі та наукових дослідженнях.

Основними результатами свого перебування у США Сергій вважає розуміння необхідності створення комп'ютерної системи підтримки прийняття рішень по сталому управлінню лісами в Україні.

Робота над проектом дозволила встановити, що в Україні у порівнянні зі США дуже слабо розвинута соціальна складова користування лісами. Для розвитку соціальних аспектів лісівництва в Україні Сергій під час перебування у США ініціював запит щодо спільного пілотного наукового проекту з Лісовою службою США на прикладі кримських лісів за участі НАУ та Державного



комітету лісового господарства АР Крим. Під час роботи над проектом Сергій дійшов думки, що впровадження в Україні лісів приватної форми власності можливо тільки як кінцева фаза цілеспрямованого та продовженого у часі (3–5 років) процесу комплексної підготовки законодавчого, навчального, економічного та соціального забезпечення цієї реформи. Сергій підтримує зв'язки з американським університетом, де проходив стажування. У період з 24 по 30 липня 2005 року ним був організований візит в Україну делегації США у складі професора Йельського університету, директора Глобального інституту сталого лісівництва Чада Олівера з дружиною та двох представників Міжнародної програми Лісової Служби США Меліси Отман та Лари Пітерсон. Делегація відвідала ймовірні регіони для спільних наукових проєктів (Крим, Чорнобильську зону відчуження, Черкаську

область), мала зустрічі із представниками ключових міжнародних агенцій, що працюють в Україні (USAID, UNDP, the World Bank, NGOs тощо), а також із заступником голови Державного Комітету лісового господарства України Миколою Ведмедем, Народним депутатом України Валерієм Самоплавським, Ректором НАУ академіком Дмитром Мельничуком та іншими посадовцями та працівниками лісового господарства. Чад Олівер зробив наукову доповідь у НАУ. На запрошення Йельського університету з 17 по 23 жовтня США відвідала делегація НАУ у складі Ректора НАУ Дмитра Мельничука та Сергія Зібцева. Нині йде двостороння підготовка до подальшої спільної наукової роботи, зокрема, готується до друку публікація в «Sustainable Forestry», що видається в Йельському університеті та стаття в журналі асоціації лісівників США (Journal of Forestry).



### Тетяна Димань

професор, завідувачка кафедри екотрофології в Білоцерківському державному аграрному університеті (м. Біла Церква), проходить стажування у відділі харчування людини Університету Каліфорнія-Девіс, де виконує проект під назвою «Екотрофологія як нова система гуманістичних знань у вищій школі України».



За час перебування в США Тетяні вдалося зібрати цікавий пізнавальний матеріал, відвідати лекції та семінари провідних американських дослідників у галузі харчування людини, познайомитися з новітніми методиками дослідження харчових продуктів, що дозволило їй підготувати розділи підручника «Екотрофологія» для українських студентів-екологів, котрий має побачити світ уже в 2006 році.

Ідея впровадження міждисциплінарного напрямку екотрофології у вищі навчальні заклади, а також наукові здобутки наразі єдиної в Україні однойменної кафедри були презентовані Тетяною у Стенфордському університеті, а також для співробітників Університету Пенінсула Силіконової долини (Каліфорнія).

Завдяки популяризації нових знань, активній співпраці з американськими колегами — науковцями та освітянами — Тетяна Димань була обрана членом Міжнародної Академії наук, освіти, технологій та мистецтв і вповноважена втілювати в Україні ідею Академії стосовно міжнародної інтелектуальної інтеграції.

Справжньою нагородою Програми Фулбрайта була можливість побувати в різних мальовничих куточках штатів Каліфорнії, Невади та Арізони, відвідати прекрасні міста: Сан-Франциско, Лос Анджелес, Лас Вегас, Санта Барбара, Берклі, Окленд, Пасадена та інші.

### Сергій Горлянський

доцент кафедри нової та новітньої історії Таврійського національного університету ім. В. І. Вернадського (м. Сімферополь), проходить стажування в Корнельському університеті (Academic Department of Collective Bargaining, Labor Law, and Labor History at School of Industrial and Labor Relations, Cornell University), що в маленькому місті Ітака в штаті Нью-Йорк. Він виконує проект «Порівняльний аналіз укладення колективних договорів в Сполучених Штатах і Україні» («Comparative Analysis of Collective Bargaining in the United States and Ukraine»).

В університеті вже більше двох десятків нобелівських лауреатів (в рідному Таврійському — двоє), тут вчився Френсіс Фукуяма та викладав Володимир Набоков. Корнельський університет є одним з визнаних світових центрів вивчення профспілок, і разом з інтернет-порталом для проведення досліджень та найсучаснішою власною бібліотекою, має багаті архіви з історії профспілкового руху — близько 27 млн. сторінок рукописів, більше ніж 350 тис. фотографій, 1,5 тис. фільмів і відео (an estimated 27 million manuscript pages of archival material, more than 350,000 photographic images, and 1,500 films and videos). Участь в конкурсі за програмою сенатора Фулбрайта надала йому можливість познайомитись із відомими вченими з Пенсильванського університету (University of Pennsylvania) та Масачусетського інституту технологій (Massachusetts Institute of Technology) і поспілкуватись з профспілковими лідерами зі США, Канади, Великої Британії та Австралії. Результати проведеного дослідження будуть представлені на конференціях в Ілінойському

університеті, Урбана-Шампейн (University of Illinois at Urbana-Champaign) та Ялті.

Разом із рівнем університетської науки Сергія вразила в Ітаці естетика малих архітектурних форм — парапетів, сходинок з дерева, які і без різдвяних прикрас надають містечку неповторну святкову атмосферу, бо зроблені з повагою і любов'ю до людей. Сподобались завзяті, бігаючі у сніг і дощ американці. Запам'ятався візит в центр Західної цивілізації — Нью-Йорк Сіті, до головного офісу ООН та зустріч з Абідундом Уільямсом (Abidun Williams), керівником апарату Генерального Секретаря ООН Кофі Аннана (Principal Officer in the Office of UN Secretary-General Kofi Annan).

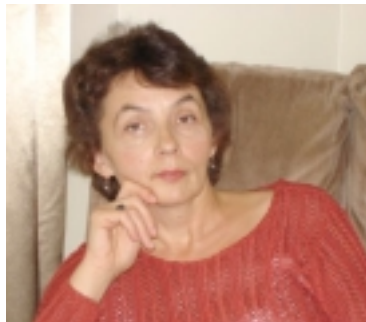




### Кравець Олександра

доктор біологічних наук, провідний науковий співробітник Інституту клітинної біології та генетичної інженерії Національної академії наук України (Київ), проходить стажування на факультеті цивільної та екологічної інженерії Технологічного інституту штату Джорджія (Атланта), де виконує проект «Реконструкція та прогнозування доз опромінення населення зон впливу підприємств ядерного циклу». Цей факультет є провідним у галузі екологічного моделювання та прогнозування в США.

Стажування та необмежений доступ до різноманітних найсучасніших інформаційних систем дало широкі можливості вивчення величезного обсягу сучасної екологічної та радіологічної літератури. Спілкування з керівником стажування, обговорення з ним сучасного ста-



ну екологічного прогнозування, детальне ознайомлення з відносно новою галуззю епідеміології — молекулярною епідеміологією, дозволили сформулювати нову концепцію оптимізації медично-екологічного прогнозу. Олександра зробила три виступи на міжнародних конференціях та семінарах і планує нові виступи.

Головними результатами стажування у США Олександра вважає формування нового бачення напрямків розвитку екологічної медицини та радіології, поліпшення своєї англійської мови, три доповіді на міжнародних конференціях, участь в обговоренні та представленні інтернаціональних проектів з екологічної медицини, обмін науковим та практичним досвідом з науковцями різних країн. Олександра працює над науковими статтями і сподівається їх швидко опублікувати у міжнародних журналах. Вона сподівається також, що ці статті стануть основою її монографії з екологічного прогнозування.

### Тетяна Мироненко



декан факультету іноземної філології Миколаївського державного університету імені В.О.Сухомлинського, проходить стажування на кафедрі порівняльної літератури Йельського університету. Тема наукового проекту — «Компаративна література наприкінці ХХ століття та методи її викладання», що передбачає дослідження сучасної американської літератури.

Вікова історія університету, яка починається з 1701 року, наукова й академічна атмосфера, бібліотека Стерлінг Меморіал, яка налічує 11 мільйонів книжок, Бібліотека Бейнеке рідкісної книги та манускриптів, постійне спілкування з всесвітньо відомими професорами кафедр порівняльної літератури — науковим керівником Катериною Кларк, Хоном Соссі, англійської літератури — Елізабет Медок Діллон, Емі Гангефорд та іншими налаштує на працю, яка сприяє творчості і дає насолоду.

Життя в університеті вирує — це постійні зустрічі зі знайомими професорами Гарварду, Принстону, Каліфорнії та багатьох інших університетів, з письменниками та режисерами, як от Джамайка Кінкед та Софія Коппола, виставки в художніх галереях та музеях Йейлю, концерти симфонічної музики та театральні вистави, конкурси та спортивні змагання. І дуже важливо, як вважає Тетяна, те, що Йейль виховує лідерів та справжніх громадян, відкритих для спілкування.

Тетяна відзначає, що здійснюючи дослідження в Йейлі вона має можливість поїхати в інші університети.

Приємно вражає все, але головне — це люди, з якими вона зустрічається кожного дня, незалежно від того, де вона знаходиться — на кафедрі, на лекції, в бібліотеці, в потягу чи в магазині — це дивовижні люди, завжди готові допомогти, протягнути дружню руку.

І хочеться повторювати і повторювати God bless America, Господь благослови Україну і світ, в якому ми всі живемо, і який вже не такий і великий.

## Наталія Петрова

київський адвокат, викладач медіа права у Школі журналістики Києво-Могилянської Академії, проходила стажування по програмі ім.Фулбрайта на базі Центру Вудро Вільсона в Інституті Кеннана. Її тема досліджень пов'язана з вивченням історії виникнення, становлення та успішного функціонування Американської Спілки громадянських прав.



Маючи значний досвід правозахисної діяльності, Наталія у своєму дослідженні хотіла дізнатися, чому була і є потреба в існуванні таких інституцій в американському суспільстві з традиціями вільної преси, багатопартійної системи, а також як вони організовані у повсякденному житті, чи мають вплив на перебіг суспільного життя країни і який вплив. Зібраний матеріал, проведені зустрічі дали Наталії підстави дійти висновку, що боротьба за повагу до прав людини має тривати постійно навіть у демократичній країні, бо будь-яка держава за своєю суттю завжди прагне вирішувати багато проблем за рахунок наступу на права і свободи людей чи обмеження громадянських прав і свобод. Американська Спілка громадянських прав за свою 85-літню історію жодного дня не припиняла діяльність по відстоюванню громадянських свобод. Вражаючими є принципи, на яких далекого 1920 року в розпал Першої світової війни було засновано організацію задля захисту американських пацифістів, що відмовлялися йти до війська, мітингували та не поділяли державної політики участі у війні. Її членами є понад 600 000 американців у 50 штатах, що своїми внесками забезпечують інституційну незалежність Спілки. Проводячи щороку понад 6000 справ у судах по захисту свободи слова, релігійної свободи, репродуктивної свободи, свободи від дискримінації та відстоюючи принципові засади невторчання держави у приватність особи тощо, лобіюючи законодавчі зміни щодо покращення ситуації з правами дітей, молоді, засуджених, емігрантів, людей похилого віку і бідних та за скасування смертної

кари, працюючи невпинно на ниві громадянської просвіти з метою дати американцям знання про використання прав, гарантованих Конституцією і Білем про права, така організація між тим сприймається в американському суспільстві неоднозначно.

Багато кого вона дратує, комусь байдуже, що вона існує, але більшість таких, які саме через існування такої Спілки почуваються безпечніше, бо знають, що є сила, яка здатна формулювати проблеми і робити виклики Уряду, і що саме завдяки існуванню

таких організацій Америка залишається найдемократичнішою країною в світі.

Інститут Кеннана і Центр ім. Вудро Вільсона мають вражаючу атмосферу для плідної наукової праці, різноманітних зустрічей з цікавими людьми — експертами і вченими. Можливості їх бібліотеки посилюються необмеженим доступом до фондів бібліотеки Конгресу США чи будь-якої іншої бібліотеки країни.

Наталія зазначає, що особливість стажування тут полягає ще і в тому, що працюючи над своїм проектом, ви маєте можливість брати участь у семінарах, круглих столах, академічних форумах, які постійно проходять у стінах Центру Вудро Вільсона.

Це дозволяє дізнатися про різнопланові проекти, над якими працюють американські, латиноамериканські та європейські колеги, співставити підходи різних шкіл та вчених до аналізу подій сучасності. Це збагачує світогляд і поглиблює професійність, коли є можливість всотувати плюралістично викладені аргументи і дивитися на світ очима інших народів та культур.

Осінь 2005 року в Центрі Вудро Вільсона була сповнена заходів щодо першої річниці помаранчевих подій. Було організовано понад 10 лекцій, круглих столів, виставок та інших презентацій, на яких аналізувалась українська ситуація щодо майбутнього демократичного вибору України.

## Анатолій Єфименко

науковий співробітник Інституту міжнародних відносин Київського національного університету ім. Тараса Шевченка (м. Київ), проходить стажування в Коледжі бізнесу та економіки Університету штату Делавер м. Ньюарк, де виконує проект «Порівняльний правовий аналіз законодавства України та США, яким регулюється діяльність акціонерних компаній та обіг цінних паперів». Це стажування дає гарну можливість відвідати заняття і поспілкуватись з відомими спеціалістами в галузі корпоративного права.

Університет штату Делавер є дуже відомим навчальним за-

кладом у сферах математики, хімії та біології, але незважаючи на це в бібліотеці університету цілком достатньо літератури з правової та економічної тематики. Також дає себе взнаки і певний делаверський патріотизм. У зв'язку з тим, що штат Делавер займає лідируючі позиції в галузі корпоративного права в США, і питанням корпоративного права відводиться пріоритетна роль у діяльності законодавчих та судових органів штату, відповідна література є досить широко представленою в більшості вищих навчальних закладах штату. Слід зазначити, що абсолютна більшість великих корпорацій США зареєстровані в штаті Делавер, і відповідно корпоративні конфлікти, від вирішення яких залежить доля корпоративної Америки, розглядаються у



Суді Канцлера (суді, що спеціалізується саме на вирішенні корпоративних спорів) у невеликому місті Вілмінгтон, та досить детально висвітлюється навіть у місцевій пресі.

Незабутні враження залишили круглі столи, на які запрошувались відомі та авторитетні представники різних груп інтересів та груп впливу, між якими точиться гостра боротьба, що і є головною рушійною силою вдосконалення корпоративного права США (як складної та надзвичайно гнучкої системи, що включає закони про корпорації окремих штатів, судові рішення, федеральні закони, акти Комісії з цінних паперів та бірж, та вимоги самих бірж). Такі круглі столи, як вважає Анатолій, на яких можуть чітко і аргументовано висловити свою позицію із спірних питань корпоративного права вчені, уповноважені представники «профспілок» менеджерів, незалежних директорів, інституційних інвесторів, практикуючі юристи та судді (підкріплені високою культурою дискусій та приязною іронією), є надзвичайно корисними. Як і можливість поспілкуватися з учасниками круглих столів в неофіційній атмосфері.

Головним результатом стажування у США Анатолій вважає унікальну можливість поглянути на проблеми корпоративного права США очима американських фахівців, як теоретиків, так і практиків.

### Сергій Цоколов

професор філософії Запорізького інституту економіки та інформаційних технологій (Криворізький відокремлений підрозділ), працює над науково-дослідницьким проектом «Міждисциплінарний дискурс наук про життя: дослідження біологічної організації і кроскультурний аналіз викладання основ наук про життя» в Каліфорнійському університеті (Санта-Круз), з американськими колегами з відділення біомолекулярної інженерії та філософського факультету.

Каліфорнійський університет надає унікальну змогу як для участі в експериментальних дослідженнях, так і для обговорення теоретичних аспектів проблеми виникнення життя на Землі та можливих форм його існування в космічному просторі. Як науковця і як філософа, Сергія особливо приваблює міждисциплінарний дискурс з цієї проблематики, який виходить далеко за межі біологічних наук. У Каліфорнійському університеті Санта-Круза він провів семінар з теми: «Визначення життя у міждисциплінарному контексті» («Life Definition(s) in the Interdisciplinary Context»). Також заплановано проведення семінару з цієї тематики в Університеті Південної Каліфорнії



(Лос-Анджес) і в Університеті Колорадо (Денвер) у квітні-травні цього року.

Дуже корисним стало відвідування лекцій провідних вчених для студентів різних спеціальностей (з біоінформатики, біоетики, історії свідомості). Вражає рівень застосування сучасної оргтехніки в навчальному процесі та інтерактивний (доволі демократичний порівняно з Україною) спосіб спілкування між викладачем і аудиторією під час лекції.

Надзвичайно цінним є також досвід участі в заходах, здійснюваних у межах програми «Fulbright Visiting Scholar Enrichment Program San Francisco Bay Area», запропонованої для фулбрайтівців Північної Каліфорнії (конференції, семінари, екскурсії та особисті зустрічі). Це дало змогу поспілкуватись і налагодити контакти не тільки з американськими колегами, а й з фулбрайтівцями з інших країн. В суспільному аспекті неможливо переоцінити досвід (спроб та помилок), набутий в процесі первинної інтеграції в американське суспільство (оренда житла, налагодження побуту, іспит на отримання американського посвідчення водія та практика водіння у США, активне спілкування з пересічними американцями тощо). Це дає безпосереднє уявлення про спосіб життя та мислення, а також про стандарти взаємовідносин в американському суспільстві.



### Edward Kelly

In the United States I serve as University Counsel at East Tennessee State University, and during 2005 my primary activity as a Fulbright Scholar was to teach Negotiation and Alternative Dispute Resolution at Kyiv National Linguistic University.

During the year I also taught workshops for other university and professional groups both in Ukraine and in Belarus. At the National University of Khmelnytsky, the National University of Kyiv-Mohyla Academy, the Odesa Pedagogical Institute, and Ivan Franko University, I gave workshops on negotiation and alternative dispute resolution, and on Innovations in Higher Education. On the latter subject I spoke to a conference of higher education administrators through the Council for Advancement of Ukrainian Education Management. In Belarus, through International Dialogues, I taught workshops on leadership, alternative dispute resolution, and «Total Quality Management» for public executives and business leaders. At the United States Embassy Summer School in Odessa, I taught five classes on ADR, Innovations in Higher Education, The American Constitution, and the American Legal System.

In addition to formal teaching, I had opportunities to help in many other ways. I interviewed finalists for the Muskie Fellowship Program in Kyiv. I recorded tapes for the language schools at Kyiv National Linguistic University and the University at Khmelnytsky. I arranged for representatives of the Fulbright and Muskie programs to come to KNLU to present an overview of exchange programs and opportunities. Most important to me were the following: I established an informal «English Club» at KNLU, I drafted and received approval for a student faculty exchange affiliation agreement with the University at Khmelnytsky, and I collaborated with two faculty in KNLU in the drafting of a guide for legal and business writing. As a result of my research and teaching, I feel I contributed to the education of a great number of students in

my classes and had the opportunity to present new ideas in negotiation and mediation which will benefit them in their professional and personal endeavors. I was able to make connections in the field of higher education administration and make some inroads with them as to the development of a university advancement function in public higher education in Ukraine. I was able to teach on the American Constitution and American Legal System to Ukrainian American Studies teachers.

I benefited myself from these experiences. I developed a much stronger understanding and appreciation of our legal structures and systems and of those who fashioned our country. I was able to learn from executives, teachers, and government officials the various challenges facing Ukraine today and in a small way assist with my knowledge in the area of higher education administration and alternative dispute resolution. I was able to find time for reflection and research on the «Orange Revolution» resulting in a play which I hope to see produced in Spring 2006. I intend to publish my play and a number of short stories on the experience. I also hope to publish a paper on University advancement opportunities for public higher education in Ukraine and to collaborate with faculty in the soon to be established Department of Higher Education Administration at Ivan Franko University. Also, I published an article on teaching negotiations in Ukraine and Belarus in the CEUME Journal «Synergy.»

I had too many funny and unusual experiences to include here. The people of Ukraine were wonderful and those I worked with were first rate and dedicated people. I intend to stay in touch with my Ukrainian university. I have a very large collection of cards from my new friends and colleagues here.

After returning to the United States, I will be doing much more writing than I have in the past. I will continue my research in ADR and will be developing further expertise in University Advancement in Ukrainian public higher education.

---

### Sheldon H. Lu

University of California at Davis,  
Fulbright Scholar, 2004–2005

#### **A Fruitful Year in a Colorful Country: My Fulbright Experience in Ukraine**

I was awarded a combined teaching and research Fulbright grant for the academic year 2004–2005. Based in Kyiv, I did research on Ukrainian cinema, gave lectures, and taught classes. Being a Fulbright scholar in Ukraine was both an honor and a very positive experience for me. The country left with me plenty of enduring impressions. It was particularly a good time to be in Ukraine because I literally witnessed a country undergoing tremendous social, political, and ideological transformations.

My research was conducted officially under the auspices of the Institute of Folklore, Ethnology, and Arts in the Ukrainian Academy of Sciences in Kyiv. But a very useful place for me was the Cinema House (Budynok Kino,) in Kyiv, which was a major gathering place for film academics, filmmakers, and serious film fans. A Ukrainian colleague kindly got me involved in many relevant activities. There were all sorts of formal and informal gatherings before and after the film screenings at the Cinema House. I watched many Ukrainian films and met a number of interesting people at the place (critics, actors, self-alleged producers, or simply fans). My essays and film reviews were translated and published in the film magazine Total Film and the newspaper Capital News (Stolichnye Novosti).

My first day of teaching at the Kyiv National University of Culture and Arts, where I taught the class «Race, Ethnicity, Gender in World Cinema» in fall 2004, was especially memorable and gratifying. It was September 11, a day America and the world could not forget, but it was also near the centennial of the birthday of Alexander Dovzhenko, the greatest Ukrainian filmmaker, whom some people would like to call the «Griffith of Ukraine.» The Director of the



Department, also an active film director, attended my first lecture, after which the faculty of the department hosted a small party to welcome me as well as to commemorate Dovzhenko's birthday.

Beyond my official affiliation, I actively explored additional teaching venues. One such place was the Center for Chinese Literature and Language at the Taras Shevchenko National University of Kyiv. The university has a flourishing Chinese studies program with a high-quality and dedicated faculty. Some of the teachers invited me to teach and screen Chinese films in a Chinese-language class. I had brought with me from the United States dozens of DVDs of world films, American films, and Chinese films, so I screened films from my Chinese collection for that class during most of the fall semester of 2004.

I also visited and lectured at other places: the Department of Oriental Philology at Kyiv International University; the Philology Department of the Kyiv-Mohyla Academy, which had extremely bright students who spoke fluent English. I had the pleasure of introducing and screening Chinese films at the university's thriving Kino Club. I forged strong relationships with some institutions, and cherished my friendship with Ukrainian colleagues. Before I left Ukraine, I gave them books that I had brought from the United States on world cinema, American cinema, Chinese cinema, cultural theory, globalization studies, and other topics.

The Kyiv Fulbright Office organized numerous large and small conferences, seminars, and gatherings. These were very informative and useful venues, and I attended as many of these events as I could. I benefited enormously

from these events and learned quite a bit about pressing issues facing the country.

Life in Kyiv can be very interesting. It is a city of beautiful parks and gardens, historic churches, wonderful museums of all kinds, and inexpensive but high-quality performances of classical opera, ballet, and instrumental music. Each of the four seasons has its own charms. Autumn leaves and spring flowers are breathtakingly beautiful. My favorite places were the Taras Shevchenko Park, the old and new Botanical Gardens, and Volodymyr Hill. Take a stroll in these places in fall or spring, and your senses will be stimulated and your mind soothed by the beauty of the city. My apartment was one block from the Taras Shevchenko Park as well as the central campus of the Taras Shevchenko National University of Kyiv. It was also a 20-minute walk to the National Opera. The Opera features ballets and operas just about every day of the week except Monday. I enjoyed many excellent performances at the Opera. Never before had I attended so many operas and ballets: *La Boheme*, *Madame Butterfly*, *Turandot*, *Nabucco*, and so on. I highly recommend that future Fulbrighters take advantage of this great opportunity to re-educate yourself about these classics that you could have missed in the United States unless you live next door to the Metropolitan Opera in New York.

Ukraine is a multi-ethnic, multi-cultural country. Although Kyiv is the political center of the country, traveling within Ukraine is important for understanding the various facets of Ukrainian culture, history, and politics. I joined a trip to Kharkiv in the east organized by the Fulbright Program to introduce the program to students and scholars in that city. On our way to Kharkiv, we stopped in Poltava, which once played a pivotal role in Ukraine's history: It was the site of the decisive Battle of Poltava between Peter I on one side and Mazepa and his ally the Swedish King Charles on the other. Kharkiv, too, is historically important, because it was once the capital of Ukraine.

I toured Kherson and Odesa in the south. As a film scholar, I was thrilled to see the real Potemkin Steps in Odesa that were immortalized by Eisenstein's film. I visited Lviv. For a long time the regional capital of the Austro-Hungarian Empire Lviv has beautiful, classical architecture not seen in other parts of Ukraine. I also paid homage to a little town, Boyarka, 23 kilometers from Kyiv. I went there because it had a museum in honor of Mykola Ostrvosky, who wrote *How Steel was Made* in the 1930s. He was an important figure in Soviet literary culture and communist education. The novel has been translated into dozens of languages. Its influence is felt in numerous countries, particularly in socialist China.

The regional differences within Ukraine make the country a diverse and colorful place. The west, east, and south all have unique local characteristics, reflecting the ethnic, political, and geographic make-up of Ukraine. These very

real differences were suspended during a momentous event that Fulbrighters in Ukraine encountered in this period, namely the «Orange Revolution.» By accident or providence, my block of Fulbrighters (2004–2005) walked into this earth-shaking event. Ukraine, or Maidan Nezaleshnosti (Independence Square), was the headline news for many weeks throughout the world, and we were eyewitnesses to a historic process which changed Ukraine, Europe, and in some measure the world. It was utterly amazing to observe on location how a country transformed itself from a relatively totalitarian political culture to a democratic, open society through a courageous

yet peaceful mass revolution. Those weeks of the revolution were an unforgettable experience for me.

Last but not least, I want to add something on the personal side, something not quite academic. I was single when I came to Ukraine. But in this beautiful land, I met a nice beautiful Ukrainian lady. We fell in love and got married on the Chinese New Year Day in Kyiv in February 2005. That was a high moment in my life. Our daughter, who is at once Ukrainian, American, and Chinese, is now one-month old as I write these lines in northern California. The Fulbright experience was a memorable, transformative experience both professionally and personally.

---

### Dr. Sharon Raver-Lampman

Old Dominion University, Norfolk, VA

During 2004–2005 Dr. Sharon Raver-Lampman, a professor of Special Education at Old Dominion University in Norfolk, Virginia (USA) and a Fulbright Scholar, worked with University Ukraina's Director of Disability Services, Dr. Kateryna Kolchenko, as well as with the Rehabilitation Office, the Student Technology Office, and the Career Development Center for Students with Disabilities, to develop a team approach to supporting the social and academic life of students with disabilities.

This process has involved developing a new policy for teaching and supporting these students. University Ukraina is unique in that it has a special mission of welcoming all students who enroll—including those with disabilities. Currently, about 16% of the students at University Ukraina, or about 2,200 students, have a medical, mobility, visual, or hearing impairment.

Although instructors are eager to teach students with special needs, they have expressed confusion about how to do this effectively. To help instructors do a better job, a new policy has been developed to provide a «Letter of Support and Accommodation» for every student at the university with a disability. This letter outlines the specific emotional/personal and instructional needs of a student by listing recommended accommodations for instructors. Accommodations are any intervention instructors use to support the academic performance of a student with a disability. An accommodation might include giving additional time on exams for a student with a visual impairment or helping a student with a hearing impairment identify a note-taker in class.

The seminars focused on feelings and attitudes about disabilities that arise when people have had limited contact

with individuals with special needs. Instructors were cautioned against accepting stereotypes about individuals with disabilities, such as the idea that these students may not be as competent or motivated to learn as other students. Instructors were also advised to avoid using words with negative biases such as «afflicted» or «cripple.» Instructors were reminded how important their acceptance of differences is to the social acceptance of students with disabilities in integrated classes. Research in the European community and the United States has found that instructors are the most important variable in a classroom for setting a «tone of acceptance.» To extend acceptance, instructors must also structure activities that encourage students with and without disabilities to interact in their classes.

The collaboration with Old Dominion University and Dr. Raver-Lampman has had several results. First, a Lecturers' Handbook and a Students' Handbook have been written which outline the new team approach for providing equal access, list personal and academic characteristics of each disability, and recommend specific accommodations. Second, new instructors to the university will go through a training program to prepare them for effectively teaching students with disabilities when they are hired. Third, a new course for students with disabilities to help them develop better organizational and study skills is being considered. Fourth, the Rehabilitation Office, the Special Education Technology Office, the Career Development Office, and all college departments and programs have a renewed commitment to work collaboratively in supporting students. Fifth, several grants are being pursued to fund these activities further. And sixth, research conducted to evaluate the perceptions of instructors and students with disabilities is being analyzed and should be published soon. It is hoped that this research will offer insight into other ways in which instructors and students might be supported.

---

### Ulana Bihun

Inspired by her experiences in Ukraine during her father's Fulbright grant, the teenage daughter of an American Fulbright alumnus has started her own humanitarian relief project to raise money for an orphanage in Ukraine.

Ulana Bihun spent her junior year of high school in Lviv, Ukraine, at the very same school that her grandmother had attended 65 years earlier. She became involved in Plast, Ukraine's national scouting organization, and through Plast's community service activities she visited an orphanage in Skolje a few days before Easter to paint traditional eggs with the orphans.

She was led by two little boys and a girl with matted hair and ripped, dirty clothes to the bathroom, and when she saw the grim facilities, she knew she wanted to do something about them. The bathroom was 200 yards away from the orphanage's main house, and it consisted of three small holes, each with a couple of flip-down boards and a hanging curtain. These three curtained holes were the only bathroom for 200 children, ages six to 18.

«There was, of course, a strong odor,» she said, «and it seems like a long way for the kids to walk just to go to the bathroom.»

Many of the unkempt children in the orphanage were left behind from the Chernobyl nuclear power plant disaster. Others were there because their parents had AIDS and could not support them financially. When Bihun went home to her parents after visiting the orphanage they could tell she was disturbed. «Every time I came home my mom noticed I wasn't up for talking for a few days,» she said.

After returning to the United States, she finished high school in Jericho, Vermont, and started organizing jazz and folk concerts in nearby Richmond to raise money for her Ukrainian Orphanage Project. She plans to take a year off before starting college to raise more money and work on the project. At the first concert she raised \$500, and with more contributions and possibly some grant money she hopes to build ten toilets, sinks, and showers for the children. She is organizing most of the building project on her own.

«My parents have helped with signatures and stuff like

that since I'm under 18, but, yeah, it's pretty much my own thing,» she said.

Mike Wetherell, a program support manager at the Institute for Sustainable Communities, said it's not very common for teens to take on their own international relief project. The nonprofit institute helps communities in emerging democracies. «It takes a lot of energy, enthusiasm, and time to pick up a project on your own,» Wetherell said. «You develop a lot of skills, professional opportunities, and community connections, too.»

Ulana hopes to return to the orphanage in September to brainstorm ideas and see if she can hire workers. She then hopes to return after winter has passed and supervise the building project. She is nervous about how it will all work out.

«There's a lot going on there politically, and a lot to be scared of,» she said. «I know I can't raise \$2,000 and just give it to them in an envelope, because the women that run the orphanage would just take it and run. I do have to be there watching them the whole time.» Ulana hopes to continue raising money while she is in college for other supplies the orphanage might need in the future.

To give: Anyone wishing to make a donation to the Ukrainian Orphanage Project can contact Ulana Bihun at (802) 899-1249 or e-mail her at [ulana1234@yahoo.com](mailto:ulana1234@yahoo.com).

*This article was adapted from Christine Danyow, «Teen launches her own international relief effort,» Burlington Free Press, August 8, 2005 ([www.burlingtonfreepress.com](http://www.burlingtonfreepress.com)).*

---

## Hal Foster

Auburn University

One way Fulbright professors can help Ukrainians improve their lot over the long term is to plant ideas with their Ukrainian students about reforming some of Ukraine's laws and institutions once the students assume positions of influence several years after graduation. I was able to plant some seeds about reforming Ukrainian journalism law while teaching American journalism law at the Odesa National Academy of Law in the fall and winter of 2004.

I became familiar with Ukrainian libel and privacy law while doing journalism consulting work in Ukraine for the non-profit, Washington-based International Research & Exchanges Board (IREX) between 2002 and 2004. Part of the consulting involved helping independent, non-government-affiliated newspapers deal with libel and privacy issues. As part of the process, IREX provided me with a Ukrainian journalism-law expert, and I learned a lot about Ukrainian libel and privacy law from her.

The gist of what I learned is that Ukrainian libel and privacy law favors public officials over journalists. In both Ukraine and the United States, there can be no finding of libel unless a journalism organization runs inaccurate material about the official that also damages the official's reputation. In the United States and many other Western countries, the burden of proof is on the public

official: He or she must prove in court that what the journalism organization said, which the public official claims was defamatory, was false. By contrast, under Ukrainian law, if a public official files either a criminal-libel complaint or a civil-libel lawsuit against a journalism organization, the burden of proof is not on the public official to prove the material false but on the journalism organization to prove the material is true. That is, the journalism organization must prove in court that what it said about a public official that supposedly defamed the public official was true. Although this may sound to a layman like semantics, it is far from that. The reality is that putting the burden of proof on a public official makes it much more difficult for him or her to win a libel case.

In addition to putting the burden of proof on the public official, American libel law requires a public official to prove also that, in doing its story about the official, the journalism organization engaged in «actual malice.» This means that, even when a public official proves that his or her reputation has been hurt by an erroneous story, the official must prove either that

- the journalism organization ran the erroneous material knowing beforehand that it was false, or
- the journalism organization engaged in such reckless news-gathering practices that it should have known the story was false.

Anyone familiar with the difference between Ukrainian libel law and American libel law can guess the effect of the difference on journalistic freedom in the two coun-

tries. Because Ukrainian libel law is stacked in favor of public officials and against journalists, Ukrainian public officials can use the law to intimidate aggressive journalists into pulling back and not doing aggressive reporting, especially reporting dealing with public officials' corruption. Even if a public official doubts he can win a libel case, he can throw the fear of God into a journalist by filing a criminal-libel complaint that threatens to send a journalist to jail or a civil-libel lawsuit that threatens to bankrupt the journalism organization. Because a criminal- or civil-libel complaint is such a potent weapon in the hands of a Ukrainian public official, many officials have used these weapons to chill aggressive reporting of their malfeasance or their outright misdeeds. Given that official corruption is one of Ukraine's biggest problems these days — especially corruption's negative impact on the economy and the standard of living of the average Ukrainian — there needs to be much more Ukrainian reporting about corruption, not less.

When I began teaching American journalism law to students at the Odesa National Academy of Law in September of 2004, they were very much aware that Ukraine had a free-press problem. They knew that the government had muzzled much of the national press — especially radio and television — during the national presidential election to try to get its candidate elected. I also didn't have to tell them that a free press is a bedrock of democracy. Some of them complained bitterly to me that if Ukraine had a truly free press, the country would be much more democratic, and thus, more prosperous.

What they didn't know was the role Ukrainian journalism law was playing in stifling a free press. Although my

course was about American journalism law, I compared and contrasted it with Ukrainian journalism law, and the students got the message. But just to make sure, I discussed my feelings about it directly. «You are attending one of the top law schools in the country,» I told them, «and you will be assuming positions of power and influence in 15 years or so. Some of you will be public officials, some of you will be in the Rada (Ukraine's parliament), others will be influential private lawyers, prosecutors and judges. When you assume those positions of power, please do what you can to change Ukraine's libel and privacy laws to favor journalists over public officials. That will have a major impact in strengthening Ukrainian journalism, and thus Ukrainian democracy.»

I could see the light bulbs going on as I was speaking. And after my lectures, two or three students came up to tell me — fervently — that they would do as I suggested: try to reform Ukrainian journalism law. They were convinced it would make their country better. I don't know if any of my 20 or so students will actually play a major role in reforming Ukrainian libel and privacy law. But they might have never thought about the issue if I hadn't brought it up. Maybe, just maybe, one of them will help push through some journalism-law changes in the Rada some day. If that happens, my entire Fulbright experience will have been worth it.

Other Fulbright professors teaching in Ukraine can plant seeds in their areas of expertise that could lead to important improvements in Ukrainian laws and institutions, too. I would encourage them to look for opportunities to do so. Certainly, Ukrainian students are receptive soil for the seeds that Fulbrighters bring with them.

---

### Hortense Simmons

Hortense Simmons spent 2004–2005 lecturing in African American Literature at Petro Mohyla Mykolayiv Humanity University. This is a description of her Fulbright experience in her own words.

#### Teaching African American Literature in Ukraine

Being informed by CIES in spring 2004 that I had been selected as a Fulbright Scholar to Ukraine marked the beginning of a memorable adventure I could not have scripted. An enthusiastic optimist by temperament, I anticipated a positive experience comparable to previous international teaching experiences in Greece, Malaysia, Ghana, and aboard the SS Universe Explorer (Semester at Sea). My seven-month Fulbright lecturing award during the fall semesters of 2004 and 2005 at Petro Mohyla Mykolayiv State University required that I introduce my students to African American literature and culture, and that I lecture in classes of Ukrainian colleagues in universities located in cities and towns other than Mykolayiv. Judging from my students' course evaluations and from the reception of colleagues and their students, I fulfilled the Fulbright assignment beyond my expectations.

During the fall semester 2004, I taught an Introduction to African American Literature course and an African American Poetry seminar to 4<sup>th</sup> and 5<sup>th</sup> year philology majors. My students were fluent in at least three languages (Russian, Ukrainian, and English), and some were studying a fourth language, usually Polish, German, or French. A few had read African American writers in Russian translations and in English, especially the works of Langston Hughes, Richard Wright, Toni Morrison, and Alice Walker. In both classes, I found my students engaging and genuinely interested in learning about black people in America through our literature. I taught my classes the same way I do in the English Department at my home institution, California State University, Sacramento (CSUS), demanding the same types of assignments. Classroom discussions were dynamic. Responses from the 5<sup>th</sup> year students to the provocative content of Amiri Baraka's controversial poem «Somebody Blew Up America,» and papers from the 4<sup>th</sup> year students on Lorraine Hansberry's *A Raisin in the Sun*, James Baldwin's «Sonny's Blues,» and Zora Hurston's *Their Eyes Were Watching God* were broad and insightful.

In addition to lecturing and attending conferences in Crimea, Dnipropetrovsk, and Kyiv, a highlight of that first semester in Ukraine was witnessing the Orange Revolution!



I received training from the Organization for Security and Cooperation in Europe—Office for Democratic Institutions and Human Rights (OSCE/ODIHR) as a short-term International Election Observer for the December elections. Working in the Mykolayiv Oblast paired with an embassy staff member and a translator, on a bone-chilling Christmas day I made pre-election poll visitations in preparation for Election Day, 26 December—truly among the most memorable experiences of my life. I could not help but compare the unfolding events with the difficult revolutions of the 1960s in our country and was comforted by Orange Revolution's nonviolent outcome. The Fulbright Yearbook 2004 is chock-full of inspirational and informative accounts of six Fulbrighters' active involvement in the heady activities of the Revolution.

Having experienced the Revolution, I was eager to continue my work in Ukraine so that I could continue observing the forces of change. I requested an extension of my award and fortunately was able to return to Mykolayiv during the fall semester of 2005.

I truly relished my work during this extended assignment, for I felt seasoned, familiar, and surer than ever that African American literature is not only appreciated but also important to the curriculum of some of the universities in Ukraine. I know that the books I had previously donated to Petro Mohyla Mykolayiv's library are not collecting dust, because my colleagues in the Philology Department are actively encouraging students to include books by African American writers as topics for their major papers. The warm reception I received from colleagues for whom I lectured in Lviv and Horlivka was a reminder of the kindness shown by colleagues in Kyiv and Dnipropetrovsk in 2004, as was the generosity of staff in the American Embassy's Public Affairs Office who hosted me for a two-part lecture series in Kyiv, one for students and the other for faculty. I also had an opportunity to lecture beyond my discipline to first-year law students on the legal case of *Brown vs. Board of Education*, a timely topic given its 50<sup>th</sup> anniversary celebration last year as well as the national honors accorded Rosa Parks upon her recent death, in celebration of her legacy in the United States civil rights movement.

During my tenure in Ukraine, I was privileged to meet many Ukrainian Fulbrighters at two annual Fulbright Conferences where more than 160 current and alumni Fulbrighters attend, present papers, and serve on roundtables and panels. I also got well acquainted with American literature specialists whom I met at conferences hosted by distinguished scholar Tamara Denisova. Within the discipline, African American literature is clearly an emerging field. I have begun professional exchanges with Ukrainian scholars Natalia Vysotska (Kyiv) and Svitlana Pukhnata (Horlivka), both of whom are conducting research in African American literature and actively incorporating African American writers in their American literature courses. I anticipate future collaborative work with them: a first step toward that collaboration is having arranged to host Professor Vysotska at my university in

California for the spring semester 2006. I am confident that CSUS faculty and students alike will enjoy hearing her lecture on her research and teaching of African American literature in Ukraine.

In no small measure, the success of my Fulbright experience is due to the assistance I received from Director Martha Chomiak and her staff. During my visits to Kyiv, the efficiency of the operations of the Fulbright Office could always be depended upon. Of equal importance to my success was the constant support of my host university's dean, Alex Pronkevych, department chair, Halyna Zaporozhets, and rector, Leonid Klymenko, who consistently demonstrated that they valued my work. Because of them, my students, the support of Volodymyr Romakin and his staff in the International Program, and the university's commitment to a balanced American Studies Program, I have decided to donate my collection of African American books to Petro Mohyla Mykolayiv upon my retirement in 2006. To my knowledge, that donation will represent the largest collection of books on African American literature and culture at a Ukrainian university.

I am committed to returning to Ukraine because I want to continue working toward establishing a permanent African American literary presence in the country, because I cherish the friendships that I formed among colleagues, students, and local citizens, and because as I read through the many cards and notes of thanks from my students, I am humbled by their generous impressions of me: «Not so many people are blessed to show others the LIFE with their own example. You are one of those... You were very friendly! You have demonstrated to all of us what should be our life's position... You are a bright example to follow. You're so dynamic and energetic... We'll never forget your lectures and smile... You are an angel of education from America... Thank you for your smile and energy you have so generously shared with us... Don't forget Ukraine and all of us. Come back!» I will not forget Ukraine!



# Фулбрайтівські спеціалісти Fulbright Senior Specialists

**Volodymyr N. Bandera**

Temple University

## **My Eight Weeks as a Fulbright Senior Specialist in Ternopil: Advice Backed by Deeds**

During and since my Fulbright Fellowship in Ukraine in 1992, I have been involved in developing and supporting several educational projects in that country. In particular I have been instrumental in selecting, translating, and publishing seventeen top textbooks in the field of economics, business, and medicine. Several of these texts were distributed and tested at six summer workshops for instructors from diverse universities. In another project, I initiated and guided through publication a series of books from University Kyiv-Mohyla Academy titled «Global Perspectives,» consisting of Western «best sellers» by such luminaries as Nobel Prize winner Joseph Stiglitz and Zbigniew Brzezinski.

Because of my longstanding support of education in Ukraine, I have received various requests from Ukrainian academic institutions for similar support, and I have tried to help them by networking with several non-profit institutions and friendly philanthropists.

I received an invitation from the Ternopil Institute of Social and Information Technology (TISIT), a recently formed private college emphasizing social sciences, business, and international studies. Not surprisingly, the leadership of that institution is in the hands of Jaroslaw and Bohdanna Bakushewycz, who spent a year at the University of Cincinnati on a Fulbright fellowship. I must have done something right, because now I can pride myself on being on the TISIT Board of Trustees. Again, this honor obliges me not only to stand ready to give them good advice but also to provide tangible support for their library as well as for the research and publication projects of several of their faculty members. Being a Fulbright senior specialist opens up interesting opportunities for offering educational help in varied and tangible forms.



Professor J. Wanzer Drane and Professor Maryna Naboka

**J. Wanzer Drane**

Professor of Biostatistics, University of South Carolina.

Senior Fulbright Specialist at Kyiv-National University of Construction and Architecture.

For two weeks in July 2005 I was in Kyiv, Ukraine, as a Fulbright Senior Specialist. The purpose of my visit was to present lectures and lead seminars and workshops in a variety of subjects to professors, graduate and undergraduate students, and other interested persons. Out of 14 days in Kyiv, I ended up doing professional activities on 11 days.

## Richard Cornell

Emeritus Professor, Instructional Systems University of Central Florida, Orlando, Florida.

Host Institution: National Aerospace University, Kharkiv  
Dates of Grant: April 12, 2005 — May 9, 2005

As a Fulbright Senior Specialist during 2005, I helped develop pedagogy and strategies for Distance Education at the National Aerospace University in Kharkiv (KhAI). My task during my month-long assignment was to work with the Chair of the Department of Philosophy who wanted to develop an online course aimed at the humanities. Additionally I gave lectures in the form of a 24-hour course, and I met with administrators, faculty, and undergraduate and graduate students. Both within and outside the university I had many interesting and productive experiences. To spare readers the suspense of knowing the answer to the question, «Would you do this again?» I can only say, «YES!»

I was the first American to come to this institution, and one of my main accomplishments was to serve as a positive role model for American professors coming to Ukraine. Once on site, I learned that my host institution had hoped I could help forge an agreement between their university and the University of Central Florida, and I was able to get this in motion. I also showed them several different means of presenting information using technology and employing participative pedagogical strategies in the classrooms with both faculty and students. I analyzed their distance education needs for the coming decade and identified their near-term priorities. Beyond Kharkiv, I toured Kyiv and the Sevastopol area in the Crimea. The memories of my Kharkiv adventure remain strong in my mind and always will.

What did it all mean? What conclusions might be drawn from the experiences? The meaning of this experience for me is extreme gratitude to Fulbright and to my hosts in Ukraine and Russia, all of whom demonstrated a common core of good will, generosity, curiosity, intellect, geniality, and humanity. Indeed, if one of the pillars of Fulbright is to build common cultural bridges between and among peoples of our world, this experience proved it works beyond any doubt!

What conclusions can be drawn from this experience? The answer to this remains more elusive. Given the slow movement of change within organizations, any results from my teaching will most likely be long-term rather than immediate. Ultimately, with my ongoing communication and involvement, I envision significant and positive change to the benefit of both faculty and students. I continue to stay in touch with my Ukrainian colleagues at the university two or three times a week.

In larger terms, Ukraine stands at the brink of either success or a lack thereof. Its new status as a democratic republic brings with it a host of complexities, not the least being the need to build their own infrastructure. Education, health care, pension schemes, law enforcement, transportation, commerce, construction, banking, the service industries, and manufacturing are all in desperate need of reconceptualizing and building anew. This is a direct result of choosing the democracy path rather than remaining dependent on Russia's financial support.

This is not news to Ukrainians. The people and their leaders made the conscious decision to change their form of government and they are well aware that, in doing so, the process will be long and tedious. I remain struck by the unabashed optimism of the Ukrainian people. They are proud of their rich cultural heritage; they have endured countless wars over time, many of which devastated entire populations; and yet, they remain resilient and forward thinking.

From what I saw and experienced, I remain optimistic that Ukraine will develop its own unique national persona, one that manages to maintain its rich cultural past but emerge as a millennium nation. It will rebuild its infrastructure to meet the needs of its people and, in doing so; will reflect an energy and vibrancy unparalleled in their history. They do stand at the brink and with such an opportunity, the need for wisdom and responsibility must prevail. I am confident that the future of Ukraine will be one of prosperity and good will.

---

## Deborah S. Rosenfelt

Professor, Women's Studies, University of Maryland  
Senior Fulbright Specialist at Mykolaiv University

In March 2005, I was fortunate enough to visit Petro Mohyla University in Mykolayiv as a Senior Fulbright Specialist. My own background is in literature, but for many years now I have taught in the United States in interdisciplinary women's studies programs. At Petro Mohyla I was invited to give a short course to fifth-year students on the subject «Gender and Nation.» As I looked out at the engaged expressions of the students in my seminar, I was reminded of my graduate students in the

United States. It seems to me that students in both Ukraine and the United States are very serious, hard-working, thoughtful, and downright smart. Because some of you who read this will be going to the United States on Fulbrights of your own, I have been asked to reflect a little on some of the differences in graduate education that might affect your experiences in the United States.

First, in graduate schools in the United States there is perhaps more of an emphasis than in Ukraine on «theory»: literary theory, cultural studies, postmodern ideas about history, culture, and society, and so on. Some of this theoretical work is interdisciplinary (or transdisciplinary); graduate study at least in the humanities in the United States tends often to cross disciplines. Sometimes, there-

fore, you will be assigned readings that seem unrelated to your specific project, and it will be your task to figure out the connections among diverse readings and ideas. The emphasis is more on analysis, and less on mastering specific bodies of knowledge. (My own background is in the humanities, so faculty from the sciences and even the behavioral and social sciences might possibly disagree!) There are fewer classes required in a year of study in the U.S. than in Ukraine, but assignments at the graduate level are very demanding, and much of your final grade will probably depend on a major research paper that draws original conclusions from your research.

Second, we had some very good class discussions in my seminar at Mykolayiv, but not everyone participated, perhaps because of differences in language skills. In the United States, perhaps even more than in Ukraine, you will be expected to participate in class discussions, and your professors and classmates will be patient with you if your English language skills are less than perfect. If you do not understand some of the language or ideas, by all means go to your professor, or raise your hand in class and ask for help. American professors are required to hold office hours, and most of us really want to see our students personally and individually at that time — or in unscheduled sessions. We will even help you with writing papers if you need advice and editing, especially if you come and ask for help well before papers are due. (Not everyone in the United States is tolerant of heavily accented English, unfortunately. Americans are notoriously bad at languages, and many of us have a «tin ear»; you are FAR more linguistically adept than most Americans, many of whom speak and understand only one language, English!)

Lastly, as in Mykolayiv, the other graduate students in your cohort are your best source of both friendship and information. Get to know them, have study sessions with them, go out with them for pizza and beer. American graduate



students, like students here, are often very busy, since many of them hold jobs as well as taking classes. Yet most will respond warmly to gestures of friendship. The friendships you make with other students and the relations you build with your professors will ultimately matter perhaps as much as your academic work. Certainly that has been true for my own experience as a Fulbright scholar in Ukraine, where the hospitality of my colleagues and my students has made my stay as deeply memorable as my time in the classroom.

---

### John Berg

Professor at Suffolk University, Boston, Massachusetts

I came to Ukraine in June as a Fulbright Senior Specialist, attached to the University «Kyiv-Mohyla Academy.» This is a short-term program — my grant was for 30 days — so I knew that I had to hit the ground running. That was just what I did — on my second day in Kyiv, on the way to meet my host, Pavlo Kutuev, I tried to hop away from an oncoming car and fell flat on my face, smashing a tooth on a projecting cobblestone. You can imagine my thoughts of despair. Would my visit be ruined? Did I need to find a dentist? Could I stop the blood gushing from the bridge of my nose? Most important, what could I do? I spoke no Ukrainian and only a few words of Russian — all I could think to do was hold a handkerchief to my cuts until it was time to meet Pavlo in half an hour.

I need not have worried. In America, a crowd might have gathered, but would only have watched until the authori-

ties arrived. Ukraine is different, I learned. A woman passing by took complete charge, showing me where I needed to stop the bleeding and, after a long discussion (all in Russian) with others, accompanying me 300 yards uphill to a first-aid post in the railway station, where she turned me over to the staff, who efficiently treated my wounds and sent me on my way—my first lesson in Ukrainian culture.

The accident did slow me down a bit, but I was soon in the thick of it, trying to sandwich in the obligatory (and fascinating) sightseeing with intensive meetings and discussions with graduate students, researchers, think-tanks personnel, and faculty and staff of Kyiv-Mohyla. Among other activities, I was co-opted onto the committee interviewing Ukrainian applicants for Fulbright graduate scholarships in the US, and spent the next 4 full days interviewing 60 Ukrainian young people — an experience that proved to be an excellent way of learning about Ukrainian higher education.

What did I learn? First that there is widespread corruption in the universities; second that, despite that, many stu-



dents are very well educated, far more up-to-date in their fields than I would expect from their US counterparts; and third, that there are tremendous disparities among institutions. There is certainly much to reform, but my impression is that such reforms can be built upon a very solid foundation.

One of my major tasks was to meet individually with graduate students. I tried to offer helpful comments on their work, but often found that they were way beyond me in their understanding of their specialties. However, the awarding of advanced degrees in Ukraine seems to be even more whimsical than in the US, so that in many cases the student's major problem was not in doing or presenting the research, but in complying with the procedural rules of submitting an application. Here I think some big changes could be made — an opinion I think that I share with many Ukrainians.

The high point of my visit came in the last week, when I delivered two public lectures, on consecutive days, at Kyiv-Mohyla, «Will There Be a New 'New Left' in America?» and «Ralph Nader, the Greens, and the Crisis of the American Party System.» I had been warned that I might have no

audience, since the university was not in session — and was very pleasantly surprised to find myself speaking to a comfortably-sized group, drawn not only from that university but from Taras Shevchenko, and from the wider community. I was even more surprised when, after each of the very long lectures (due to the need for translation, each took about two hours), the audience did not just walk out (in America, most of them would have left before I finished!), but began immediately to make comments and ask questions, and appeared ready to do so forever—we finally had to end it to meet another appointment. This intense intellectual atmosphere was one of the real joys of Ukraine.

Life in Kyiv was fascinating. The contrasts are tremendous. The cultural resources are great — opera, two symphonic concerts, and a ballet my first week, and the weekly open-air concerts in Mariinsky Park were outstanding. Most exciting of all was the sense that everything was changing and growing. Little shops seemed to sprout out of the sidewalk like mushrooms (as did gambling dens, it must be added!) — I wish I had seen the city 10 years earlier, and hope sincerely that I will be back to see it two or three years in the future. I expect by then that everything will be different again.

#### SIDE BAR #1

by: Tanya Soluk, Business and Management Grant, «Management, Marketing, and Public Relations in Post-Soviet Cultural Institutions: The Ukrainian Case»

«Holy Guacamole» AKA- A Dictionary of Winter Things in Ukraine:

**Wipe-Out** — NOT a surfing term. Rather it's when someone slips on ice and slams into the ground full force. I execute these complex maneuvers very gracefully. Or the way Katerina puts it, "Wow, that was good. It had a very distinct beginning with a little slide and glide, middle with some suspense that you'd save yourself, and end with the inevitable crash." Better than the Olympics!

**Murse** — contraction for «men's purse» which every guy in Ukraine carries. It's sort of like a really mini accordion briefcase on a wrist strap. We've tried without success to get expat guys to carry them, but they won't take any bet that mentions a murse.

**Horilka** — aka vodka. Best story I've heard: during the really bad minus 30 degrees celcius weather a zookeeper decided to give the elephant a bucket of horilka to «keep it warm.» Ironically, the drunken elephant then went on a rampage and destroyed the zoo's heating systems. By the way, this was in Russia, not Ukraine.

**Chili-Bake Off** — at the Marine House. Just when you're getting tired of meat and potatoes, and more meat and potatoes in all their various Ukrainian forms, the new embassy intern invites you to the marines' home/party headquarters for a chili bake off. My new vision of heaven has thirteen forms of chili in it. Ok, maybe twelve because the chili with the spaghetti in it was just plain weird.

**Ukrainian Jeans** — Never in my life did I think I'd buy, let alone wear, a pair of jeans that are embroidered, beaded, sequined, false pearl-ed, and bedazzled all at once. They are also fleece lined. Alleluia!

**Guacamole** — ast weekend, four of us Fulbrighters gathered around a kitchen table in L'viv and had an avocado. I didn't even know you could get avocados in Ukraine, but Michelle had located and bought one and made guacamole. Yum. Who'd have ever thought one avocado could make so many people sooooo happy.





## Фулбрайтівські молоді викладачі та дослідники Fulbright Junior Faculty

### Наталія Бідасюк

викладачка Хмельницького національного університету,  
аспірантка Інституту літератури ім. Т. Г. Шевченка НАН  
України.



Перше диво, пов'язане з програмою ім. Фулбрайта, сталося ще до початку стажування. Я вивчаю азійсько-американську літературу в контексті американського мультикультуралізму і особливу увагу приділяю творчості американської письменниці індійського походження Бгараті Мухерджі. І саме її ім'я стояло в графі «науковий керівник», коли я отримала документи зі США! Мене охопили радість і жах одночасно. Як мене зустріне шанована у світі літератури Автор? Але професор Б. Мухерджі дуже тепло мене привітала і допомагала протягом усього року. З зацікавленістю у співпраці зустріли мене науковці кафедри англійської мови Університету Каліфорнії у Берклі. Я була бажаною гостею на їх лекціях та семінарах, дискусіях та круглих столах, святкуваннях та культурних заходах. Неодноразово мене запрошували розповісти про українську культуру, літературу, політичне та економічне життя. Ці теми цікавили абсолютно всіх.

Другим дивом можна назвати те, що жінка, у якої я знімала кімнату, в минулому була викладачкою, видрукувала роман і теж займалася дослідженням мультикультурної американської літератури. Я навмання вибрала оголошення про кімнату, а опинилася у будинку-бібліотеці зі скарбами азійсько-американської літератури. За весь термін проживання у Дороті Струп я не чула жодного слова про світло, газ чи воду. Але вона зробила все можливе, щоб я знала про кожну лекцію чи зустріч з письменником, які відбувалися у радіусі 100 миль навколо Берклі.

Саме місто так і залишилося осередком неформальності ще з часів хіппі. Ніхто не переймається зовнішнім виглядом або тим, що приготувати на обід. Однак за квитками на будь-яку виставу, концерт чи іншу цікаву подію стоять черги. Інститут міжнародної освіти допомагав усім фулбрайтівцям зустрічатися та проводити час разом. Не перелічити всіх екскурсій, опер та балетів, на яких ми збиралися з різних куточків Каліфорнії.

Проте я не забувала про головну мету мого перебування. Я мала змогу взяти участь у конференції Асоціації азійсько-американських досліджень в Атланті (Джорджія) та в конференції «Імперія, порубіжжя та порубіжні культури» в Каліфорнійському університеті в м. Станіслаус. Статті «Бгараті Мухерджі: шлях до американської літератури» та «Інтертекстуальність як засіб зображення американської гетерогенності (на

прикладі роману Б. Мухерджі «Володар світу»)» вийшли друком в українських наукових журналах.

Неможливо переоцінити роль Фулбрайтівського гранту в моєму житті: я завершила цікаве дослідження і знайшла матеріал для його продовження та розширення; я здобула нових друзів та перспективи подальшої співпраці з американськими колегами; я зібрала книги для літературного центру в м.Хмельницькому. Дякую!

### Валентина Хархун

Для кожного з нас, переможців фулбрайтівських програм, «американський» рік відкриває безмежні перспективи. Це безперечна істина чи, сказати б, аксіома. Реалізувати творчі амбіції, побувати в новому інформаційному просторі, здобути неоціненний викладацький досвід — це щоденні реалії «фулбрайтівського» року. Тут можливий увесь спектр творчо-пошукової енергії: шукати і знаходити, прогнозувати й підтверджувати, доводити й спростовувати. Моє чотиримісячне перебування в Пенсильванському держуніверситеті — це один із прикладів «відкриття» такої перспективи: я знайшла наукову літературу, необхідну для виконання мого проекту, планую взяти участь у кількох конференціях, готую кілька статей.

Багатоликий американський світ відкриває перед тобою необмежену життєву перспективу — це світ, який тобі довіряє. Він, сказати б, уважний до кожного, не

порушуючи водночас межі твого приватного «я». Мене вразили і зворушили слова, адресовані тим, хто вперше переступив поріг університету: «Пам'ятай, тут завжди є той, хто вірить у тебе».

Тут, у США, якось виразніше відчуваєш контури свого національного «я». Мені пощастило потоваришувати з колегами з багатьох країн: Туреччини, Німеччини, Пакистану, Індії, Японії, Китаю, Кореї. Часом здається, що перебуваєш у макросвітовому масштабі маленького американського міста. Ця вражаюча «географічна» перспектива «коректує» відчуття твоєї присутності у світі.

«Поетичною розмовою зі світом» я називаю свою участь у поетичному вечорі «Founding Translation: World Poetry Read by World People», де я серед 20 моїх колег із різних країн світу мала можливість продемонструвати красу українського поетичного слова. Як неоціненний досвід я розцінюю участь у «Women's Intercultural Book Groups Program», де жінки з кількох



країн аналізують «жіноче письмо». Найбільш плідною й результативною вважаю мою підготовку до презентації «Естетичні й ідеологічні перспективи «нової» української літератури». Маючи 10-річний викладацький досвід, я вперше зазнала великих труднощів, відповідаючи на запитання: чим ми, українці, наша культура й література, зокрема, можемо зацікавити

світ? Які альтернативні українські проекти ми можемо запропонувати? Звідси, так би мовити, з просторової дистанції, звичні, здавалось би, речі оцінюєш по-іншому, скидаючи обважнілий радянсько-тоталітарний досвід мислення і відчуження. Ти раптом інакше усвідомлюєш своє «я», обрії свого існування.

### Ельміра Муратова

доцент кафедри політичних наук Таврійського національного університету ім. В. І. Вернадського (м. Сімферополь), проходить стажування у Центрі з вивчення Росії, Східної Європи та Євразії при Канзаському університеті м. Лоренс штату Канзас, де виконує проєкт «Політичний іслам на пострадянському просторі». Гарна можливість відвідати заняття і просто поспілкуватися з відомими спеціалістами у даній галузі допомогли їй по-новому розглянути деякі цікаві моменти сучасності.

Канзаський університет відомий своєю багатою бібліотекою, в тому числі, там є великий фонд російськомовної літератури. База даних бібліотеки забезпечила Ельмірі доступ до електронних матеріалів багатьох бібліотек світу.

Канзаський університет часто запрошує видатних особистостей. Незабутнє враження у Ельміри залишилось від зустрічі із Лехом Валенсою, Михаїлом Горбачовим, Салманом Рушді.

Одним з основних результатів стажування у США Ельміра вважає обмін досвідом з представниками різних країн і культур. Вдалося оз-

найомитись з науковими роботами американських і європейських колег безпосередньо по темі її дослідження, а деякі з книг стали просто її настільними книгами. Як один з результатів перебування у США Ельміра констатує удосконалення свого навчального курсу «Політичний іслам у СНД». Вона вважає, що консультації з науковим керівником, можливість відвідувати будь-які лекції і семінари, знайомство з новими методами викладання, а також хороша підбірка відеоматеріалів допоможуть зробити цей курс дійсно передовим і цікавим для українських студентів. Ще одним важливим результатом свого стажування Ельміра вважає написання декількох наукових статей.

Безумовно, стажування у США — це не тільки академічна робота, а й спілкування з пересічними американцями, знайомство з їхнім способом життя, культурою, традиціями. Звичайно, цей процес супроводжується різними комічними ситуаціями. Наприклад, на самому початку стажування її дуже потішив її науковий консультант — директор Центру з вивчення Росії, Східної Європи та Євразії, професор, який допомагав прибирати в її апартаментах. Цей образ американського професора з віником у руках дуже відрізняється від того, що вона бачила вдома в Україні.



Лех Валенса з Ельмірою Муратовою



### Ігор Олексів

доцент кафедри менеджменту і міжнародного підприємництва Національного університету «Львівська політехніка», проходить стажування у Вірджинському політехнічному інституті та Університеті штату Вірджинія (Virginia Polytechnic Institute and

Virginia State University) в школі бізнесу Памплін (Pamplin School of Business). Ігор працює над проєктом «Прийняття управлінських рішень на засадах багатостороннього аналізу діяльності підприємства».

Ігор захоплений прекрасними умовами для роботи: чудовою бібліотекою та можливостями спілкування з провідними спеціалістами у сфері менеджменту. Робота в новому середовищі зі значно більшими можливостями щодо отримання інформації допомогли йому зрозуміти необхідність застосування нових нестандартних підходів до наукових досліджень, які є суттєво відмінними від українських. Традиційні для американської науки стратегії наукового дослідження в сфері менеджменту, такі як, зокрема, експеримент, дослідження проблеми на прикладі конкретного підприємства та кореляційний аналіз, не завжди використовуються в українських дослідницьких установах. Підписка на провідні видання у сфері менеджменту та економіки дозволяє значно ширше розглядати проб-



леми менеджменту в цілому та, зокрема, прийняття управлінських рішень, що є темою його проекту. Все це зумовило необхідність перегляду деяких цілей проекту з метою його осучаснення та приведення у відповідність з основними вимогами до якісного наукового дослідження. Разом з тим, тематика та більшість цілей проекту виявились достатньо актуальними та оригінальними для сучасного стану наукових досліджень проблем прийняття управлінських рішень. Дуже помічними з точки зору реалізації проекту стали бесіди з членами кафедри та відвідання лекцій, які проводяться гостьовими доповідачами. Розмова з

людьми з докорінно іншим світоглядом дозволяє час-то подивитись на проблему з абсолютно іншої точки зору. Разом з тим при здійсненні наукових досліджень доцільним є також використання досвіду, набутого в Україні. Ігор вважає, що комбінація українського та американського досвідів можуть привести до несподіваних та цікавих результатів.

В цілому, підкреслює Ігор, Програма імені Фулбрайта дає неоціненний досвід та знання, які доцільно використати для розбудови власної держави та сприяти зростанню порозуміння між українським та американським народами.

### Василь Старко

доцент кафедри прикладної лінгвістики Волинського державного університету в м. Луцьк, проходить стажування з серпня 2005 р. по червень 2006 р. в Університеті штату Нью-Йорка у м. Олбані з метою укладання англійсько-українського фразеологічного словника.

За час, що минув під час гранту, йому вдалось підготувати частину словника. Василь планує опублікувати результати свого дослідження у США і вже подав доповіді на чотири конференції.

Надзвичайно цікавою для Василя була робота перекладачем на презентації Владислава Каськіва — лідера політичної партії «Пора» і радника Президента України про Помаранчеву революцію в Україні. Ця презентація відбулася у С'єна Коледжі (Siena College) в м. Лаудонвіль (Loudonville) штату Нью-Йорк. Зокрема, цікавим для нього був турботливий захист американської охорони.



Мирослава Антонович, Леся Ставицька, Оріся Демська-Кульчицька та Василь Старко в Колумбійському університеті (м. Нью-Йорк)

#### THE DAY TO DAY STUFF

by: Tanya Soluk, Business and Management Grant, «Management, Marketing, and Public Relations in Post-Soviet Cultural Institutions: The Ukrainian Case»

#### «Language Barriers»

One time Libby and I were checking out apartments because the Libby hadn't rented one yet. The woman showing us the apartment spoke only Russian. Libby spoke English and a little Russian. Our driver, Edik, speaks Russian and Ukrainian, but no English. The system we worked out was that the lady would speak to Edik in Russian. Edik would translate her words into Ukrainian for me. Then I would translate into English for Libby. If Libby had a question we

did the reverse. If we were lucky we managed to get the general meaning through. Bumping into the language barrier like this was ridiculously funny, and Edik and I couldn't stop chuckling about our international game of "telephone" during the drive back to the Fulbright office.

#### «Keeping House»

Dealing with the soviet vacuum cleaner is like dealing with a deformed bird. It whistles, it whirs, it wheezes, and it blows disgusting air into my face. It has a trunk and a snout, and it rolls along behind me on the floor. It is duct taped in three separate places and, like so many things in this country, it is a miracle it works. Once I accidentally kinked its snout, and I thought the bird was

going to explode. It does however get pretty decent suction, and it didn't take me very long to vacuum the apartment. Figuring out how to empty the dirt is going to be a whole other adventure that I shall save for a later date. For now my goal is to make mom proud and vacuum once a week.

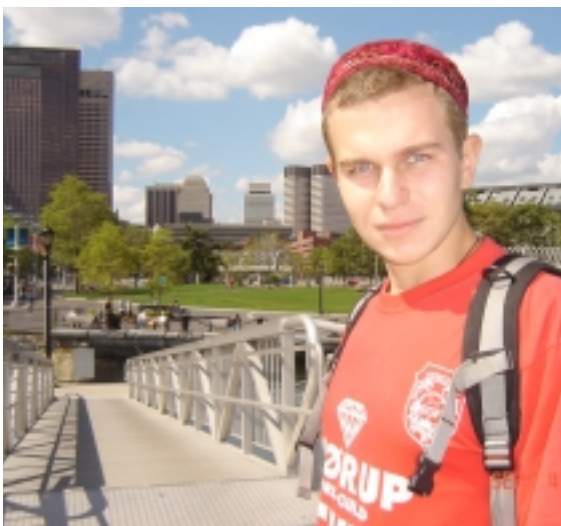


## Фулбрайтівські студенти Fulbright Students

### Tetyana Boryak

from Kyiv Taras Shevchenko National University is currently a Fulbright student at the University of Kansas, Lawrence, getting a Master's in History (2004–2006.) Below is the description of the Program in her own words.

As a Fulbright scholar during 2004–2006, I worked at Kansas University on my Master's degree in Modern East European History. I took courses in different departments and worked on my own research projects within the framework of my graduate seminar courses. The first semester was difficult because the professors used methodology that I had never worked with before: sometimes in class I had no idea what was taking place, but as time passed I became acquainted with the system. I also had the very interesting opportunity of interning at the Holocaust Museum in Washington, D.C. I hope to publish two of my research papers in American journals, and working with materials in the Kansas University library and other libraries has given me several ideas for other research projects. I am currently at Kyiv National Taras Shevchenko University, and in June 2006 I will receive my M.A. degree from Kansas University.



### Олексій Бурчевський

студент Київської державної академії водного транспорту ім. Дмитра Сагайдачного, розпочав свою навчальну програму в Бостонському відділенні Масачусетського університету в 2005 році.

У Бостоні — зеленому і культурно різноманітному місті, поряд з англійською мовою в центрі міста можна часто почути німецьку або й російську мови. Олексій вважає, що йому дуже пощастило з місцем навчання. Здобувши в Україні ступінь спеціаліста з права, він присвятив свій фулбрайтівський проект вивченню конфліктних ситуацій, які виникають між мусульманськими спільнотами і немусульманським оточенням на місцевому рівні. До початку стажування він розглядав цю проблему як суто соціологічну. Але, як виявилось, предмети, які викладають в Масачусетському університеті, дуже близькі до рідної йому юридичної тематики і водночас дозволяють виконати його фулбрайтівський магістерський проект. Навчальна програма є значно ширшою ніж він уявляв собі до цього. Вона складається, зокрема, з теорії переговорів, корпоративних конфліктів, практики в судових установах, а також з питань етнічних і релігійних конфліктів.

Олексій є наймолодшим серед студентів магістеріуму (нещодавно відсвяткував своє 22-річчя, в той час як середній вік на курсі — 30 років) і тому відчуває себе дещо незвично.

### Nataliya Hrytsyshyn

from Lviv Academy of Commerce is currently a Fulbright student at Brandeis University, getting a Master's in Economics (2005–2006).

Brandeis is considered one of the leading research universities in the United States. It is a private, Jewish-sponsored University, founded in 1948 and named after the Supreme Court Justice Louis Dembitz Brandeis. As a Brandeis student I am allowed to take courses at several other schools in the Boston area, such as Tufts University, Boston College, Massachusetts Institute of Technology, and Northeastern University. It is great to have so many opportunities.

More than 5000 students study at Brandeis, representing altogether 101 countries! It is very nice to work in groups with Chinese, Indians, French, and German students. I am finding out many interesting details about the political and economic situations in different countries.

As an international student at Brandeis, I in turn share information about my country. Sometimes I feel myself as a historian, teaching courses on the past and modern history of Ukraine. Obviously, the students at the International Business School where I study know very, very little about



Ukraine, and that is why I see it as my pleasant duty to tell them interesting facts about my country. Many of them, however, have heard of the Orange Revolution, and about that, believe me, I can tell them a lot, because I participated in it myself. At other times I feel myself as a chef, cooking Ukrainian dishes. And people love them!

I have heard much about «culture shock,» but felt none. Far from being homesick, I feel comfortable being here.

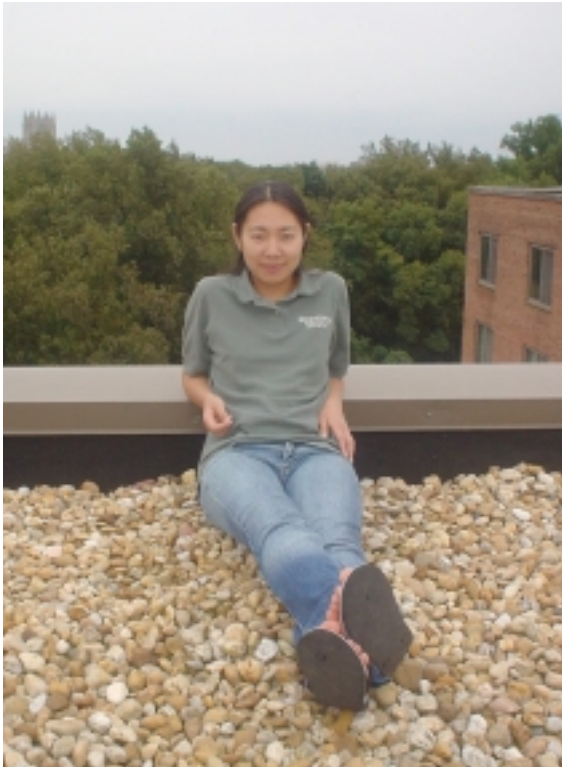
### Дмитро Губенко

магістр Національного університету «Києво-Могилянська академія», навчається за магістерською програмою «Масові комунікації» в Університеті штату Каліфорнія, м. Нортридж. За час перебування у США з 2004 року Дмитро відвідав Університет Південної Кароліни в штаті Колумбія, Університет штату Каліфорнія в Лос-Анджелесі, Університет штату Каліфорнія в Берклі, Каліфорнійський технічний інститут, Університет Огайо в м. Атенс, а також Університет Торонто в Канаді.

Під час гранту Дмитро ознайомився з останніми тенденціями в теорії масових комунікацій, а також з політичним, культурним та громадським життям Сполучених Штатів Америки. Він працює над магістерською працею «Рамковий аналіз (Frame Analysis) висвітлення президентських виборів та Помаранчевої революції 2004 року в Україні у газетах «Нью-Йорк Таймс» та «Ізвестія». Дмитро презентував її частину на міжнародній конференції «Global Fusion 2005: Global Media, Culture, and Health», що відбулася 30 вересня — 2 жовтня 2005 року в м. Атенс, штат Огайо і планує опублікувати остаточні результати свого дослідження у вигляді статті до одного з американських наукових журналів.

Під час стажування Дмитро мандрував Північною Америкою, побачив не тільки основні регіони США, але й Мексику та Канаду.





#### **Natalya Kim**

from National Law Academy of Ukraine, Kharkiv, describes her experience as a Fulbright student at American University's Washington College of Law.

During the academic year 2005–2006 I was a candidate for the LL.M. degree. I participated in the International Legal Studies Program, which unites, 138 international students from more than 50 countries, and I have so far spent my time at the law school focusing on international protection of human rights and on intellectual property.

Besides the law school, American University has many other schools, such as International Service, Business, Art, Economics, and Theology. In comparison with other universities that I know of through my contacts with other Fulbright grantees from Ukraine and elsewhere, American University stands out for its academic and social life. Every week we are offered a range of meetings, discussions of current events, conferences, social events, presentations, and different types of panels and workshops which I personally find of great help. These activities have been a crucial benefit to my academic work, while also giving me a very important opportunity for networking in the United States and allowing me to broaden my interests and horizons.

Another advantage has been the international community by which I am surrounded. I have the chance to communicate directly with people as with the representatives and ambassadors of their countries, and to receive from their perspective acute insights regarding their country's political, economic, social, and cultural identity. I have got a deeper understanding of cultural diversity and of other methods of thinking that exist in the contemporary world. The International Legal Studies Program is a wonderful opportunity to find new friends and at the same time to represent Ukraine to the «new generation of intellectual elites.»

During my 1-year program I have enjoyed as well all the fascination of Washington, D.C. This city is a unique combination of professional and internship opportunities on the one hand, and an enormous number of places to visit such as museums, galleries, exhibitions, official establishments, and entertainment activities on the other.

The results so far of my studying include a deeper approach to my selected topic, an exposure to the Socratic method of teaching, and a profound focus on individual study.



#### **Victor Khanzhyn**

from Mykolayiv Petro Mohyla Humanites University is in the Master's Program in Economics at Brandeis University, MA. Below is the description of the Program in his own words.

From the very moment when I learned that I was a 2005 Fulbright finalist, my mind was dominated by thoughts of going to America. I imagined new people, new cultures, new opportunities. And once I stepped off the plane that would take me overseas, I imagined myself in the shoes of Columbus. Since I arrived I have indeed met a lot of people, seen different cultures, and enjoyed terrific opportunities.



Academic life is full of «fun,» as they say in America, and if you are serious about your studies, then «fun» means «challenging.»

In the dormitory where I live, the expression «small world» has concrete meaning: just walking down the corridor you can meet Brazilians, Indians, Greeks, and Koreans. Living in an international dorm is the one of the greatest experiences you can have. A few weeks after the beginning of semester, the barriers among languages just fall. It is a great feeling to work on a class project together with a group of people from different countries and backgrounds.

«I hope you are socializing well,» wrote one of my friends in a letter. Yes, with new people and new cultures. There are so many ways to «get involved» (another local expression), through the many student organizations, such as the Student Council, the Muslim Student Organization, or even the Global Friends of Japan, where members are bowing in a friendly welcome.

Now I totally advocate the idea that the best way to learn your own culture better is to go abroad. New people, new cultures, new opportunities: enriching, empowering, and exciting!

---

### Marta Kondratyuk

from Kirovohrad State Pedagogical University is in the Master's Program in Comparative Literature at State University of New-York, Stony Brook (2004–2006).

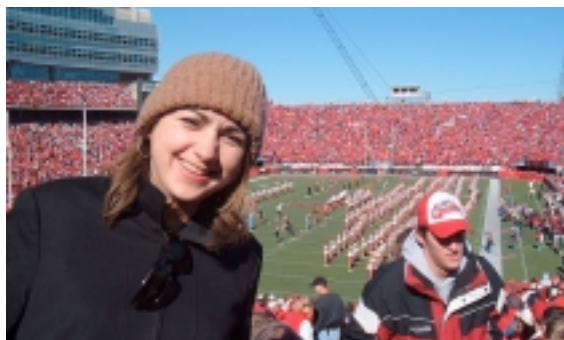
The year 2004 was a turning point in my academic career. I received a Fulbright Graduate Student Fellowship and became a graduate student of the Comparative Literary and Cultural Studies Department at the State University of New York at Stony Brook. The award sponsored my two-year study (2004–2006) towards a Master of Arts degree in Comparative Literature.

Prior to the application I had been a graduate student (aspirant) of the Ukrainian Literature Department at Kirovohrad State Pedagogical University. My dissertation project dealt with contemporary Ukrainian novels of multiple temporalities. While scrutinizing seven novels through a content-form lens, I often wondered how the subgenre manifests itself in other national literatures, how it fits into a post-modern theoretical framework, and what alternative methodological approaches can be employed in analyzing it. My M.A. thesis is devoted to the transformations within the historical novel genre in postmodern conditions in general, and to split-time novels in particular.

Stony Brook enrolls 22,355 students. The faculty-student ratio is about one faculty member for every 14 students. My two Stony Brook academic years (2004–2006) have turned out to be a challenging, stimulating, enriching, and enjoyable time for me.



The SUNY atmosphere has been very challenging because it has encouraged me to be proactive: I attended a number of public lectures, participated in graduate students' colloquia, and observed undergraduate classes. This extracurricular activity enriched me professionally and personally.



---

### Olena Kovtun

from Horlivka Pedagogical Institute of Foreign Languages is a Fulbright student at the University of Nebraska, Lincoln, Master's Program in Educational Administration (2004–2006). She writes:

«Hello. My name is Olena Kovtun, and I am from Ukraine. I understand that you probably know geography better than I do and will easily find it on the map ... I came to the United States as a Fulbright scholar and would like to



talk to you about the multiple advantages of going to college.» These were the words I was reviewing in my mind as I prepared to make my presentation.

I was sitting in a high school classroom on the Native American reservation in Pine Ridge, South Dakota, waiting for the start of the eighth-grade World Geography class. While I waited, I stared at the colorful maps and the stacks of glossy books and magazines around me, and I thought how lucky these children were to have all those resources that I hadn't had. To me, considering the general poverty of the reservation, this was a sign of the value that people here placed on education.

I was visiting this reservation with fifteen fellow students from the University of Nebraska-Lincoln, who had volunteered to teach here during their Spring Break rather than go to the usual exotic destinations that most college students choose. Our Alternative Spring Break was a «service-learning» trip, and it turned out to be just as exotic and exciting as Cancun, Mexico, or Las Vegas.

Ten minutes after the class was supposed to begin, the children started shuffling into the room. Nobody seemed overly excited by the fact that a stranger was there, not even after I stood up, smiled widely, and said «Hello. How is everybody doing?» Something was telling me that being from Ukraine and a Fulbright scholar may not ring any bells with anybody, so I decided to switch to a simple geography lesson.

“I am from Europe,» I said. «Does anybody know where Europe is?» After a 5-minute search for the word «Europe» on the map, one of the most vocal ones said, «It's across the water.» I confirmed that revelation and asked some follow-up questions to help identify the name of that water. I thought we were doing very well in exploring the map, so I asked the students to find the eastern part of Europe, thinking that, once they were there, they would find my country in no time. Hoping that I wasn't giving too much away, I prompted them: «It's in the southeast of Europe, it borders on Russia in the east, and it is washed by two seas.» After a quick, agitated search, the winning look in the eyes of one of the students led me to believe that Ukraine was found. «I know what it is!» he shouted in excitement. «It's Norway!» Genuine surprise in my eyes gave way to other guesses as the students kept reading names off the map: Finland, Sweden, Great Britain. As much as I hated to disappoint them, I had to say it was Ukraine and show them where it was to save time searching for it.

“Do you speak Ukrainian?» This was the question that followed. Realizing that Ukrainian sounded so much cooler, I had to say I spoke Ukrainian. The geography lesson turned out to be a fun discovery game. And, believe it or not, we did end up talking about the multiple opportunities for obtaining scholarships to go to college for both Native Americans and Ukrainians... Or should I say, Ukrainian? My experience on the reservation in Pine Ridge was one of

many learning experiences I have had during my Fulbright award period, which runs from 2004 to 2006.

I am affiliated with the University of Nebraska-Lincoln (UNL), the state's land-grant university and the only comprehensive university in Nebraska. Recognized by the Legislature as the primary research and doctoral-degree granting institution in the state, UNL is one of the top 50 American universities in the number of doctoral degrees granted annually. The total student body of UNL is 21,792 (2005). As a member of the Big 12 Conference, the University of Nebraska-Lincoln is known for its athletes, the «Cornhuskers,» who compete in 22 sports.

My project is to study the effect of the attack of September 11, 2001, on the recruiting of international students in four different institutions of higher education in Lincoln, Nebraska. When my research is complete, I believe that it will be of great use to UNL and to other institutions in their international recruitment strategies.

Meanwhile, during my stay at UNL I have already accomplished a number of other goals. First, my academic program in Educational Administration and three different internships have expanded my knowledge of the American system of education and equipped me with solid supervisory skills. I have been actively involved in the International Student Organization. This organization has not only given me a lot of exposure to people of different countries and helped me develop a better understanding of their cultures, but it has also strengthened my organizational and communication skills. I was accepted into the national leadership honor society, Omicron Delta Kappa, and appointed an International Student Representative in the student government.

My other accomplishments pertain to the opportunity to educate American citizens about international students in general and Ukraine in particular. I have done numerous workshops about working with international students, as well as presentations about Ukraine, including one about the elections in Ukraine for the Lincoln chapter of the United Nations Association.

### Oksana Parylo

from National University of Ostroh Academy is currently a student at Southern Illinois University at Carbondale. Below are her speculations about Ukrainian and American education systems.



The Ukrainian and American education systems are different in many ways: in methods, approaches, and forms of assessment. Similarly, the teachers differ in the manner in which they teach, behave, and talk. However, there is something that unites the teachers from both continents: a negative attitude towards supervision. In both countries teachers perceive supervision as control, evaluation, and inspection, and therefore they resist it. However, supervision can be a highly effective means of teacher development, if it is initiated by the teacher and conducted by a professional observer. This interactive, democratic, and teacher-centered supervisory style is called clinical supervision.

Clinical supervision is a process with three main components: the planning conference, systematic observation of the lessons, and the feedback conference. This kind of supervision is effective because these steps make the observation correspond closely to the teacher's needs.

Today clinical supervision is actively used in many school districts of the United States. Positive reviews by teachers who have been supervised can be found in education magazines, books, and on-line resources. In Ukraine, however, the presence of another adult in the classroom (be it another teacher, principal, or public visitor) is still unwelcome by both teachers and students. Nevertheless, it is time to rethink teacher supervision and evaluation, as clinical supervision seems to be an effective strategy for improving both teaching and learning.

### Liudmyla Pustelnyk

editor of «Ukraine» journal is in the Master's Program in Political Science at Western Michigan University. Following are some of the lessons she has learned about being a graduate student in the United States.

When the university says «students are to be independent in their studies,» this means that students are totally responsible for their learning process. University professors put students on the right path, but the students' success on this path is determined by their own hard work and persistence. You are responsible for understanding the material, providing yourself with text-books and on-line sources of information, writing essays for every class, etc. Usually some text-books can be found in the library, but most of them not. This doesn't mean, however, that you are obliged to purchase them. Usually my classmates and I shared the books, giving them to each other for making copies of the necessary chapters.

In one of my classes we had to write a critical review of the reading for the coming seminar. The paper had to be submitted electronically the day ahead no later than 8 a.m. I was late by a couple of hours. My paper was rejected by the professor without any excuses. Consequently, instead of seven papers during the semester I had to write eight, to make up for the one I had turned in late. Yes, I was mad at the professor, but there was nobody to blame except myself.

Be prepared for a lot of reading: it was almost routine that we had to read two or three books (200–300 pages each) for our weekly seminar on comparative politics. Be ready for active participation in class discussions, and be aware that you must be persistent to get a chance to be heard:



some students dominate the whole seminar trying to be the only «soloists» in class.

The professors know that you are an international student and that English is not your first language. Don't feel embarrassed if the professor advises you to go to the writing center to improve your writing skills. When I heard this advice for the first time I felt almost ashamed: was my English so poor? My professor explained to me that this is not only a matter of knowing English: academic writing has its rules, and you are to follow them. It was a kind of relief to meet not only international students, but Americans as well who applied for assistance at the writing center. It is absolutely free, and it works: my writing skills (and grades) improved significantly after a couple of visits to the university writing center.

## Юлія Ткачук

аспірантка Інституту літератури Національної академії наук України, проходить стажування за магістерською програмою «Компаративістика та світова література» в Університеті штату Іллінойс, м. Урбана-Шампейн, де працює над проектом «Українська національна ідентичність у сучасній американській та українській літературах».

Комічні ситуації траплялись з Юлею майже щодня. До свого досвіду, набутого потягом трьох місяців перебування у США, Юля зараховує, зокрема, навички, отримані в побуті: приготування омлету у мікрохвильовці, зміну уявлень про категорії «мале», «середнє» та «велике» стосовно кави. Бо коли в перший день у США вона замовила



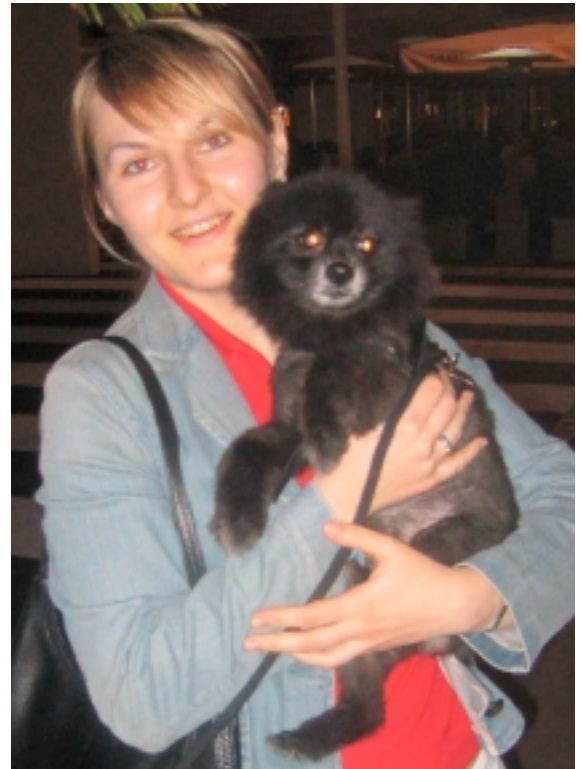
«середню» каву і отримала відерце напою, який віддалено нагадував міцну каву, до якої звикла, просто не знала, як людина може випити за один раз півлітри кави і куди подіти залишки після майже годинного двобою з напоєм. Але, як виявилось згодом, поняття розміру не скрізь однакове. «Маленьку» порцію будь-якої їжі теж важко з'їсти, а от «середня» порція десерту — шоколаду, морозива, тістечка — це в українських реаліях «на один зуб». Щоб добре по смакувати шоколадом, Юлі потрібно було 16 американських порцій... Але, зрештою, після трьох місяців у США Юля навчилась брати з собою конспекти чи книжки до спортзалу і вчитись прямо там, хоч спочатку це здавалось дуже дивним. Щоправда, американські студенти ще й конспектувати / підкреслювати / писати зауваження на полях примудряються, крутячи педалі велотренажера.

## Maryna Vaschenko

As a candidate in the master's program at Boston University in educational administration and curriculum planning, Maryna Vaschenko from Mykolayiv Petro Mohyla Humanities University has had the opportunity to experience and examine the many meanings of the term «academic freedom.» As she sees it, the term has many definitions: the freedom of a person to pursue or not pursue education, the freedom of students to select curricular options, the freedom of instructors to teach truth without fear of retaliation by administrators, and the freedom of the university to decide upon the structure and content of its academic programs. She is particularly interested in the last aspect of academic freedom, that is, the right of universities to design their own curricula.

Because in the United States there is no central federal authority for university education, she points out, different states are individually responsible for their university systems. Using as a test case Boston University, and in particular the Teacher of Foreign Language Program within its School of Education, she has explored how much freedom universities in Massachusetts have from the state, and how Boston University uses the trust and freedom granted to it.

She concludes that BU has some freedom to design its curriculum, but that it is also limited in its freedom by the need to meet state requirements. The Massachusetts Commissioner of Education must approve any programs for preparing teachers and has published regulations explaining what requirements must be met, including a test for teachers seeking licensure that measures specific subject matter knowledge and pedagogical knowledge. The regulations do not outline or recommend what courses should be taught, but since any program must show



that its graduates are able to pass this test, it becomes evident, says Vaschenko, that universities in Massachusetts must to some degree design their teacher education programs to correspond to the test, so that their students obtain enough knowledge and skills to pass it. Thus, in the case of BU's Teacher of Foreign Language Program, the university has prescribed the liberal studies and professional studies components of its program, but the subject matter knowledge requirements in its program correspond directly to the requirements in the state's published regulations.



### Світлана Матвієнко

перебує в Університеті Міссурі в штаті Колумбія з серпня 2004, працюючи над проектом «Film and Still in a Palimpsest Relationship: Eyewitness and the Body». Під час гранту Світлана відвідала також Нью-Йоркський університет у Буффало, Гарвардський, Корнельський, Колумбійський, Стенфордський університети, Університет Каліфорнії у Берклі, Університет Джона Гопкінса та Інститут мистецтв у Сан-Франциско.

Відвідання численних музеїв у Нью-Йорку, Чикаго, Сен-Луїсі, Сан-Франциско, доступ до колекцій фільмів — від архівів до звичайних відео-крамниць, досвід курсів фотографії, а також кілька надзвичайно важливих знайомств дещо змінили тему її дослідження, скерувавши в бік візуальних студій. Однак в центрі її уваги все одно залишається глядач і його відчуття, самосприйняття, рефлексія з приводу його власного візуального досвіду.



The talk-show team and crew at the former detention camp ran by Israelis until the year 2000 in the South of Lebanon.

### Olena Feduk

Spent 2001–2002 earning an MA in Indigenous National Studies at the University of Kansas. She continues to expand her horizons and lately participated in a television project of the European Union on the Euro-Mediterranean partnership in Lebanon.

The show was to engage people from different countries of the «Arab» and «European» worlds. What the project revealed was that to draw lines between the two worlds, to define their boundaries and spheres of influence, is practically impossible. First and foremost, each of these world-categories involves too much diversity and mixture for it to be anything more than just a nominal «Arab» and «European» concept. Second, each world-category is so deeply intertwined with many others, that to separate them

in places like Lebanon, Germany, Turkey, or many other places around the world would be to take away a great chunk of the places' histories, cultures, cuisines, etc. The project did an amazing job of revealing the intricacy of people's destinies and relations, and of demonstrating how impossible it is to maintain these categories even where there are clearly defined state boundaries and a clearly formulated notion of citizenship.

Despite all the categorization, or maybe precisely against its background, the interaction among the participants turned out to be incredibly rewarding. All eight of us came from very different academic, cultural, religious, and political backgrounds. On our visits to different places in Lebanon, we could see how the categories we talked about were not merely verbal categories but rather they had a direct impact on real people's lives through political legislation and social and educational policies. This responsibility and the fact that we would have to say something to these people from the screens of televisions made us, the participants, extremely considerate of each other's perspectives and measured in our own conclusions. The intense exchange of our thoughts and ideas about solutions, and our interpretation of the sources and the possible outcomes of the situation in the region, went on among the participants practically non-stop. All of it was transformed into six hours of show, which is just the tip of the iceberg containing the intensity and diversity of our Lebanese experience.



### Тарас Тимо

навчався в магістратурі Університету Нотр Дам (Notre Dame) штату Індіана з січня 2004 по грудень 2005 р. Протягом навчання Тарас відвідав Університет Лойоли (Loyola University) у Чикаго, Гарвардський університет і Вісконсенський університет (University of Wisconsin) у Медісоні. Під час стажування Тарас прослухав численні курси, займався вивченням деяких древніх мов, важливих для історії християнства, писав магістерське дослідження.



Для Тараса було особливо цікавим спостерігати студентське середовище у США, різноманітні життєві ситуації, культурні відмінності між Україною та США. Тарас сподівається на подальший плідний зв'язок із американським університетом, де він навчався.

### Олена Ясинецька

студентка за програмою ім. Фулбрайта 2003–2005 років магістратури з лінгвістики в Університеті Огайо, Атени, США

Визначення бажаного напрямку навчання за програмою ім. Фулбрайта зумовлює змістовні відповіді. Це й можливість освітньо-наукової роботи у середовищі та за методиками іншої країни, і участь у міжнародних семінарах та конференціях, і пізнання як американської, так і різнонаціональної культури у Сполучених Штатах, і відчуття реалій іншомовного середовища, і встановлення дружніх взаємовідносин, які є основою пізнання себе й світу.

Пояснення та рекомендації, які надаються на установчих семінарах у Фулбрайтівському офісі в Україні до від'їзду на навчання, в аналогічному осередку в Сполучених Штатах до влаштування у Вашому університеті безпосередньо та в центрі міжнародних студентів при університеті, поступово відтворюють як загальну картину атмосфери перебування в Америці, так і деталі влаштування з усією потрібною документацією. Вагатися задавати питання немає потреби, і, зрештою, все з'ясується.



Мені здається, що саме оптимізм, старанність і усвідомлення доцільності й цікавості життя під час навчання за кордоном сприяють баченню того, що саме варто робити для представлення себе, країни та досягнення бажаних результатів сподівань від можливостей програми. А тому досить важливо і корисно проникнутися ентузіазмом розробляти презентації, брати участь у міжнародних конференціях та культурно-освітніх заходах, проходити практику-стажування, ознайомлююче-допитливо подорожувати автотрасою та неповторно-різноманітними місцевостями й поселеннями, проводити наукові дослідження, цікавитися доквіллям і людьми.

### Carolyn Drake

As an American with no previous connection to Ukraine, I often find myself talking in circles when I try to explain to people why I came here. Sometimes I start with my research project — it's a photo essay about women, I say — but I have to remind myself that I'm not talking with a bunch of documentary photographers whose minds are synchronized with mine through years of conditioning. No, I'm not exactly a student. No, it's not exactly my job, either. It's simply a grant to live here and do research for ten months. Every time I attempt to

explain the situation, I'm reminded what an unusual opportunity this Fulbright is.

I arrived in Lviv two months ago and am still exploring the place with wide eyes. Without the patient assistance of university students who are helping me with research and translation, I'd be utterly lost. They've brought me to their grandmothers' homes and their dorm rooms, to a beauty pageant and a goth concert, to a factory, a school, an orphanage, and nearby villages. Eventually I'll find a way to pull it all together, to tie the project into a cohesive bundle. But for now I'm just enjoying the process of discovery.

## Megan Buskey

2004-2005 Fulbright student

Halfway through my Fulbright year, I became very focused on the issue of tangible achievements. It was the midst of winter, in a dark, cold, and stunningly unfriendly Lviv. The Orange Revolution had recently wrapped up in Kyiv, and the protests had changed not only this country, but also what I felt I could contribute to it. My possible contributions now seemed much less important.

I had come to Ukraine with the task of recording stories: narratives culled from the stockpile of Soviet horrors. In the months prior to the revolution, I had been researching the experiences of Western Ukrainians who had been exiled to Siberia during and after the Second World War. As I discovered during my research, the exiles had been extensive, and the people they affected were only barely connected to the charges that incurred their banishment. I was looking at memoirs of people who had been thus extricated, and at current policies aimed at providing some retribution. I also prepared to interview people who had been banished and had since returned to Ukraine. Many of my subjects were members or friends of my own family: my Lviv-oblast-dwelling grandmother (now retired in Cleveland, Ohio) had been exiled to the Urals when she was my age.

Despite my enthusiasm for the topic, when I got in front of my interviewees, I wilted. All of my subjects were very old, and many had fuzzy memories and a tendency to ramble. They had ideological positions, or specific interpretations of historical moments, that I disagreed with but was disinclined to challenge.

Back in my drafty Lviv apartment after the revolution (like many Ukrainians, I had spent a month camping out in friends' apartments in the capital), I took stock in the work I had done so far. Where was the narrative in the scratchy recordings of octogenarians reminiscing about their long-dead mothers, sisters, fathers? What was my «tangible achievement»?

I did feel during my interviews that I was giving my subjects a rare chance to be heard. People became animated in unexpected ways as they scoured their memories for the birth date of their sister, or for which group of partisans enticed their niece's son into the neighboring woods to fight. My contribution was therefore not merely an appreciation and chronicle of these tales of experience and history. Given that under the Soviets discussing topics like the Famine of 1932–1933, the Holocaust, and Ukrainian partisanship was greatly manipulated or forbidden outright, my work was also an exercise of Ukraine's commitment to a full understanding of its turbulent and partly suppressed history.

But, as part of my Fulbright project, I was also interested in chronicling my own experience «coming back» to Ukraine as a member of the diaspora. In what ways would the legacies of «immigration» (via my mother, who came to the

United States when she was 14) and «exile» prove to mirror or diverge from one another?

In some ways, what I did next seems like a response to this question, and to the dilemma that I faced in Lviv. The term «exile» is terribly poignant because it calls attention to something that is missing. It is, as the scholar Edward Said wrote, «an unhealable rift between a human being and a native place, between the self and its true home. Its essential sadness can never be surmounted.» «Diaspora,» on the other hand, suggests movement: searching, but not lack. In other words, I was diaspora, but not exiled: searching, and, as I realized, not stuck.

After some research, I decided to move to Kyiv. There I would be able to take advantage of the plethora of resources that the capital offered, and take a refreshed and more varied look at my project using the city's archives, libraries, and research centers. Kyiv, as I had anticipated, also turned out to be the best place to explore my burgeoning interest in contemporary Ukraine's manifold social and political challenges.

The more I had talked to people in Lviv, the more interested I had become in experiences that were the result of deliberate moral and intellectual defiance. And with the Orange Revolution unfolding before my eyes, I had become fascinated by the nature of the Ukrainian public's dissatisfaction and its connection to the experiences that I was studying. The Revolution made me want to understand the trajectory of public movements that had ultimately led to this unprecedented upheaval. What were the origins of the Orange Revolution? Why was this dissidence movement so popular when others have for so long been weak? Could the ideals the new government purports to strive for be embodied in previous dissidence movements that Ukraine has also experienced?

In Kyiv, I began tracing the history of dissidence from the 1960's, when Ukrainians began openly agitating for an independent, democratic Ukrainian state, through the 1990's, when dissidence became political opposition to the authoritarian regimes that governed independent Ukraine, to now, where, as Nadia Svitlychnya, a former Ukrainian prisoner-of-conscience, puts it, the spirit of 60's era dissidence has finally been «actualized.» All the while, I studied the latest political developments in Ukraine, many of which, like lustrace and reprivatization, directly address the consequences of the triumph of dissident movements, and the complex repercussions for the strata of society which the dissidents (or, in today's lingo, the opposition) were opposing. Some of the other topics I pursued there, like the role of WWII-era deportation policies in current ethnic conflicts, greatly expanded my understanding of the ramifications of my original subject.

I organized a lecture and discussion series at the Fulbright office in Kyiv to bring what I was learning to a larger audience. «Understanding Today's Ukraine: Accessing What's



Already Happened and What Still Needs to Come» was a bi-weekly series aimed at broadening public discussion about the recent revolutionary events in Ukraine and starting a constructive cross-disciplinary dialogue about the changes that still needed to be made. It featured experts in fields pertinent to the theme of the series, many of whom I had met or come to admire in the course of my research. The primary audience for the series was Fulbright students and

professors, students at Kyiv-Mohyla Academy and other Kyiv universities, and people working in the NGO community in Kyiv. This series allowed me to explore my interests further and provided a forum for public education about the most important issues in today's Ukraine.

Soon after my move to Kyiv, I (along with another US Fulbright fellow, Ina Ganguli) started volunteering at a local hospital, where there is a wing for abandoned children with HIV. HIV/AIDS, a potentially devastating problem for Ukraine, currently afflicts an estimated one percent of the Ukrainian population—the highest prevalence rate in all of Europe. One morning a week, Ina and I made the rounds of the ward's discolored and roach-ridden rooms, taking the sickly babies into our arms, and talking to and soothing them. My experience at the children's hospital brought the question of «tangible achievements» strongly back to the fore. What could I do that would tangibly improve the lives of these unfortunate children, who constitute one of the sickest and most defenseless demographics in Ukraine?

This is the question whose spirit I take with me as I prepare to leave Ukraine. In many ways, this year has been one of searching, of seeking the meaning of «diaspora» and my own self-imposed exile from the United States, all in quest of tangible achievements. Its products at this point—a handful of articles published in American publications, and even more which remain incomplete and unpublished—pale in comparison to what I feel to be a greater, and exhilarating, sense of purpose as a result of this experience.

---

### Ina Ganguli

2004–2005 Fulbright student at the National University of Kyiv-Mohyla Academy

#### The «Unexpected» Fulbright Experience

Since arriving back in the United States, I have really enjoyed telling my family, friends, and fellow students about my experiences as a Fulbright Scholar. One question a friend recently asked gave me pause: «Apart from the Orange Revolution, how was your experience different than what you expected?» I knew that in answering this question I couldn't disregard the Orange Revolution, as it was truly the most unanticipated and unique experience of my time in Ukraine. But it was one night after the Revolution actually ended when I had an unexpected realization that was a turning point in my Fulbright project.

It was New Year's Eve, and I, along with my friends and thousands and thousands of Kyivites, were at Independence Square. It seemed there were more people there than ever before, and the feeling of the crowd was different than it had been in the previous weeks: everyone was celebrating without fear, as now it was finally certain that the Revolution had been a success. Just a few minutes after midnight, when the noisy fireworks and the

loud cheers of the crowd had subsided, it started softly snowing as people headed home, and everything seemed very calm. But this calm couldn't last, and I realized as I walked to the noisy Maidan metro station that now the nitty gritty policy work and politics would begin.

For me, in addition to widespread corruption and the lack of a free press in Ukraine, the Revolution highlighted the dire situation there in the areas of labor and social policy. Uncertainty among Ukrainians about employment, low wages, low pension levels, regional inequalities, and a large shadow economy helped fuel their unrest and led in part to the Revolution. After the success of the Revolution and with a new government in power, people are very hopeful that they will experience a better standard of living and economic stability. It is clear that Ukraine will need smart labor and economic policies to sustain its economic development, raise standards of living, and ensure a peaceful future. Being in Ukraine during this time really showed me the importance in transition countries of attention not only to democratic practices but also to social policy and labor market issues.

My time in Ukraine was invaluable for gaining insight into the economic environment and challenges that Ukrainian workers face. As a Fulbright grantee, I worked on two proj-



ects examining wage inequality and changes in the gender wage gap from 1986 to 2003. One of these papers, co-authored with Katherine Terrell from the University of Michigan, will be published in an upcoming issue of the *Journal of Comparative Economics* in a symposium on Ukrainian Labor Markets. Recently, after I returned from Ukraine, I started a Ph.D. program in Public Policy at the Kennedy School of Government at Harvard University. During my studies and beyond, I hope to continue to do research in these areas to help inform policymakers in Ukraine, in other transition countries, and in the international community.

My Fulbright experience was different than I had expected in other ways as well. The time went by much faster than I thought, I couldn't have imagined I would meet so many fascinating people, and I saw firsthand that despite all of our differences across countries and cultures, we have many common bonds. One unexpected meeting demonstrated this for me most clearly. In April, I traveled with the Fulbright Program staff on a recruiting trip to four cities in eastern Ukraine, to speak with students interested in applying for a grant to study in the United States. In Donetsk, at a roundtable discussion I saw a familiar face: it was a young Ukrainian woman from Donetsk, Laryisa Cherner, whom I had met over one year earlier in Ann Arbor, Michigan. Laryisa had been a visiting Fulbright Scholar at the University of Michigan while I was there as a Master's student. We were thrilled to see each other so unexpectedly now in Ukraine, and to find this common bond; and we both decided that the world really is very small, especially thanks to the Fulbright Program.



### Anthony Potoczniak

During his initial fieldwork research on folk heritage sound archives in several oblast centers in Ukraine (Kyiv, Lviv, Kharkiv, Odesa), an idea emerged among archivists Anthony interviewed to develop a forum, where sound archives across Ukraine could share ideas and best practices to preserve, catalogue, and develop better access policies to their collections. The most pressing issues expressed included: creating a national registry of cultural heritage collections in Ukraine (including private collections and institutions); standardizing the documentation and cataloguing practices; developing long term preservation strategies. In response to this idea, Anthony proposed a project to provide support for a two day seminar to convene 15–20 experts and specialists from prominent institutions that house folk heritage collections as well as representatives from private and government agencies directly involved in sound recording preservation projects in Ukraine.





## Amelia Glaser

a former Fulbright Student, continues to expand on the research that she did in Ukraine in 2002–2003 on East European Jewish literature. Amelia, a Ph.D. in Comparative Literature at Stanford University, completed postdoctoral fellowships at the Harvard Ukrainian Institute and the University of Pennsylvania's Center for Advanced Judaic Studies. Currently a visiting lecturer at Stanford in Yiddish language and literature, she has recently co-edited a new anthology of American Yiddish poets, whose works she also translated.

Glaser and her co-editor recovered the work of thirty poets whose poetry was unappreciated in the McCarthy-era political climate but deserves attention for its depth and power.

During her Fulbright year Glaser was hosted in Kyiv by the National Academy of Sciences of Ukraine's Institute of Ethnic and Political Studies and Institute of Literary Studies. Her research topic was «Crossing the Pale: Christian images in East European Jewish literature.»



Leonid Finberg and Michelle Goldhaber

## Michelle Goldhaber

I arrived in Ukraine in February, not the brightest and cheeriest month in Lviv! But the weather hardly dampened my spirits because I was busy adjusting to life, meeting people, and swimming in ideas and possibilities for my research on Jewish-Ukrainian relations and inter-ethnic peace building. After I got my sea legs and my bearings, I began to sift through the options and finally settled on two main projects.

The first is a film documentary on the relationship between Metropolitan Andriy Sheptytsky and the Jews during WWII. Since Sheptytsky saved many Jewish children during the Holocaust, this is one bright spot in a very difficult and dark time in history. I am still in the research phase of this work and it is very exciting. I have met interesting and inspiring people and read many eye-opening accounts of those complicated and challenging days during WWII. While much of this work has been heavy and sometimes depressing, it has been punctuated by very bright splashes of hope. Some of these moments include my meetings with Rabbi Alexander Dukhovny and Professor Leonid Finberg of Kyiv, both engaged in interfaith and peace-building work in their respective areas (liberal Jewish leadership and research). Another bright spot was a meeting with a monk

at the Monastery in Univ near Lviv. This monastery was one place where Sheptytsky organized the hiding of Jews during the war, and the monks there still carry on the tradition and mindset of serving all people in need, regardless of their religious orientation. I've found such moments and encounters essential to my progress as they encourage me to persevere through the darker moments.

The second project is less clearly formulated, but it involves leading discussion groups and classes on the ideas of history, forgiveness, reconciliation, diversity, and peace building. This work has already begun with students in an accelerated program at the Ukrainian Catholic University in Lviv. Through the reading of texts and through honest and frank discussions of sensitive historical material, the class was able to grapple openly with these topics in a safe and supportive space. It proved beneficial for teachers, students, and observers alike. Hopefully more such classes and discussions will soon be organized.

Both of these projects are connected with the Institute for Ecumenical Studies at the Ukrainian Catholic University in Lviv. While much of my work has been centered at the university, it has not been confined to the school's walls. As mentioned, I have been several times to Kyiv and on various excursions to places such as the University Monastery. In addition to those specific projects, I am continually gathering new observations about Jewish-Ukrainian relations and meeting several people who help inform me on these matters. During my time in Ukraine, I am interested in exploring other ethnic and religious groups as well: Protestant, Muslim, Sikh, Buddhist, Tatar, Armenian, etc. I look forward to the increasingly warmer weather and the chance to travel to different parts of Ukraine in the next several months.

In addition to my research and projects, I was extremely happy to find a ballroom dance class just 10 minutes walk from my apartment! Since dancing is one of my hobbies in the States, I was thrilled to find a way to continue in Ukraine. It has also proved to be an excellent way to refine my «technical language skills.» Now I just need to find a place to go rock climbing and scuba diving!

## THE DAY TO DAY STUFF

### «Ex-pat Excursions»

Our week-long trip started in Odesa with a stroll down the Potemkin steps and a boat ride around the harbor. The Odesa opera house is a beautiful piece of architecture, but it has been under remodel for what seems like ages. After two days, we took an overnight train (which we almost missed!) to Sevastopol. It was a Fulbrighter's 22nd birthday. That meant brie, baguette, chocolates, a cake, fruit, two types of kobasa, and three types of vodka had to be consumed before we arrived at our destination.

It was a moving feast on train tracks. Sevastopol is home to the Black Sea Fleet and everywhere you turn it smacks of that soviet military precision. Everything is neat and clean and white washed. And there is a giant statue of Lenin, among other heroes. The big tourist attraction is a 360 degrees life-size panorama painting of the siege of Sevastopol during the Crimean War.

From Sevastopol we caught a marshrutka (mini-bus) to Yalta – home to lots of palaces left over from the Russian elite. The marshrutka driver was amazing/crazy and passed more big rigs, full size tour buses, and fellow mini-buses than I ever thought possible. He had even «updated» his mini-bus with features like fluorescent blue windshield wipers that flashed on and off as they wiped.

The Black Sea was gorgeous, but the flight back to Kyiv was something of a disaster. The plane was supposed to depart at 9 pm. We actually departed around 3 am! They put us up for a couple of hours in the worst hotel I have ever seen (and hope to ever see, nicknamed Hotel Horror) in my entire life. To make a long story short there were some technical difficulties and they had to divert a plane all the way from Berlin. Originally, we bought plane tickets

because it's only a one-hour flight versus a 12 to 14 hour train, and even though the overnight trains are meant for sleeping nobody ever actually sleeps well on them. By the time I got home though (at 5:30 in the morning), I was wishing that I had just taken the overnight train back to Kyiv. I think it'll be trains from here on out.

### «Merry Christmas»

(by: Tanya Soluk, Business and Management Grant, "Management, Marketing, and Public Relations in Post-Soviet Cultural Institutions: The Ukrainian Case")

**Most Surreal Moment:** Hearing Bing Crosby sing «Jingle Bells» as I was walking down Khreshchatyk, which closes down on the weekends and becomes a pedestrian strolling ground. What?! American Christmas Carols in Ukraine?

**Best Gift I Received:** A jar of holy water from the hostess after Christmas dinner. She gave it to me with instructions to make sure I sprinkle water in every corner of my new apartment to keep away evil.

**Worst Food:** Pickled herring. Yuck!

**Length of a Mass:** Depends on whether you're catholic or orthodox. Orthodox is longer. The tv stations were broadcasting the mass from Pecherska Monastery, and it went on and on and on. It looked like the entire church had been polished for the occasion. Gold glimmered everywhere from the icons and the

chalice to the threads of the priests' clothes.

**Biggest Tree:** About four stories high on Maidan Nezalezhnosti. Unlike giant trees in the US that tend to be just one really tall tree this "tree" was constructed of many small trees grafted onto a frame or structure of some sort. Every year the theme of the decorations changes.

**Loudest Celebration:** Fireworks on Maidan. Ukrainians sure love fireworks, and every holiday in Ukraine is an occasion for fireworks. Numerous people have told me that the fireworks display for New Year's this year was the longest ever. My Ukrainian friends also told me that they didn't sleep because after the city's show finishes, everyone goes home and blows off their own fireworks. You can hear them going off all over the city until dawn. I asked someone if there were any accidents or if any buildings had caught fire and they stared at me as if I had a second head. Safety does not come before celebration. For example, on Christmas Eve we lit small six-inch sparklers inside someone's apartment. We didn't even step out onto the balcony. You're responsible for your own safety and the results of your actions here.

**Holiday Greetings:** Range from a simple «Happy Holidays» to long, beautiful greetings wishing you health, wealth, happiness, and every joy on earth that are akin to poems and sound like music. Ukrainian is a very musical language. To me the difference between Ukrainian and Russian is like the difference between Spanish and Italian. They're independent languages but there are lots of the same or similar words. Russian is much more harsh sounding. The most common greeting is «Hrystos Rodyvsha» which translated literally means «Christ is Born.»



**Fulbright Program in Ukraine:**

apt. 305, 4 Hrushevskoho St., Kyiv, 01001

phone: (380-44) 279 1850, 279 2324

fax: (380-44) 230 2060

e-mail: [office@fulbright.com.ua](mailto:office@fulbright.com.ua)

[www.fulbright.org.ua](http://www.fulbright.org.ua)

**The Fulbright Program in Ukraine**

is sponsored by

**The United States Department of State**

and administered by

**The Institute of International Education**

[www.iie.org](http://www.iie.org) | [www.iie.org/fulbright](http://www.iie.org/fulbright) | [www.cies.org](http://www.cies.org)

**Fulbright Scholar Program**

Council for International Education

3007 Tilden St. NW Suite 5L

Washington DC 20008-3009

**Fulbright Student Program**

Institute of International Education

809 United Nations Plaza

New York NY 10017-3580

Views expressed by the authors are their own and do not reflect those of the Fulbright Program in Ukraine.  
Reprinting materials from the Fulbright Yearbook is encouraged if the source is cited.